ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ
(ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ)

ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ
(ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

kirpal singh chana

ਜੀਵਨ ਕਥਾ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

(ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ)

[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ
ਸ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਵੀ [illegible]
[illegible]

(ਜੀਵਨ ਝਾਕੀ)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਧਾਰਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ

ਲੇਖਕ ਗਿਆਨੀ ... ਸਿੰਘ

ਅਣਛਪਿਤ ਸਰਨ ਕਾਪੀ

ਪਹਿਲਾ

(ਸੁਆਰਥ:—

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਾਮਾ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਪੰਕਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਗਰ

ਮੈਂ ਇਨਸਾਨ ਹਾਂ ਪਰ ਰੱਬ ਦਾ ਸੌਦਾਗਰ ਨਾ ਬਣਿਆ।
~~[illegible]~~ ਜੀਵਨ ਦੀਆ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਦੀ ਡੂੰਘ ਤਿਲਕਣਾਂ ਚਾਹਿਆ।
ਸਹੁ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਲੱਭਾਏ।
ਜੋ ਉਮਰਾਂ ਤਾਈਂ ਇੱਕੋ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਹੀ ਸਾਰੇ।
ਉਹਨਾਂ ਕਿਨਾਰਿਓਂ ਸਾਗਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੈ?
ਕੋਈ ਤਿਹਾਏ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਗਿਣ ਕੇ ਸਾ ਸਕਦੈ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਕੀੜੀ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਹੈ ਤਾਕਤ,
ਕਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਦੂਰ ਹੈ ਅਜੇ ਸਮਰਥਾ।
ਉਹ ਸਾਗਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਰ ਨਾ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨ ਉਸ ਕਦਮ ਕਦਮ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਾਥ ਸਹਾਈ।

[illegible]

ਅਵਤਾਰ

ਸਾਹਬ ਜ਼ਿਲਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਹਿੰਦੇ।
ਉਥੇ ਹੈ ਇਕ ਪਿੰਡ ਸਰਦਾਰਾਂ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।
ਨਾਮ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਤ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਬੱਤਰੇ।
ਬੜੇ ਇਮਾਨ ਭਗਤ ਸੁਣੀਂਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਇਤਬਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਭਾਗ ਭਰੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਲੀਆ ਜਨਮ ਪਿਆਰਾ ਸੀ।
ਠਾਰਾਂ ਸੈ ਇਕਤਾਲੀ ਸੰਮਤ ਫੱਗਣ ਪੂਰਨ ਮਾਸ਼ੀ।
ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਇਹ ਪਰਗਾਸੀ।
ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰੇ।
ਉਹੀ ਬਾਤ ਪੂਰੇ ਅਸੀਂ ਹੋਏ ਰੂਪ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਆਰੇ।
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਣ ਵਧਾਏ ਦਿੱਤੇ।
ਭਾਗ ਭਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿ ਸਾਈਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਏ ਇੱਥੇ।
ਅਰਜਨਾਂ ਤੋਂ ਫੇਰਨਾਂ ਤਕ ਹੋਈਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੂਣ ਸਵਾਈਆਂ।
ਹਰ ਮਾਈ ਸੰਤ ਭਾਗ ਭਰੀ ਨੂੰ ਆਏ ਦੇਣ ਵਧਾਈਆਂ।
ਕੋਈ ਕਹੇ ਇਹ ਨੂਰੀ ਬਾਲਕ ਆਕਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਇਆ।
ਪਾਲਣੇ ਦੀ ਰਖਿਆ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਸ ਇਹ ਜਾਮਾ ਪਾਇਆ।
ਵੇਖ ਨਿਆਰੇ ਰੰਗ ਮਾਈ ਨੂੰ ਹੈ ਕੋਈ ਬਾਲਕ ਅਰਸ਼ੀ।
ਇਸ ਦੀ ਰੀਸ ਨਾਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਕੋਈ ਬਾਲਕ ਫ਼ਰਸ਼ੀ।
ਸਭੇ ਮਹੂਰਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ।
ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੋਏ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖ਼ੁਸ਼ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ।
ਪੰਡਤਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਨਾਂ ਸਾਧਾਰਨ।
ਧਰਮ ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਜਗਤ ਤੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਚਾਨਣ।
ਮਸਤਕ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਇਹੋ ਸੂਚਨਾਂ ਦੇਂਦੀ।
ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਇਹ ਅਖਵਾਣਾ ਜਾਣੀ। ਅਕਲ ਅਸਾਡੀ ਕਹਿੰਦੀ।
ਜਿੱਧਰ ਦੀ ਇਹ ਜਾਵੇ ਜਿੱਧਰ ਦੀ ਸਿਰਰ ਨਜ਼ਰ ਤੱਕਣ
ਜਿੱਧੀ ਸਜਣ ਰੂਪ ਤੇ ਜਾਣੀ ਵਿਖ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਨ।
ਕਰਨ ਨਵੀਂ ਭਰ ਸਾਗਰੋਂ ਜੀਆਂ ਦਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰ।
ਸੋਹਣ ਬਹੁਤ ਗੇ ਸਹੋ ਬਾਬਾਜੀ ਸਰਨ ਪਏ ਜਗ ਸਾਰਾ
ਧੰਨ ਆਖੀ ਧੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਘੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ।
ਕੋਸਣ ਜਨਮ ਤਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਿਉਂ ਜੇ ਤਰਸਨ।

ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਧੰਨ ਭਾਗ ਜਗਾਤ

ਸੁਣ ਸੁਣ ਸਿਫਤ ਪੁਤਰ ਦੀ ਮਾਪੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਆਏ।
ਕਰਨ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਖਾਏ,
ਏਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਛੱਡੇ ਸਭੀ [illegible]।
ਭਰਨ ਝੋਲੀਆਂ ਪਾਵਣ ਦਾਤਾਂ, ਜੋ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਆਏ,
ਸਾਧੂ, ਸੰਤ, ਫਕੀਰਾਂ ਤਾਈਂ, ਵੰਡੇ ਖੂਬ [illegible]।
ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਤੇ ਨਗਰੀ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੋਏ [illegible]।
ਨਾਮ ਰਖਣ ਦੀ ਜਦ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਵਾਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹਿਆ,
"ਬਿਸਰ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤ ਪਰਾਈ" ਪੰਗਤ ਪਹਿਲਾ [illegible],
ਬਾਲਕ [illegible] ਨਾਮ ਹੈ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਦੇ [illegible]।
ਬਾਲਕ [illegible] ਗੁਰ [illegible] ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਧੇ [illegible]।

੨

ਬਚਪਨ

ਦੂਜ [illegible] ਜਿਵੇਂ ਚਾਨਣੀਆਂ [illegible] ਤਿਵੇਂ ਬਾਲਕ ਵਧੇ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], ਕਰਨ [illegible] ਗੱਲਾਂ,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਕਰਨ [illegible] ਵਿਚ ਪੱਲਾਂ।
[illegible] [illegible] ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ [illegible]।
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible] ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਦੇ,
ਧੰਨ [illegible] ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ [illegible] [illegible] ਆਂਦੇ।
[illegible] [illegible] [illegible] ਦੀ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ਗੁਰ ਨਾਨਕ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ਦੇ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ਜਾ ਵਿਚ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] ਨੂੰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] [illegible] ਦੀ [illegible] [illegible] [illegible]।
[illegible] [illegible] ਤੇ [illegible] ਦੀ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।

ਅੱਧਰ ਦੇਸ਼ ਉਜੜਦਾ ਡਿੱਠਾ ਮਨ ਵਿਚ ਰੋਣਾ ਆਵੇ,
ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਕਈ ਸੁਣਾਵੇ।
ਸਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗੂੰ ਪਤਲਾ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇ,
ਫੇਰ ਵੀ ਦੇਵੇ ਕਰਾਈ ਆਪਣਾ ਆਪਣੀ ਚਾਹ ਬਣਾਏ।
ਪੁੰਗਰਤਾਂ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਸੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਵੇ,
ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ ਪਿੱਛੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜੀਭ ਲੜਖੜਾਉਂਦੀ ਰਹੀ।
ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਕਦਮ ਤਾਂ ਸਾਥੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਰਾਈ ਪਿਆਰ,
ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਨੈਂਦਨ ਸੁਤ ਦੀਦਾਰ।
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਡੇਰਾ,
ਜਾਂ ਕਦਮਾਂ ਜਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅੰਦਰ ਰਾਹੇ ਨਾਮ ਸੰਦੇਸ਼।

ਸਦੀਵੀ

ਲੋਕਾਂ ਦੇਖ ਇਹ ਸੋਗ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਰੋਂਦੇ,
ਅੱਜ ਦੇਸ਼ ਨਵਾਬ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਤ ਰੂਪ ਨ ਕਹਿੰਦੇ।
ਕਹਿੰਦੇ ਕਈ ਬਾਬੇ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸਾਥੇ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ,
ਕਰੇ ਕੋਈ ਰੂਪ ਚੰਚਲਤਾਈ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਖੋਇਆ-ਖੋਇਆ।
ਪਾਸ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰਕੀਆਂ ਦੇ ਜਾ-ਜਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਇਆ,
ਅੱਧਰ ਸਾਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ਦਾਰੀ, ਨ ਸੱਚੀ ਕੋਈ ਲਾਇਆ।
ਇਹ ਸਭ ਜੀ ਕੋਈ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ ਨੇ ਏਕਾਂਤ ਸੋਚਾ,
ਕੜੀ ਖੂਹੀਆਂ ਭਾੜਾਂ ਦੁਕਾਂ ਨੈਣ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਪੰਜਾਂਚਾਂ?
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਅੱਖੀ ਦੇਖੀ ਸਭੀ ਸੀ,
ਜੋ ਹਰ ਸਾਂਝੀ ਨਵਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖੀ ਸੀ।
ਕਰਨ ਕਹੈਦੇ ਅੱਧਰ ਜੋ ਸੀ, ਗੁਰ ਸਾ ਨਰ ਭੀ ਰੰਗੀ,
ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਰ ਜੋਤਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾਰੂ ਸੰਗੀ।
ਹਰ ਕੇ ਦੈਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਸਾਸਕ ਖੀਆਂ,
ਸਾਡੀ ਕਸਮ ਨੂੰ ਖੀ ਪਾਰ ਬਾਬਾ ਹੈ ਸਾਡੀ ਦਾਰੂ ਵੀ।
ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਈ ਫ਼ਿਕਰਾਂ ਵਿਚ ਰਖੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ,
ਇਕ ਕਾਂ ਕਰ ਇਹ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਰ ਸਾਂ ਉਸ ਆਇਆ।
ਲੋਗ ਸਭੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪਾ ਰੰਗਾ,
ਇਹ ਤਾਂ ਆਪ ਰਹੀਮਾਂ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨੇ ਅੱਗਾ।
ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਹੀ ਇਹ ਸਮਾਧੀ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠਾ ਇਹ ਆਵੇ,
ਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸੁਧ ਭੁਲੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹੀ ਜੈਸੇ।

ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਹ ਨਦਰਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ,
ਅਸ਼ਨਾਇਆ ਜਨ ਉਹਦਾ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਤਰਦੀ ਪਲ ਜਾਂਦਾ।
ਸੰਪੂਰਨ ਕਰ ਲੈਕੇ ਤਾਰੀ, ਅੱਖੀਆਂ ਰੱਖਾਂ ਕਰਦੇ,
ਸੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤ ਉਹਦਾ ਜਨ ਅੰਦਰੋਂ ਅਥਰੂ ਰੇ।
"ਨੂਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਮਤ ਲੋਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਓਹੋ ਸੁਚਾਰੀ,
ਅਜ ਦੇ ਅੱਖੀਆਂ ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਚੋਂ ਕਾਲ ਦੀ ਖਾਲ ਭੁਲਾਈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਜਿਹਰਾ ਸਰਦਾ,"
ਕਿਉਂ ਨ ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ਦਾ ਲੈਣ ਲਿਓਂ ਨਸੀਬਾ!"
ਰਹ ਰਹ ਗੱਲਾਂ ਏਹੋ ਸਹੀਆਂ ਅੰਦਰ ਕੇ ਪਾੜਾਂ ਰੋਵੇ,
ਕਹਿੰਦੇ "ਹੇ ਸਤਿ! ਤੈਨੂੰ ਦੀਤਾਂ ਪਰਖ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਪੰਛੇ ਦੇ"
"ਤੂੰ ਹੀ ਲੱਗੇ ਦੋਂਦਾ ਸਗਤ ਦੀ ਸੁਖ ਦੁਆਰ ਸਜਾਵੇਂ,"
ਆਸ਼ਕੀਆਤ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਪੈਂਦੇ ਤੇ ਕੈਦਿਆਂ ਵਿਚ ਰਲਾਵੇਂ"
"ਭੁਲ ਹੋ ਗਈ ਦਿਲਦਾਰ ਦੇ ਕਰਕੇ ਵਿਚ ਚਰ ਗਏ ਆਇਆ,
ਏਦੇ ਤੈਨੂੰ ਪਾਰ ਕਿਆ ਦੇ ਅੰਗ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲਾਇਆਂ"
ਅੱਜ ਪਰਖ ਆਸਾਂ ਹੀ ਕਰ ਕਰ ਸੱਧ ਬੁੱਧ ਭੁਲ ਗੋਏ,
ਭੁੱਲੇ ਖਾਣਾਂ, ਪੀਣਾਂ, ਸੌਣਾਂ, ਚੈਨ ਜਾਂ ਕਿਧਰੇ ਖੋਏ।

੩

ਅੱਜ ਵੈਰਨ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰਮ ਧਾਮਾਂ ਦੇ ਰੋਵੇ,
ਫੁਰਦੇ ਅੰਤ ਆਸਾਨੂੰ ਰਹਮ, ਸਥਤੀਆਂ ਦਾਨ ਲੱਭੇ।
ਉਹ ਦਿਨ ਸਤਾ ਜੀਵ ਰਹਿਆਂ, ਸੁਣੇ ਜੀ ਪੁਤਰ ਪਿਆਰੇ,
ਧਾਣੀ ਕਰਨ ਚੱਲੀ ਗਾਂ ਖੁਰੇ ਸੁਖ ਦੂਰ ਕਾਰੇ।
ਕਹਿਣਾ ਸਰ ਪਿਆਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸਾਰੂ ਸਾਂ ਰਹਦੇ ਲੈਂਦੀ,
ਸੱਤਿ ਪਰਖ ਕਰ ਪੈਂਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਤ ਦੇ ਫਿਕਰੀ ਹੋਈ।
ਸਾਤਾ ਖੜੋ ਪਾਰਕ ਜਾਂ ਹੋਈ, ਉਹ ਦਾ ਸਮਾ ਧੀ ਸੁੜਗਏ,
ਸੱਧ ਰਹੀ ਤਨ ਦੀ ਅੰਸਾਨ ਦੀ, ਰੱਬ ਪੈਰ ਰੀ ਸੁੜਗਏ।
ਸਤ ਸਾਤਾ ਨਾਗਾਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਆਸਾਨ ਪੁਰਖ ਉਹ ਲੈਣ,
ਲੈਂਦੀ ਸਤ ਭੁਗ ਨਾ ਦੈ, ਤਨ ਪੈਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੈਣ।
ਉਹ ਪਾਰ ਕੀ ਸਰਪ-ਰੂਪ ਹੋ ਬੈਠੇ ਉਹ ਦਲੀਜਾਂ,
ਜਿਉਂ ਲੈਂਦੀ ਟੱਪਰ ਚਰ ਹੋ ਬੈਠਿਆ ਸਾਮਣੇ ਵਿਚ ਸਗੀਜਾਂ।
ਸਾਤਾ ਸਾਹਣੇ ਦੇਖ ਸਰਪ ਨੂੰ ਖੜੋ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਭੈਣੀ,
ਧਾਜ ਧਸੈਂਸ ਦੀ ਖਲਕਤ ਸਾਰੀ, ਆਰ ਸਾਮਣੇ ਉਹ ਸਾਰੀ।

ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਤ ਜੀ ਉਥੇ ਸਾਂ ਕੋਈ ਮਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।
ਪੇ ਕੰਬ ਪਈ ਓਏ ਜਦ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਣੀ।
"ਸੱਪ ਨੇ ਡੰਗਿਆ ਹੈ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ,
ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚੇ ਦੇ ਹੀ ਘਬਰਿਆ।"
ਤੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਆਣੇ ਪਾਤਰ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਕਰਾਏ,
ਸੰਦ ਸਾਂਝਰੀ ਤੇ ਸਰਦਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਏ।
ਕੁਝ ਹੀ ਆ ਸਭ ਨੇ ਤੱਕਿਆ ਉਸਨੂੰ ਸੱਪ ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਹਾਨੀ,
ਕਿਤਾ ਇਹ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੁੱਖੇ, ਪੈਣ ਕਿਤੋਂ ਨੂੰ ਜਾਨੀ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਿਤਾ ਛੋਟੀ ਵਾਰੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਸਨ ਗੋਏ,
ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੋਰੇ ਵਿਤਾਰਤ 'ਬਚਨ ਸਾਂਝੀ' ਜਦ ਬੋਲੇ।
ਸਭ ਉਪਕਾਰ ਜਦੋਂ ਕਰ ਪੈਰੋਂ ਤੇਜ਼ ਘੋੜ ਦੇ ਪਿਛੋਂ,
ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਨ ਜੀ ਇਛੋਂ।
ਦੱਸ ਦੱਸ ਕੁਝ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ-ਜਨੇ ਸੁਣ ਤੇ ਹੈਰਾਨਾਈ,
ਭਾਗ-ਭਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਧਾਈਆਂ ਸਾਰੀ ਖਲਕਤ ਆਈ।
ਉਪਕਾਰ ਸਦਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਦਾਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ,
"ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਬਚਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਕਿਉਂ ਤੋਰੇ ਜੀ ਪੱਗੇ।"
ਅੱਗੋਂ ਦੇਵਤਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਂ ਦੇ ਦਸਿਆ ਬੈਰਾਗੇ-ਪੀਰ,
"ਸਾਡੀ ਤੇਰੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੀਰ ਬਾਜ ਭਗਤ ਅਹਿਮਦ ਡੀਰ।"
ਪਤਾ ਸੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਦੋਂ ਸਰਪ ਨੇ ਆਇਆ,
ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ ਕਿਥੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰ ਉਹ ਦੂਰ ਲਿਆਇਆ,
ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾਸ ਚੱਲੋ ਸਾਰੀ ਕਹਿਣ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਲਗਾਏ,
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਰਚਾਏ।
ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਕੈਰਕ ਮਾਤਾ ਜੋ ਘਬਰਾਉ ਸਾਗ,
ਸਾਰੀ ਰਖਿਆ ਪਾਤਰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਖਿਆ ਸਾਧ ਤਮਾਸ਼,
ਹੈਣ ਨਾਈ ਦੀ ਰਖਿਆ ਪਾਤਰ ਗੁਰੀਆਂ ਕਰਨ ਉਪਾਏ,
ਗਾਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਸਾਰੇ ਲੋਹੜੀ ਛੋਲ ਛੁਪਾਏ ਦੇ।
ਪੈਰ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਦਾਸੇ,
ਸਰਪ ਰੂਪ ਤੇ ਪੈਰ ਬਰਕਤਾਂ ਆਇਆ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ,
ਉਤਰੇ ਤੇ ਉਹ ਸੁਖੜੀ ਵਿਛਾ ਵਾਰ ਜੋ ਕਰੇ ਸਮਾਧੀ,
ਨਾਗ ਸੱਪ ਜੋ ਨਾਗ ਛੁਟੇਗਾ, ਹੋਣ ਰਕਾਸ਼ ਤੁਸਾਡੀ।
~~ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਾਸ ਨਾਸ਼ਕਾਰਾ~~ ਦੇਣਾਂ ~~ਮਿਤ ਮਿਤ~~ ਫੇਰ ਖੜੀਆਂ।
ਤਾਰੇ ਵਿਚ ਦੁਆਰ ਸਾਧੂ ਸੁੱਤੇ ਭਟਕੇ ਧੀਰਿਆਂ।

ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੋਹਤਰ ਤਕ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਿੱਤੀ,
ਪਾਵਾਂ ਸਾਰ ਦੀ [illegible] ਕਰੇ [illegible] ਆਸੀ,
ਰੱਖੀ ਨੂੰਹ ਦੀਆਂ ਰੰਗਤੀਆਂ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ।
ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੱਕ ਦੀ [illegible] ਕਰ ਪਏ ਰੇ।
ਪੱਤੇ [illegible] ਸਾਂਭਰ ਵਿਸਰੀ [illegible] ਸਾਰੇ [illegible],
ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ [illegible] ਦੇ ਰ ਕਰਨੀ ਦਾ [illegible] ਸਾਰਾ ਪਸਾਰੇ।
ਕਰੇ ਹਰ ਸਤਿਕਾਰ ਪਤਾ ਜੀ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਾਸੀ,
ਸਾਬਤ ਸਾਰੇ ਜਗ ਦੀ ਜਾਪੇ ਕਰਨ ਕੋ ਚੌਰ [illegible]।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਜੋ,
ਘਰ ਸਰਧਾ ਦੇ ਸਾਗਰ ਸਾਂ ਗੁਰੂ ਦੌਰੀ [illegible]।
ਸਰ ਸਾਧੂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਰਖਦੇ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ,
ਜਪ ਤਪ ਕਰੀ ਭਾਈ ਉਹਨਾ ਗੁਰ ਉਨ ਰਹੇ ਸਾਪੂਰਾ।
~~[illegible]~~
ਬਾਬਾ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਛੋਟੀ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹੀ ਬਾਈ,
ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ [illegible] ਦੀ ਤੇ ਜਾਵਨ ਕਰੇ ਕਰਾਂਈ।
ਇਕ ਦਿਨ ਸਰਵਣ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਛੋਟੀ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ,
ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਸਾਰ ਜਪਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਤਰਸੀ ਹਰ ਦੂਰ ਦੇ।
ਰਹੇ ਅਟੀ ਤੇ ਸਿੰਘ ਰਹਿਣ ਹਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਉਸਰ ਦੇ,
ਦੇਖ ਕੇ ਇਹ ਰਾਗੀਰ ਮਜ਼ਾਰ ਦੌੜਕ ਸਾਰੇ ~~[illegible]~~ ਉਸ ਦੇ।
ਸਾਗਰੋ ਛੋਟਾ ਘਰ ਚਾਂਤ ਇੰਨੇ ~~[illegible]~~ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਦਾ,
ਕੁਦਰਤ ਰਚੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਤਾਈਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਿਰਜਣਾ ਕੂੰਦਾ।
ਘਰੋਂ ਬਾਹਰੀ ਸਰ ~~[illegible]~~ ਪਰਸਾਦਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣੇ ਪੁੰਨ ਦੇਖੇ,
ਉਸ ਸਾਰ ਉਮਰ ~~[illegible]~~ ਸਾਰ ਛੋਕਰੀ ਕੁਸਰਕੰਕਰ ਦੇਖੇ
ਦੇਖ ਨਜ਼ਾਰਾ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਸਾਖੀ
ਸੁਣ ਜਾਣੇ ਜਾਂ ਸਰ ਘਰਕੀਲ ਤੌਰ ਤਾਂ ਉਸਰ ਤੇ ਬਾਹਰੀ।
ਸਾਰ ਕਾਪਇਆਂ ਸਾਂ ਕਰਿਆ ਪਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਿਤਾਂ।
~~[illegible] ਸਤਿਗੁਰ~~
ਸਾਰ ਜਪਦਾ ਹਰ ਉਹ ਸਾਇਆ ਕਰੇ ਸਾਂ ਸਾਇਆਸਿਤਾ।
~~[illegible]~~
ਪਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਕੀਰਰ ~~[illegible]~~ ਉਹਨਾਂ ਸਾਖੀ ਦੱਸੀ।
~~[illegible]~~
ਰਹੀ ਬਹੀ ਸਾਰ ~~[illegible]~~ ਕਾਰ ਭਗਤ ਦੇ ਨਾਂ ~~[illegible]~~ ਨਾਮ ਦੀ ਕੁਝ ਸੀ।

ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਮੇਲ

ਪੰਜੀ ਸਾਲ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖ ਇਸਨਾਨ,
ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਪਰ ਮਿਲਿਆਂ ਉਸਤਾ ਦਰਸਨ ਸਾਰਾ।
ਫੇਰ ਧਨੀ ਦਰਗਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੀ ਜਦ ਝੁਕਦੇ,
ਉਸਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਸਾਖੀਆਂ ਮੀਹ ਗਾਵਾਂ ਤੁਪ ਤੇ ਸਪਦੇ।
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਨਕੇ ਮਨਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਥੱਕੇ ਉਤਰੇ
ਸਾਖਾਤ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਮਾਂਗੇ ਦੇ ਉਪਰੇ।
ਬੀਰ ਦਇਆਲੂ ਦੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਗੁਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ਼ੇ,
ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਤੇ ਹੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵੀਰੀ - ਮੈਂਹ ਨਿਵਾਜ਼ੇ।
ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤਖ਼ਤ ਕਰੀ ਸੀ ਸੁਰਤੀ,
ਇਸਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ ਆਸ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਾਹਿਬੀ ਕੈਸ ਨਿਸਰਤੀ।
ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਸਰਬੰਸ ਸਾਰਿਆਂ ਧਰਮ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਇਆ,
ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੱਕਾ ਬੰਨ੍ਹ ਬਣਾਇਆ।
ਦੱਸੋ ਖਾਂ ਕਿਤੇ ਜਾਣਤ ਅਸੀਂ ਸੀ ਅੱਗਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਰੀਆਂ,
ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਕਰੋ ਕਰ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰ ਸੇਰੇ ਦੇ ਸਾਈਆਂ।
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਰਾ ਮਨਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਸਨੇ ਮੋੜ੍ਹ!
ਉਠੀ ਜੋ ਸਿਰ ਦੀ ਸਾਂਭਾਮਕ ਕਰੀ ਏ ਸਭ ਵਿਚ ਤੋਰੇ।
ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਚ ਵਿਚਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰ ਕਰੀ ਇਹ ਕਾਰਜ ਹੈ,
ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਤੇਰੇ ਅੰਗਾਰੇ ਸਾਡਾ ਦੁਰਮਨ ਸਾਂਝਾ ਹੈ,
ਪੰਥ ਉਤਾਂ ਤੇ ਜੋਧਾਂ ਖਾਤਰ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਜਾਂਦਿਸਕੇ,
ਮੇਰ ਤਰ ਦੁਸਮਨ ਧੁਰੋਂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੀ ਜਾਵਾਂ ਰਹਿਣਕੇ।
ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਰਕ ਸਾਤੇ ਪਰਤਿਗਿਆ ਸਾਰੇ ਪੂਰੀ ਕਰੀਏ,
ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਦੇਕੇ ਫਤਹ ਤੁਸਾਂ ਜਿਰ ਧਰੀਏ।
ਬਹੁ ਦੇਰੀ ਚਰਨੀ ਦੇ ਜਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਸਿਖਾਣ ਦੁਆਵੇ,
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਧਰਦਾਂ ਜੋ ਛੇਤੀ ਜਾਵੇ।
ਤੈਂਥੀ ਸਾਹਿਬ ਜਿਵੇਂ ਤੁਧਿਆਣੇ ਸਾਂਝਰ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ,
ਜੈਸਾ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਤੈਸਾਂ ਤੇਹਦ ਸਭੀ ਹਰੇਕਾਂ ਤੇ ਕੇ
ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸੋਗ ਸਾਗਾਰੀ ਜਗ ਕਿਆ ਹੈ ਹੋਣਾ,
ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਣਨ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣਾ।
ਫੇਰ ਇਸਨਾਨ ਸਾਧ ਜੀ ਪਾਲੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਚਰਨ ਕਰਕੇ,
ਸਾਂਤ ਕਰੋ ਉਹਨਾਂ ਉਰ ਇਕਾਨੂੰ ਕਰ ਜੈਕਾਰ ਦਿਲ ਧਰਕੇ।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰ ਨੇਤ੍ਰ ਖਿੜਾ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਤਾਈਂ;
ਆਪਣੇ ਆਸਨ ਉਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਨਾਲ ਸੈਨ ਦੇ ਸਾਈਂ।
ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਧਰ ਅੱਗੇ ਨਰੀਅਲ ਗੁਰਤਾ ਅਰਪਨ ਕੀਤੀ,
ਆਖਿਆ ਏਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਈ ਰੀਤੀ,
ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੇ ਇਕਚਾਂਦ ਸੱਤਰ ਦੀ ਹੈ ਗਾਥ ਸੁਣੀ ਤੂੰ,
ਦਸਮ ਗੁਰਾਂ ਇਹ ਕੌਤਕ ਕੀਤਾ ਸਮਝਾ ਇਸ ਪ੍ਰਚੀ ਨੂੰ।
ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰਤਾ ਦਰਸਤ ਜਾਗੀ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਹੋਏ ਹੋਸਨ ਸਤਗੁਰੂ ਜਾਣ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਦਾਗੀ।
ਸਰ ਦਾਸ ਕੈਦੀ ਪਿੱਛੋਂ ਧਰਤਾ ਆਪ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤੇ ਨੇ,
ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਬਹੁਤਾ ਕੀਤੇ ਨੇ।
ਬੜੇ ਭਾਈ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ਰੋਂ ਹੱਟੀ ਪਾਈ,
ਸਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਉਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸੇਤ ਸੈਵਾ ਲੈਤ ਚਲਾਈ।

ਹਜ਼ਰੋਂ ਨਿਵਾਸ

ਹਜ਼ਰੋਂ ਆਕੇ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਥੇ ਹੈ ਲਾਇਆ,
ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਸੋ ਹੋਏ ਨਿਆਰਿਆਂ ਵਰਗਾ।
ਇਥੇ ਰਾਤ ਦੀ ਇਕ ਰਸਤੇ ਨਾਮ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ
ਉਠ ਉਠ ਕਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ.
ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਫਲਤ ਆਗਰ ਇਆਂਦੇ,
ਬਾਣੀ ਇਸ ਵਿਚ ਅੰਦਰ ਕਰਿਕੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਗਾਉਂਦੇ,
ਨਾਮ ਜਪੰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਾਮ ਮਾਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਏ,
ਦਰ ਅੰਦਰ ਨਾਲ ਆਵੇਦਾ ਸੰਗੀ ਬਣ ਇਸ ਪਟਕੇ.
ਆਪੇ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਖਣ ਸੁਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ,
ਜੇਨ ਤਾਈ ਜੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅੱਖਰ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ਦਰਬਾਰ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜੀ ਕੀ ਕਰਦੀ ਉਪਮਾ ਹੀ ਸੁਣਾਈ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਮ ਗੁਰ ਰੂਪ ਸਮਾਏ ਸਭ ਹੀ ਦੇਵਾਂ ਪ੍ਰਣਾਮ,

ਇਕ ਦਿਨ ਇਹ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਬੈਠੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪਰੇਸਾਨ ਵਰਗੇ,
ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਇਕ ਜੀ ਆ ਰਹਿਆਂ ਦਿਸ ਪਾਵੇ।
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਆਣ ਖਲੋਤਾ ਗਰਧ ਦੇ ਢੰਗ ਪਰਤਾਵੀ,
ਓਹ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਹਿਣਾ, ਕਰਨਾ ਤੇ ਜੀ ਸਿਆਣੀ।

ਅਸਾਂ ਕਿਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਰਾਹ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਫੋਲ ਭਾਲਦੇ,
ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਆਤਮੀ ਤੋਂ ਪਰਤੱਖ ਦਿਸਦੇ।
ਸੁਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਤਾਂ ਰੂਪ ਸਤਗੁਰ ਭੁੱਲ ਪਛਾਣ ਕਰਾਇਆ,
ਓਹ ਇਸ ਰੂਪ ਦੀ ਜੋਤ ਆਤਮੀ ਦਾ ਦੂਰ ਕਰ ਪਾਇਆ।
ਓਹ ਉਹ ਜੋਤ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੁਖਦੀ ਅੰਦਰ ਫੁਟ ਪਵੇਗੀ,
ਫੇਰ ਦੇਖਿਆ ਇਹ ਰੂਪ ਕਿਉਂ ਦੇ ਜੋਤ ਜਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਆਕਾਰ ਧਾਰ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਣੀਂਦੇ,
ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਕਹੇ ਜੋ ਪਰਗਟ ਕਰੇ ਗੁਰਤਾ ਓਹ ਦੀਦੇ।

"ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ"

ਇਕ ਦਿਨ ਰਸੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਲਿਆ ਇਕੱਠਾ,
ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ, ਨਾਲ ਰਹੇ, ਛਕ ਲੀਆ,
ਆਹਨੂੰ ਦਾਸੀ ਦੇ ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਰਾਹ (ਖਿੜੀ) ਦਾਸੀ
ਰਸੋਏ ਵਿਚ ਸਰਾਪ ਦੇ ਕਰੇ ਬਣਦੀ ਰੱਟੀ ਖਾਣੀ।
ਗੁਰਮਤੀ ਦੇ ਇਆਂ ਧੂਣਾ ਸੰਗਤ ਕੀਤੇ ਦੱਸ ਇਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ,
ਰੋਜ਼ ਸਰਾਪ ਦੇ ਆਦੇ ਇਸਦੇ ਖੰਡ ਨੂੰ ਅਨ ਦੇ ਲਿਖਾਰੇ।
ਕਹਿਣ 'ਸਾਈਂ'! ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਅੱਖੀਂ ਅੰਤ ਆਰੇ,
ਆਪਣੇ ਆਤੇ ਪਰਾਏ ਅੰਦਰ ਫਰਕ ਦਿਖਾਏ ਸਾਰੇ।
ਜੇ ਪੀਵੇ ਜੋ ਪਾਵਨ ਸੀਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸੋਹੇ,
ਆਖਾਂ ਖਿੱਚ ਸੰਗ ਰੂਪ ਇਸ ਗੁਣ ਪਹਿਲੋਂ ਅਗੋਂ ਦਿਖਾਏ।
ਸੁਣ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਹਿ ਧੁਨ ਸੀਤਾਂ ਬਾਹਰੋਂ ਰਹਿਆ ਦੇਖ!,
ਧੀ ਤੈ ਪਾਣ ਪਰ ਧੌਸ ਦੇ ਗਾ ਉਦੀ ਦੇਖਣ ਤੇਰਾ।
ਫੇਰ ਚੀਜ਼ੇ ਸਾਂ ਸਾਂਝੇ ਕੋਈ ਦੇਣ ਸਰਾਪ ਤੇਰੇ ਇਹ,
ਤੇਰ ਸਭੀਂ ਸੱਖ ਤੈਨੂੰ ਦੇਣਾਂ ਆਇਓ ਸੁਣ ਕੇ ਸੇਵਕ,

ਸੁਣਿਆ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਸੁਣ ਤੇ ਆਣ ਸਰਾਏ,
ਕਰ ਕਿਰਪਾਨ ਸਾਈਂ ਜੀ ਸੰਗ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਆਇ।
ਸਤਿਗੁਰ ਧੀ ਦਾ ਆ ਪੈਰ ਸਾਈਂ ਜੀ ਦੀ ਰੱਟੀ ਕਿਉਂ,
ਕਰੋ ਜਵਾਹਰ ਜਾਣ ਪਏ ਨੇ ਭਾਗ ਸੋਹੇ ਆਪ ਸੁੱਤੇ।
ਸੰਗ ਤੁਸੀਂ ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵੀ ਭੁਲਣ ਦੇਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ,
ਰੱਖੋ, ਕੀ ਜੇ ਦੇ ਕਰ ਸਕਦਾਂ, ਪਰ ਇਕ ਬਹਿਆ ਕਰੋ ਜੀ।

ਆਪ ਦਾ ਇਕ ਹੱਥੀਂ ਤੇ ਬਹਿੰਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੈਂਠੇ ਜਾਣੀ;
ਫੇਰ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਥ ਚਿੰਤਾ ਦਿਖਾਈ।
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜੰਜਾਲ ਕਢਿਆਣ,
ਇਸ ਦਾ ਕਰੋ ਆਦਰ ਦੇ ਦੇਕੇ ਗੱਠੜੀ ਓਹਦ ਜਾਵੇ।
ਤਾਂਕੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਵੀ ਜੋ ਆਏ ਪਾਸ ਤੁਹਾਡੇ,
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਖੀਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਕਾਹਦਾ ਤੋਂ ਜੋ ਰਹਿੰਦ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ।
ਹੋ ਆਖਿਰ ਉਸ ਸਾਈਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਰਨ ਛੁਹਾਏ,
ਉਹ ਇਕ ਤੂੰ ਭੀ ਜਿੰਦ ਦੇ ਤਾਈਂ ਇਤਨਾਂ ਉਸ ਉਠਾਏ।
ਮੈਂ ਕਹਾਰ, ਮੇਰਾ ਰੋਜ਼ਾ ਧੰਦਾ, ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਤੁਸੀਂ ਹੋ,
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਾਇਕ ਹੋ ਆਪ, ਪਰਸਨ ਜੋਗ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।
ਕਰ ਦੀਦਾਰ ਭਾਰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਲ ਅੰਦਰ ਉਤਰੇ,
ਸ਼ਾਇਸਤ ਉਂਕਾਰ ਆਪ ਹੋ ਇਕਤ ਸਮਾਂਣ ਉਪਜੇ।
ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ ਸਾਈਂ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਭਜਨ ਹੋ ਕਿਤਾਬਦੇ?
ਦੱਸਿਆ ਆਇ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਦੇ ਹੈ ਓਹੀ ਆਖੀ ਜਿਆਦੇ।
ਕਰਨ ਧਿਆਨ ਆਜੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਂਝ ਕਰਾਏ,
ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿਥੇ ਇਤਨੇ ਪਹਿਰ ਬਿਤਾਏ।
ਕਿਹਾ ਕਿਸ ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਥੇ ਸਾਈਂ ਸਦਾਗਰ ਗੱਠੜੀ,
ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ ਦੇਖੋ ਹੱਟ ਸੁਦਾਗਰ ਕਰਦੇ।
ਨਿਰਵੈਰ ਸਾਧੂ ਦਰ ਸਾਈਂ ਜੀ ਰੂਪ ਰਾਮ ਦਾ ਸੋਹੇ,
ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋ ਆਖਦੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਣੋ।

"ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ"

ਇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਸਮਾਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਏ,
ਹਿੱਕ ਵਿਚ ਆਪਾ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਖੜੋਏ।
ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਜਨ ਕਰਤਾਰ ਨਜ਼ਰ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤੀ,
ਤਾਂਹੀ ਭਗਤੀ ਏਕ ਮਨ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੋਵੀ।
ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਉਂਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਵਿਚ ਤੁਸਾਂ ਕਰੇ,
ਭਗਤ ਉਧਾਰਨ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ [illegible] ਨਾ ਜੀ ਦਿਖਾਵੇ।
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਾਰਨ,
ਦੁਖਿਆਰੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਤਾਈਂ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਪਾਰਨ।
ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ [illegible] ਆਪ [illegible] ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮਾਏ,
ਦੋਹੀਂ ਦੀ ਰੂਪ [illegible] ਸਮਾਧੀ ਲਾਏ।

ਜੀਵਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰੇ ਗਾ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ, ਬੈਠ ਕਰੇ ਗਾ ਰਾਖੀ,
ਗਰ ਗਰ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਚਾਰ ਸਾਖੀ।
ਚੀਸ ਵਹਿਸਾਰ [illegible] ਗੰਗਾ ਜੇਹੀ ਜਾਂ [illegible],
ਕਰੇ ਚੀ ਇਹ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਜੇਹੀ ਸੱਚਾ ਤੂੰ [illegible],
ਭਗਤ ਦੇਵ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇ।
ਜੋ ਇਕ ਪੰਥ ਨੂੰ ਛੁਕ ਜਰੀ ਸਮਝਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਸਮਝੇ,
ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਕਹੀ ਕਿਤਾ ਜਗਾ ਇਹ ਤੋਰ ਸਾਰੇ ਗਾ ਵੰਡੀ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਾਂ ਪਾਤ ਕਰੇ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵੰਡੀ।
ਸਾਧੂ ਖਿਦੇ ਕਮਿਸ ਕੀਤਾ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੁਰਾ ਨੂੰ,
ਤੇਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਧੂ ਦਾਸੀ ਜਰਦੀ ਰਹੀ ਗਾਰ ਜਾਨੂੰ।
ਇਤਨਾ ਇਹ ਇਹ ਜਗਤ ਸਾਰੇ ਤੀ ਪਾਸ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕਹੀ,
ਤੁਸੀ ਹੀ ਭਗਤ ਇਹ ਜੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਜੇਹੀ ਕਹੀ।
ਮੈਂ ਪਾ ਗਏ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਨੂੰ ਭਗਤ ਭੰਡਾਰਾ,
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦਰ ਤਕ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ, (ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਕ ਵਿਸਾਲ)
ਜੁਗ ਦੇ ਪਰਤਕ ਗੁਰਾਂ ਬਣਾਇਆ ਧਾਰਨ ਕਿਤਣਿਆਂਦੇ,
ਸੰਗ-ਸੰਗਤ ਕੀ ਦੇਖ ਜੇਰੇ ਤੋਂ [illegible] ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ,
ਗ੍ਰੰਥਕਾਰ ਵਰਤਾਇਆ ਸਾਰੇ ਕਿਧਰ ਸੀ ਗੱਡੀ ਕਰਕੇ,
ਤਰਨੇ ਤੇਰੇ, ਸਰਨ ਜਰੂਰ ਤੁਸਾਂ ਕੈਦ ਹੀ ਰੱਖੇ।
ਸਾ ਇਸਾਰਕ ਜੁ ਜਾਗਤ ਇਹ ਪਰੇ ਸੀ ਖੇਹ ਜਾਵੇ,
ਸਿਖੀਆਂ ਗੁਰਾਂ ਤਾਈ ਤਕੱਸੀ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਦੇਖਣਗੇ।
ਇਹ ਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਤ ਦੀ ਪੰਥ ਇਹ ਚੁਕਣੀ ਪੈਣੀ,
ਸੱਚਾ ਟੇਕ ਰਹੋ ਭਜ ਤਾਈਂ ਇਸ ਕਿ ਸੱਚੀ ਕਹੀ,
ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਖ ਪੰਥ ਇਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਜ ਭੰਡਾਰੇ,
ਸਾਡੇ ਜਿਸ ਜੀ ਸਤਿ ਜਾਗਤੇ ਕਰਨੇ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ।
ਇਹ ਜੁਗ ਦੇ ਸਾਜ ਦੇ ਰਸੀਏ ਜਗ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ਤਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ,
ਦੇਖਣ ਭਗਤ ਤੇ ਕਿਤਨ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਏ।
ਨੇਕ ਇਸਾਰ ਸਾਥ ਨੇ ਕਰਦੇ ਇਹ ਲੋਕ ਸੀਸਾ ਕਰਾਏ,
ਪਾਪੀਰ ਤੇਜੀ ਨੇ ਇੰਤੁਾਂ ਤੇ ਕਰੀ ਜਾਂ ਕਰੜੇ ਵਿਚਾਰੇ।
ਜੁਝਦੀ ਤੇਰੇ ਤੂਫਾਨ ਸੀ ਕੈਦੇ, ਤੇਰੀ ਕਰੇ ਸੀ ਇੱਕ,
ਕੈ ਕਰਨੇ ਤੇ ਛੱਡੇ ਇਕਦਮ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾਂ ਗੁਰੂ ਕੋ।

ਅੰਤ ਉਨਾਂ ਸੀ ਤੇਰੇ ਉਨ ਦੇ ਪਰਚੀ ਸੀਸ ਗੰਧਾਈ,
ਜਾਂ ਲੈਣ ਆਗ ਆਗੂ ਉਠੇ ਨੇ ਸੈਂਕੜ ਦੇਹਾਤੀ।
ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੇ ਪਰਜਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਦੁੱਖ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੈਣ;
ਉੱਠੀ ਭਜਨ ਕਰੇ ਸੰਗੀ ਕਰਾਂ ਗਜਤ ਇਕੋ ਇਹ ਅੰਗਾਂ।
[illegible] ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਥ ਦਾਤ
ਸਾਧਨ ਇਸ ਉਸ [illegible] ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਵਣ ਸੁਣਾਤ।
ਪਾਠ ਕਰੇ ਪਾਈ ਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ਼ਨਾਨ ਜਾਗ ਰਹਿਆ,
ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਸਬਦ ਜਾਗ ਕਹਿਆ।
ਕਰੇ ਸੈਰ ਕਰੇ ਅੰਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਲ ਕੇ ਭਾਈ,
ਸਾਗ ਦੀ ਉਹਤ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰ, ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਈ ਤਨਾਈ।
ਅੰਦਰ ਦੀਰਘ ਭਜਨ ਕਰੇ ਇਤਨਾ ਕਰੇ ਨ ਥੋੜੇ,
ਮੇਰ ਕਰਨਾਈਓ ਦਾਸਾਂ ਕਰਕੇ ਕਰੇ ਸਾਂਝੀ ਇਕੇ।
ਉਨਾਂ ਸਾਵਣ ਪਾਠ ਸੰਪੂਰਨੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਰਨੀ।
ਪਾਰ ਕਰੇ ਨੈ ਅੰਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦਾਸਾਂ ਸਰਨੀ।

ਸੂਣ ਸੁਣ ਸੰਗ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਲੈਕੇ ਦਰਦੀ ਜਾਵੇ,
ਮੁੱਕੇ ਭਜਨ ਨੈ ਸਰਨੀ ਆਵੇ ਨੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਵੇ।
ਮੈਂ ਨੈ ਕਾਰ ਤੈਦੀ ਗੁਰੂ ਇਹ ਤੈਣਕ ਪਾਈ ਪੁਛੇ ਕੇ,
ਉਪਰ ਦੇਖੋ ਨਾਮ ਦੇ ਰਸੀਆਂ ਸਾਰੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇਕੇ।
ਰਹਿਣ, ਦੀਰਘ, ਕੂੜੇ ਕਰਦਾ ਜਾਣ ਕਰਨ ਸੰਗਤੇ,
ਰਾਗ ਦਾ ਰਾਣ ਸਤਪਤ ਤੇਜਿਆ ਸੁਗੰਧ ਸੂਰੇ ਸੰਗੇ।

ਫ਼ੀਹਰ ਦੀ ਦਾਵਤ

ਕਰੇ ਭਜਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਇਕ ਪਰਤਪਾਲ ਸਾਜਾਏ,
ਫ਼ੀਹਰ ਉਹਿਨਾ ਦਾ ਇਹ ਜਿਨਦੇ ਤਿਨ ਤਿਨ ਪਾਣ ਉਠਾਏ।
ਦਸਤਰ ਕਰ ਫ਼ੀਹਰ ਦੇ ਸਾਰ ਇਹ ਜਿਸਾਦਸਨ ਤੇਜ ਸਾਇਆ,
ਅੰਤਰ ਦਾਸੀ ਰਹਿਣ ਤੈਰ ਸਰ ਕਰੀ ਸਾਰੀ ਸਾਜ ਸਾਇਆ।
ਕਰਜਾਤ ਸੌ ਇੰਨ ਸਰਤਕ ਕਿਦੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗੀਆਂ,
ਪੜ੍ਹਤ ਤਰੀਕ ਉਨਾਂ ਦੀਆਪਣੀ ਤੇਜਰ ਜੋਰੇ ਕੈਂਸ।
ਕਰਜਾਤ ਨੇ ਤੈਸ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਸਰਦਾ ਇਹ ਕਰਦੇ,
ਕਰੂ ਸੈਣ ਉਹ ਤਾਰ ਇਸੇ ਦੇ ਨੇ ਤਨ ਸਾਂ ਸਾਜਕਰਦੇ,

ਏਨਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚਾਰੇ ਉਤੇ ਟੁਟਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਾਂ,
ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਰਾਜ ਸਾਤਰ [illegible] ਲਗੀ ਸਮਝਾਣਾਂ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਫ਼ਾਕੇ ਜਾਣ ਗਏ ਗਤ ਉਸਦੀ,
ਭਰਮ ਮਿਟਾਵਣ ਖਾਤਰ ਉਨਾਂ ਤਕਿਆ ਜਾਂ ਹਰ ਉਸਦੀ,
ਟੁੱਟ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ਉਤੇ ਤਾੜ ਤਾੜ ਤਰ ਦੇਂਦੀ,
ਰਹਿ ਗਿਆ ਢਾਂਚਾ ਫ਼ੋਕਾ ਰੱਬੀ ਜਣ ਦੇ ਉਹਲੇ ਵੇਂਦੀ।
ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਧਾਟ ਧਾਟ ਦੇ ਸਾਧਕ ਫ਼ੋਕਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰਾਂ,
ਸਮਾਂ ਇਸ ਕਰ ਉਸ ਤੇ ਕੱਸਣਾਂ ਸਮਝ ਸਾਧੇ ਕਰਾਂ।
ਸ਼ਬਦ ਨਾਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਸਾਧਕ ਦੀ ਪੌੜੀ,
ਧਰਮ ਵਿਰਤ ਕਰ ਦੇਂਦ ਛਡਿਆ ਕਰ ਲਾਹ ਇਕ ਤਰ ਦੀ ਮੰਦਗੀ।
ਸਾਰੇ ਗਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸੰਗ ਅਰਪਿਤ ਕਰਦੀ,
ਆਪ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵੇ ਸ਼ਕਤਿ ਹਰ ਸਮੇਂ,
ਧਰਮ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਭਜਨ ਰੱਬ ਇਤ ਫ਼ੋਕਾ ਸਮਝ ਗੁਜਾਰੀ,
ਉਤ ਭਜਨ [illegible] ਦੇ ਸਾਧਕ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸਾਨ ਪਿਆਰੀ।
ਕਹਿਣਾ ਸਾਰ ਨੂੰ ਤਕਿਆ ਚੌਧਰ ਸਮਾਨ ਸਰਨ ਦੇ ਟੁੱਟੇ,
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕੁਟੇ ਸਾਰ ਮਿਹਰ ਦੇ ਛੁੱਟੇ।
ਜੀਵਨ ਸਰਤ ਹੋਇਆਂ ਸਮਝਾ ਕੇ ਇਸ ਤੇਰੇ ਸੋ ਦੇਈ,
ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਸਨ ਧਾਮੀ ਦੀ ਸੂਝੀ ਬੂਝਾਂ ਸਮਝੇਗਾ।
ਇਸਦਾ ਭਰਿਆ ਹੱਥ ਸਰੋ ਤੇ ਧਰ ਕੇ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ,
ਉਕਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਮਾਨ ਸਰਨ ਦੀ ਛਾਇਆ।
ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਧਾਰ ਸਾਧੇ [illegible] ਹੀ ਗੁਰ ਗਾਉਂਦਾ ਗਾਉਂਦਾ
ਭਜਨ ਰੱਬ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ,
ਸਾਰੇ ਟੱਪਰ ਤਾਈਂ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭਜਨ ਪ੍ਰਚਾਇਆ,
ਧਨ ਧਨ ਸੰਤ ਗੁਰ ਦਾ ਏਦਾਂ ਜਗ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਸਾਇਆ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਹੱਟ ਪਾਈ

ਇਸ ਕਰਕ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਧੋਖੇ ਹੱਟ ਸਜਾਈ ਹਾਣੀ,
ਸਾਰੇ ਗਾਹਕ ਤਾਂ ਸੱਚ ਸਚ ਮੰਗੇ, ਸੱਚ ਕਰਨ ਟਕਸਾਲੀ।
ਕਰਮਾਂ ਭਰਾ ਗਈਆਂ ਧਾਰਨੀ, ਸਾਧਨਾ ਵੀਰ ਗਰਬੀ,
ਸਾਧ ਦੀ ਹੱਟਿ ਸਰਧਾਵਾਂ ਦੇ ਸੇਵ ਤੇ ਸਾਂਦੇ ਪੂਰੀ
ਗੁਰ ਸੀਰ ਸੰਤ ਚਰਨ ਛੂਹੇ ਇਤਿ ਸੱਤ ਦਾਤੀਆਂ ਸਾਰੀ,
ਧਨੀ ਪੂਰਨ ਸਤ ਸਿਦਕਾਂ ਪੂਰਨ ਸਾਖੀਆਂ ਵੇਖੀ ਜਾਵੇ।

ਸਭ ਦੀਆਂ ਸੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਘਰਸਾਰ ਦੀ ਕੇ,
ਸਾਰ ਦਾਨ ਦੇ ਵਜ਼ਨ ਸਵਾਰ ਕਰ ਦੇਣ ਜੋ ਕਰਦੇ ਗੈਰੇ।
ਸੱਚੀ ਦੇ ਸਾਹਾਂ ਨੇ ਦੀਪੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਦੀਪੇ,
ਦਸਤੂਰ ਤੇ ਜਾਂਦਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਗੁਰ ਜੋਗਾੜੇ ਰੱਖੋ,
ਕਰਨ ਨਵੇਂ ਜੋ ਧੋਖਾ ਇਕ ਰੁਪਈਏ ਪਿੱਛੇ ਕਹਿੰਦੇ.
ਸੌਦਾ ਲਾਵੇ ਰਕਮ ਹੂਣ ਜਾਂ ਇਕ ਪਾਈ ਦੀ ਕੈਂਦੇ।
ਇਸਾਨ ਸਾਫ ਤੋਂ ਇਕ ਪਾਈ ਦਾ ਗੰਭਾਣ ਇਹ ਜਾਗਦੇ,
ਸਹਿਤੋਂ ਰਖਦੇ ਜੋ ਸਤ ਦੇਵਨ ਦਾਤਾ ਜੋ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ।
ਘੱਰ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਦੋ ਚਾੜ੍ਹੀਆਂ ਕਿਰ ਇਕ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ,
ਜਾਨ ਸਾਰੀ ਸਾਰ ਦੇ ਇਹ ਗਲ ਨਾ ਚਿੱਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਂਦੇ।
ਤੇਜ਼ ਕਰੋੜਾਂ ਜੁੜ ਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਅੱਖੀਆਂ ਜਾਣ ਮੁੰਦਾਈ.
ਰਹ ਦੇਖਾਂ ਤੌਫੀਕ ਨੇ ਜਾਵੇ ਦੌਲਤ ਸਾਈਆਂ ਸਾਰੀ
ਸਾਰੀ ਨਵਾਬਰ ਸਾਥ ਦਾ ਰਕਾਬ ਰੱਬ ਪਿਆਰ ਅਧੇਰਾ,
ਇਸ ਰਸਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਘੰਨ ਭਾਈਂ ਤੂੰ ਤੇਰਾ।
ਦੋ ਕੌਡੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪਿੱਛੇ ਏਸ ਚਲਾਵੇ ਤਾਰੇ,
ਰੱਬ ਪਿਆਰ ਇਕ ਪਰ ਦੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਨੂੰ ਜੀ ਰਜਾਏ।
ਦੇਣਦਾ ਇਕ ਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਨੇ ਦਾਧਨ ਆਪਣੀ ਦੀ ਸਭ ਗਾਈਆਂ,
ਇਕ ਰੁਪਈਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਕਾਨ ਲੁਟਾਈਆਂ।
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਾਂ ਕਈ ਸਾਰੀ ਸਾਈਆਂ ਜੋਗ ਪਾਵੇ,
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਸਾਧ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖੀ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵੇ,
ਆਪਣਾ ਕਾ ਇਹ ਨਹਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਚੋਰ ਜੱਤੇ ਕੁਝ ਆਵੇ,
ਇਕ ਇਕ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੇ ਸਾਰੀ ਇਹ ਸਭ ਜੋ ਲੁਟਾਏ।
ਗੁਰਾਂ ਇਹ ਜੋ ਜੋਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਏਥੇ ਨਾਵੇ,
ਸਾਰੀ ਜੀ ਇਹ ਇਕਇਆ ਪਾ ਕੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਪਾਵੇ।

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸਾਥੋਂ ਇਕ ਇਸ ਸਾਈਂ ਗਾਰਕ ਗੁਜਰੀ,
ਬੈਠ ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਆਪ ਸਾਥ ਨੂੰ ਰਖੇ ਇਕ ਮੁਸਾਫ਼ੀ।
ਇਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤੌਰਾਂ ਦਾ ਕਰ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਉ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਰ ਕੇ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਸੀ ਤੁਰ ਕੇ ਦਸਤੂਰ ਪਾਉ।
ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਸ ਤੋਂ ਇਆ ਸਿੱਖ ਤੁਰ ਜਾਂਦੀ ਦਾ ਲੱਗਾ.
ਕੋਰ ਜਾਈ ਸਾਥ ਸਾਰੀ - ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਤੋਰਨ ਲੱਗਾ ਤੋਂ,

ਇਹ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਿਆਇਆ,
ਕਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸਾਈਂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕੀ ਹਰਜ਼ੀ ਸੇ ਜਾਇਆ?
ਸਾਈਂ ਕਹੇ ਸਾਂ ਭਜਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਤੇਂ ਮਹਿਫ਼ਲ ਹੈ,
ਬਹੁ ਜਰ ਕਹਿਆ ਤਨ ਮਨ ਜੋੜ, ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਖੇਡੇ।
ਇਕ ਇਹ ਇਕ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵ ਸ਼ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ,
ਜਨ ਜੋੜੇ ਇਹ ਜੁਗਾਂ ਜੁਗੰਤਰੈ ਕਰਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਨੇ।
~~ਜਨ ਜੋੜੇ ਇਹ ਜੁਗਾਂ~~
ਭਜਨ ਤਾਂ ਦੇ ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਂ ਤੁਰਾਈਆਂ ਦੇ,
ਨੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਕਿਆਰੀ ਤੋਂ ਕਾਪੂ ਲਿ ਜਾਈ ਆਏ।
ਸੱਚਮੁਚ ਕੁਝ ਹੀ ਸੀ ਖੂਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੋਂ ਖੇਡਿਆਂ ਤਾਈਂ,
ਇਹ ਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਵੱਸੇ ਦੂਰ ਰਹੇ ਪਰਛਾਈਂ।
ਜੈਂਪੇ ਦੱਤ ਜੋ ਸਿੱਠੇ ਮੂਰ ਦੀ ਦੱਸ ਪਾਈਏ ਗੁਰ ਆਏ,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਪੁਤ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਤੁਰੀਏ, ਸੀਸ ਦੇਕੇ ਤੁਰਿਆ ਜਾਈਏ,
ਟੱਕੇ ਵੈਰ ਜੋ ਪਾਈਏ ਸੌਂਪਕੇ ਸੀਸ ਵੈਰ ਮਿਟਾਈਏ।
ਐਸਾ [illegible] ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਈਏ,
ਆਂਪਾਂ ਜੋਰ ਜੋ ਕਿਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੇ ਜੋ ਫਿਰੇ ਦਿਖਾਈਏ।
ਸੁਣ ਕੇ ਪੁਤਰ ਤੜਫੀ ਤੇਗ ਚਮਕ ਗਈਆਂ ਕਾਈ,
ਸੰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਰਤਿਆਂ ਇਹ ਰੌਲ ਜਾਂਚ ਸੁਣਾਈ।
ਕਹੁ ਕਾਲ ਇਹ ਖਾਲ ਉਲਾਂਘ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜੇ,
ਉਜੜਾਂਦੇ ਸਮਾਜ ਦੂਜਣ ਪੇ ਜੇ ਪੱਕੇ ਕਰਨੇ,
ਆਸਾ ਦਾ ਛੱਟਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੰਜ ਰਚਾਏ ਗਇਆ
ਜੈ ਜਗਾਉਂ ਤਰ ਪਰਤਾਪ ਜਾਂਦੇ [illegible] ਗਇਆ।

ਜੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ

ਹਰ ਵੈਂ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਜਾਂਦੀ ਦੀ ਸਮਾਜਨਾਰ ਇਕਸਾਰੀ,
ਸਰ ਗਈ ਇਕ ਇਕ ਦੂਜਾਂ ਦੇ ਦੂਣ ਇਹ ਚਰਨਾਂ ਪੁਚਾਈ।
ਸੁਣਿਆ ਨਾਦ ਕੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਚਰਨਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜਾ,
ਸਾਰੇ ਸੁਣ ਦਾ ਰਸ ਸਕਾਰ ਕਿਆ ਕਿਆ ਤੋਂ ਸਾਕ ਗਾਜਾ।
ਚਰਿਆ ਦਰਸ਼ਨੀ ਚਰਨ ਗੇ ਜਿਸ ਤੇ, ਸਾਜ ਜੋੜ ਸੁਣਗੱਲ
ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ, ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਗੁੱਸਿਆਂ।
ਉਸ ਨਾਦੀ ਦਾ ਪਰਮ ਰਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੈਂ ਕਰਾਇਆ,
ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਜੀ ਰੋਲ ਨਾਦੀ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਗਾਇਆ?
ਛੱਡ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਵੇ, ਪਰਮ ਰਾਗ ਜੋ ਲੈਕੇ,
ਦੂਜਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨਾਦੀ ਦੇ ਦੂਣ ਸਾਰੇ ਕੰਬਣ ਬੈਠੇ।
ਕੀਰਤ ਤੇ ਗਈ ਟੋਰ ਇਹ ਨਾਦੀ ਦੂਜੀ ਇਕਦਮ ਮੌਤੀ,
ਏਸਾਂ ਉਠਾ ਕਿ ਬੰਧ ਸੱਤੇ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਇਹ ਹੋਈ।
ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਸਤੇ ਜਰ ਕੇ ਜੋੜਨ ਪਾਇਆ,
"ਸ਼ਾਹਾਂ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਪਰਮਕ ਕਿਆ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਇਆ"।
ਚਰਨ ਨ ਜਰ ਤਰ ਹੋਏ ਉਸਦਾ ਜੋ ਪਾਸਾਂ ਜੋ ਚੀਜਾਂ,
ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪੀਰ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਵੈਣ ਕਰੇ ਗਾ ਗੀਤਾਂ।
ਓਸਿਆਨਾਂ ਦਾ ਉਸਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਤੋਂ,
ਸਿਫ਼ਤ ਕਰੇ ਗਾ ਵੈਣ ਉਸ ਦੀ ਦੇਸ ਕਿਸਾਨੇ ਜਾਵੇਂ,
~~ਸੁ[illegible]~~ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ~~ਗੱਲਾਂ~~ ਏਕਾਂ ਨੂੰ ਅਰਤਿਆਂ ਜਾਣੀਆਂ,
ਪਾਰ ਪਾਰ ਇਹ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜੋਗਾਂ ਕਰਲੀਆਂ ਜਾਣ ਸੁਣਾਈਆਂ।

ਦਰਸ਼ਨ ਜਿੰਦ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਹੱਥ ਜੋੜੀ,
ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੋ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਤੋੜੀ।
ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇਕਿਆਸ ਵੱਜੀ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਥੋੜੀ,
ਧੀਰ ਕਰੀਆਂ ਸੀ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋੜੀ।
ਤੁਰ ਕੇ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਘਰ ਆਏ,
ਭਰੀ ਕਿਰਪਾ ਮਾਤਾ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਇਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਾਮਾਨ ਪੁਰਾਏ।
ਕਰ ਸਤਿਕਾਰ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਪਰ ਪਲੰਘ ਬਿਠਾਇਆ,
ਅਰਜ਼ ਕਰੋਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਇਆ,
ਕਹਿਣੀ ਸਾਰਾ ਦੂਰ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਜਿ ਕਿਆ ਪੈ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਉਂ,
ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਭਜਨ ਅੰਸ਼ ਗਾਉਂ ਗਾਉਂ।
ਦੁਰਸ ਤੇਇਆ ਉਠੀ ਮਾਤ ਮਾਤਾ ਸਿਧਾ ਪਹਿਰ ਦੇ ਤੜਕੇ,
ਸਭ ਦੇ ਜੀ ਇਕਸਾਰ ਕਰੀ ਤੇ ਪਹਿ ਜਾਈ ਰੂਪ ਕਰੇ,
ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਮਾਂਗਾ ਦੇ ਮਾਂਗੋ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਤਰੇਵੇ,
ਜੋ ਕਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੇ ਰਾਜ ਉਸੀ ਉਤੇ ਕਰ ਦੇਵੇ।
ਇਤਨਾ ਕਹਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲੇ ਆਏ,
ਕਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਤਾ, ਮਨ ਇਹ ਬੁਧ ਵਧਾਏ,
ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਜਾਂ ਸੁਧ ਸਮਾਧੀ ਲਾਈ,
ਮਾਂਗਾ ਧਾਰ ਕੇ ਮਾਂਗੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ।
ਇਹ ਪਰਤੀਤ ਤੇਇਆ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੀਪੈਂਠ ਕੇ ਵੇਰੇ,
ਕੰਮ ਇਹ ਭਜਨ ਨੂੰ ਅਮਰ ਕਰਾਧਾ ਇਆ ਦੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ।
ਮਾਂਗੋ ਮਾਂਗੈ ਕੀ ਜਿਸ ਤੇ ਇਹ ਧੂਪ ਤੇਈ ਪਰਕਾਸ਼ੀ,
ਨਾਮ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਇਸ ਮਾਈ ਨੇ ਦੂਈ ਸੁਰਤ ਲਗਾਈ।
ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਈ ਮਾਈ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ
ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਸੀ ਇਕੱਠ ਜਾ ਮੌਕੇ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਕੁੱਝਿਆ
ਇਕਠੀਆਂ ਕਰੋ ਮਾਤਾ ਇਹ ਦੇ ਰਾਹ ਤਾਂ ਆਇਆ ਕਰਾਂ,
ਦਰਸ਼ਨ ਪਿਆਸੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਤਰਿਪਤਾਇਆ ਕਰਾਂ।
ਪੁੱਗ ਕੇ ਰੰਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਗੀ
ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੇ ਜਾਵੇ ਤੇਰੇ ਕਿਤਨੀ ਗੀਤਾ ਸਪੂਰਨ ਕੀ,
ਕਾਰਜ ਆਖਿਓ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇਵੇ ਕਰਨ ਉਸਰੀਆਂ ਗਈਆਂ.
ਮਾਈ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰ ਦਰਸ਼ਨ ਛੱਡੀਆਂ।

ਕਹਿਤ ਕਵਲਨ ਸਾਈਂ ਦੇ ਵੇਖੇਂ ਵੇਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ,
ਸਾਈਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਖਲਾ ਇਕ ਅੱਖ ਸਾਹਮ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।
ਸੌਂਪ ਕਰ ਜਦੋਂ ਸਾਈਂ ਦੇ ਦੁਖਿਆ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਕਹਿੰਦੇ,
ਤੇ ਸਮਝਾਵਣੀ ਵੇਲੇ ਚਲ ਗਈ ਪਰਛੇ ਜੁਦਨ ਅੱਖੇ।
ਕਹਿੰਦੀ ਯਰ ਪਾਲਕ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਰੂਪ ਧਰਿਆ ਦਾ ਜਾਣੇ,
ਸੌਂਦੇ ਕਰ ਕਿਉਂ ਭੁਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਾਕ ਸਬਰ ਦੀ ਕਾਹੇ।
ਤਾਸ ਪਿਆਰਾ ਪੀਵੇ ਏਵੇਂ ਪੈ ਸਹਿਤਕਰ ਦਾ ਰਸਨੀ,
ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਨ ਕਿਤੇ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਨੀ,
ਸ਼ਹੁ ਦੇ ਚਰਨ ਨਦਿਆਤਜਾਂ ਤੇ ਇਆ ਸਾਡੀ ਜੋੜ ਜਾਵੇ,
ਪਾਪਨ ਦੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ ਗਏ ਸਭ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਵਿਰਾਏ।

ਨਗਰੋਂ ਵਿਚ ਸਾਂਗ ਦਰਗਾਹੀ.

ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਦਰਤ ~~ਵੱਲ~~ ਨਾਲ ਨਗਰੋਂ ਵਿਚ ਸਾਂਗ ਪਾਜ਼ੋਰ ਵੱਗੀ,
ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਰਾਜਨ ਪੈ ਗਈ, ਚਾਨਕ ਭਰੀ ਵੱਜੀ।
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਹੱਟੀ ਸਾਂਗੋ ਕੇਸ ਧਰੇ ਪੈ ਕਮਰੇ,
ਸਾਰ ਦੀ ਹੱਟੀ ਦਾਣੇ ਜਿਸ ਨੇ ~~ਕਿਸਾ ਇਹ~~ ਕ੍ਰਿਆ ਨਗਰ ਫਿਕਰ ਦੇ।
“ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਹੇ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ਹੱਟੀ ਸੜ ਨਾ ਜਾਏ,
ਜੇ ਇਕ ਕੂਰ ਨਾ ਸੜ ਸਕਾਂਗਾ. ਇਹ ਤੁਰ ਸਾਂਗ ਪੜ੍ਹਾਏ।
ਕਰਾਂ ਇਹ ਕਹੀ ਨਾਸ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਸਾਂਗ ਲੈਂਗੀ ਕਰ ਕਹਿਣਗੀ,
ਤੇਰੀ ਹੱਟੀ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਾਰ ਦੀ ਦੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ
ਉਸ ਹੱਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸੜ ਸਾਰਮੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ,
ਪਰ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਪਾਣ,
ਪਰ ਨਾਲੀਆਂ ਸਭ ਹੱਟੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਚਲੀਆਂ ਦਰਗ,
ਕਹਾਂ ਇਹ ਦੇ ਭਗਤ ਕਰੇ ਇਹ ਦਾ ਨੈ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸਾਂਗ।
ਨੇ ਪਰੋਵਰੀ ਪਈ ਕਰੋ ਸਦਾ ਹੀ ਕਰੂ ~~ਸਹਿਬਦ~~ ਸਹਾਇਤਾ ਸਾਰੇ,
ਭਗਤ ਕੀਤਿਆਂ ਹਰ ਨਾਮ ਜਪਿਨ ਇਕਤੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰਿਨ ਜਾਪੇ।
ਦੇਖ ਹੋਰ ਦੇਖੋਂ ਜੇ ਜਾਣਾ ਇਹ ਇਹ ਦੁਖੀ ਜਾਣੇ
ਤਰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਗਰੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਉੱਤੀ ਸਦੀ ਚਲਾਏ।
ਪਿਤਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਨੇੜੀ ਪਹੁੰਚ ਵਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੇ,
ਹੋਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਇਕ ਜੈਕ ਕਮਾਂ ਕਰੀਂਦੇ।
ਸਤਗੁਰ ਦੇ ਪੈਂਤੜੇ ਪਾਸ ਹੀ ਜਦ ਨਗਰੋਂ ਨੂੰ ਤੱਕੇ,
ਰੋਕੇ ਸਾਹਿਤ ਹੱਥ ਕਰਤਾਰੀ ਜਿਹੜੇ ਜਾਂਦੇ ਸੱਕੇ।

ਪੀਰ ਜ਼ਾਹਰਾ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸੱਚਾ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ,
ਸੀਸ ਸੀਸ ਦਾ ਸੌਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਸਬਕ ਸੀ ਦੱਸਿਆ।
ਜਿਹੜੇ ਦੀਪਕ ਦੇ ਚਾਨਣ ਚੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਨੇਹੁ ਪਤੰਗੇ,
ਗਏ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਿੱਥੇ ਕਿਧਰੇ ਪਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਚਰ ਰੰਗੇ।

ਭਾਈ ਸੁੱਖੇ = ਖੂਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ੀ।

ਏਕ ਸਮੇਂ ਦੀਵਾਨ ਸਜੇ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੋਂ ਨੰਗੇ,
ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਸ ਸਮਾਂ ਦੀ ਘੋਰੇ,
ਸੁੱਖੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀ
ਕੰਨੀ ਤਾਂ ਜਾਗੀ ਇਹ ਖਾਹਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਜਾਵੇ ਉਸਾਰੀ,
ਏਕ ਘਾਟੀ ਵਿਚ ਕਈ ਦੇ ਗਏ ਚਰਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਏ,
ਘੜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ ਖੂਨੀ ਦੇ ਰੰਗ ਜਾਵੇ,
ਗਏ ਲਿਖਾ ਕਿ ਖੂਨੀ ਘਾਟੀ ਦਾ ਕੀ ਦੱਸ ਸਮਝਾਂਦੇ,
ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਸਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਆਸ਼ਿਕ ਪਰਤ ਆਂਦੇ।
ਸਤਿ ਕਿਹੜਾ ਭਾਈ ਸੁੱਖੇ ਵਿਚ ਦੇਖਣੀ ਕੀਤੀ,
ਰੀਤ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਖੂਨੀ ਜਾਤੇ ਬਣੀ ਦੀ
ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈਸੀ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੀ
ਜੋ ਸਮਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾਂ ਕਰਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ਜੀ।
ਕੈਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਰਦੇ
ਦੇ ਇਹੀ ਸਮਝੂੰਗੀ ਸੁੱਖ ਪੁਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ।
ਕੈਸੇ ਇਸ ਦਾ ਭਾਈ ਸੁੱਖੇ ਖੂਨੀ ਦੀ ਦਰਵਾਜ਼ੀ
ਘਾਟੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤ ਵਿਚ ਦੇ ਘਾਟਾਂ ਦੀ ਘਟਾਈ।
ਘਾਟਾਂ ਦੀ ਦੇ ਜਿਸ ਨੀ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾਇਆ,
ਪੈਰ ਦੇ ਭਜਨ ਕਰਨ ਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸੁੱਖੇ ਪਹਿਨਾਇਆ,
ਸੰਗਤ ਸਹੇ ਕਰੂ ਜੋ ਦੂਰ ਤਾਂ ਕਰਨ ਇੰਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰੀ;
ਭਜਨ ਪਾਈ ਹੈ ਉਥੇ ਕੀ ਕਰੇ ਕਸ਼ਟ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰੀ;
ਕਰ ਭਜਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹ ਇਸ ਦਾ ਦੇ ਜੋਤੀ ਵਿਸ਼ਮਾਦ ਸਮਾਈ
ਉਥੇ ਗਤ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦਿਖੇ ਉੱਚਰ ਕਸ਼ਟ ਦੀ ਸਾਰੀ।
ਸੰਗਤ ਦੇਖੇ ਸਭ ਅਨੰਦ ਜਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕਰਮ ਸੰਵਾਰਿਆ,
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਾ ਦਾ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਸਜਾਇਆ।
ਇਕ ਦਾਸੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਏਥੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੀ ਸਾਂ ਕਰਦਾ,
ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਸਾਰੇ ਭੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਦੇਖੀ ਪਿਆਸ ਜੀਊਂਦਾ,

ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਰ ਚਾਰ ਸੀ ਉਸਦੇ ਜਾ ਦੀਦਾਰ ਸਵਾਰੇ,
ਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਸਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੇ।
ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰ ਜੈਸਾ ਪਾਵਨ ਸਾਂਈਂ,
ਇਹ ਤਾਰਿਆਂ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਇਕਠੀ ਵਿਚ ਹੈ ਜੈਸੀ।
ਦਰਸ਼ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂਰ ਨੂਰਾਂ ਜੈਦੀ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਹਿਬ,
ਲੈ ਦੀਦਾਰ ਕਨੂਨ ਦੇ ਦੰਗ੍ਹੇ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਸਿਜ਼ ਸਾਹਿਬ।
ਤੁਰਨ ਲਗਦੀ ਦਾ ਗਤ ਇਕ ਪਰਵਾਨਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਤਿਆ,
ਸਿਖ ਰਾਜਾਂ ਸਭਨੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਦਾ ਰਾਹ ਲੱਭਿਆ।
"ਰਬਾ ਬਨ ਸਈ ਸੰਗਤਾਂ — ਨੂੰ ਦੇਈ"
ਲੈ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਸਰਿਨ ਗਏ ਤੋਂ ਸਾਧਿਆਂ ਸਾਂਈ,
ਏਹੀ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਂਦੀ ਰਹਨ [illegible]।
ਰਾਜਾਂ ਕਿਤਾ, ਖੇਤਰ ਪਈ ਲੱਗਦੇ ਇਕ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦੱਸੇ,
ਸੰਗਤ ਰੱਖ ਜਾਂ ਤੋਰ ਦੇਵਣਾਂ ਸੰਗਤ ਰਹੇ, ਰੱਖੇ।
ਸੰਗਤਾਂ ਕਿਤਾ ਇਕ ਪਰਵਾਨ ਇੰਨਾ ਸਾਰੇ ਇਕਠਿਆਂ ਹੋਈ,
ਰਬਾ ਬੋਲੇ ਇਕ ਪਰਨ ਜਾਲ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸੱਧਰ ਹੋਈ।
ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਰਬ ਸਾਰਾ ਏਨੀ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਸਤਗੁਰੀ,
ਕਰ ਪਰਵਾਨ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਇਕ ਦੀ ਸਧਰ ਪੂਰੀ।
ਸੰਗਤਾਂ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਗਤ ਜਾਨ ਨੂੰ ਚੱਲੇ,
ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਤੇ ਇੱਟਾਂ ਕਪੜੇ ਸਿਖ ਵਿਛਾਵਣ ਚੱਲੇ।
ਰਸ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਗਾਵੇ ਕੀਰਤਨ ਰੂਪ ਸਾਰੇ,
ਜੈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬੋਲਾ ਕਾ ਸਈ ਸੁਰ ਤਨ ਦੀ ਠੰਡ ਭੁਲਾਏ।
ਸੰਗਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਸੀ ਕਰ ਗਈ ਤੋਰਦੀ ਗੋਰਾਂ,
ਜਿਵੇਂ ਦੇਖੇ ਵਿਗਸੇ ਸੀ ਸੋਰ ਤੁਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰਗਾਹੋਂ।
ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਹਲੀਆਂ ਕਰਕੇ ਉਪਰ ਤੁਰਦੇ ਸਾਰੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਮਾਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਧਰ ਸਹਾਰੇ।
ਏਸ ਤਰਾਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਜਾਨ ਜਾ ਪੁੱਜੇ,
ਜਿਆਦਾ ਤੇ ਪੈਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰ ਦਰਸ਼ਨ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੁੱਝੇ।
ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਲੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਦੇਖਾਂ ਨੈਣਾ ਧਾਰੇ,
ਇਉਂ ਦੁਆਲੇ ਜਿਵੇਂ ਚਕੋਰ ਚੰਦ ਨਾਲ ਤੇ ਮੋਰ ਧਾਰੇ।
ਸਤਿਗੁਰ ਰਬੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਈ ਸਧਰ ਕਰਾਏ,
ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਪੇ ਉਚਰਿਆਂ ਤਾਈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਾਏ।

ਕਰ ਪਰਵਾਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨੀਤੀ ਮਾਰਗ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਥਾਪੇ,
ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਮਨ ਜੋੜੀ ਰੱਖ ਵਿਚ ਵਸਣ ਗੁਰੂ ਦੇ ਡੇਰੇ।
ਸੁਣ ਇਹਨਾਂ ਮਨ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਦੀ ਬੁੱਧ ਸਮਾਧੀ ਲੱਗੀ,
ਗਹਰਾਈ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਡੁੱਬੀ ਸੁਰਤੀ ਹੋਈ ਰੱਬੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਾਧੀ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮਨ ਉਠ ਕੇ ਆਏ,
ਸਤਿਗੁਰ-ਚਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਲ ਬੋਲ ਸਮਝਾਏ।
ਕਥਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਗਤ ਦੇਖੇ ਸੱਚੇ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀਤਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੀ ਜਾਣਾ ਸੰਗਤ ਰੱਖ,
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਏ,
ਅੱਗੇ ਆਪੀ ਗੁਰੂ ਜਾਪ ਸਮਝਾਏ ਸਾਰੀ ਇਹੋ ਦੱਸਾਏ।
ਹੋਇਆ ਜਦ ਪਰਕਾਰ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਦਾਤੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤੀ
ਹੈ ਪਰਕਾਰ ਉਸਾਰ ਭਗਤ ਜੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੱਚਰ ਦੱਸੀ,
ਫੇਰ ਚਲੇ ਦੋ ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਥੇ ਇਹਨਾਂ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤੀ,
ਧਰਮ ਨੀਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮਾਜ ਉਤਰੇ ਸਾਰੇ ਪਰਤੀਤੀ।
ਫਰ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਸਾਰੇ ਹੋਏ ਜਪ ਤਪ ਭਗਤੀ ਕਰਦੀ,
ਇਹ ਸੰਗਤੀ ਬੈਠੇ ਸੁਣ ਗਏ, ਗੱਲ ਸੱਚ ਵੱਸਦੀ-ਜਗ ਦੀ।
ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਕਰਾਓ,
ਕਰ ਦੀਵਾਨ ਜਾਂ ਬੈਠੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾ ਸੰਗਤ ਸੁਣਾਓ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਏਹੋ ਧਰੀ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਹੈ ਧਾਰ ਤ੍ਰਿਗਾੜਾ,
ਕਹਿਣੇ ਸਾਧ ਦੇ ਕਰ ਇਹ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣ ਸਮਾਨਾ,
ਵੈਰਾਗੀ ਤੇ ਵੈਰੀ ਸਾਹਿਬ ਵੈਰ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ,
ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇ।
ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਕੇ ਸਾਰਾ ਭਜਨ ਵਿਚ ਹੋਏ,
ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਇਹਨਾਂ ਹੋਈ ਧਾਰ ਸਕਾਂ ਦੇ ਬੈਠੇ।

ਉਤਰਕਾਂ

ਫੇਰ ਕਥਾ ਕਰ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰੇ ਆਰ ਸਾਧਰੇ ਪੁਰ ਜਾਂਦੇ,
ਲੋਕ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਕਥਾ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ।
ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣ ਦੱਖਣ ਪੂਰਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਾ,
ਰੂਪ ਸੁਗੰਧ ਹੀ ਇਹ ਤਾਰੇ ਸੱਚਰ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰ,
ਸਾਰ ਹੈ ਵਰਤਾ ਵਿਚ ਸਮਾਧੀ ਸੱਚੇ ਸੀਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ
ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਹੀ ਦੇਦਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਧ ਉਚਾਰਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਧਾਰੇ,
ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਰਸਨਾ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਲੋਕੀਂ ਗਾਵੇ।
ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਸੰਗਤ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਮ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ,
ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਥਾ ਵੀ ਧਾਪ ਜਗ ਦੇ ਰੰਗ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਮੁੜਦੇ।
ਘਰ ਜਾਕੇ ਪਰਜਾ ਛਕ ਕੇ ਇਕ ਜਾਬ੍ਹ ਦੇ ਪੜ੍ਹੀਆਂ,
ਕਦੀਂ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਸਾਂਝ ਉਤੇ ਕਥਾ ਦੀਆਂ ਝੜੀਆਂ।
ਸਤ ਜਾਮ ਏਦਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਤਨਨ ਧਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਿਆ,
ਏ ਵੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਾਰੂ ਪੁੰਨਦਾ ਧਾਮ ਬੱਕਤਰ ਲਿਖਿਆ।
ਰਾਤੀਂ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੀ ਪਿੱਛੋਂ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੰਗਤਾਂ,
ਨੂਰ ਨਾਲੀਆਂ, ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧ ਸਾ ਪਾਵਨ ਸੰਗਤਾਂ।

ਦੋਹਰਾ — ਘਟਨਾ (ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਕ ਦੇਣ)

ਘਰ ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰਨ ਗੁਰਾਂ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਸਾਧ ਦੀ ਲੀਲਾ ਤੋਂ ਜਾਣਾਂ ਪਹਿਚਾਣ।।
ਇਕ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਕਰਦੈ ਧਾਰ ਤੁਰਾਨੂੰ,
ਕੀਰਤਨ ਜੀ ਕਦੀ ਸਾਰਨ ਕਹੀ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇਣ ਸਾਨੂੰ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਓ ਤੂੰ ਕੌਣ ਏ ਕੋਣ ਸਮਝਾਏ ਤਾਈਂ,
ਸਿੰਘ ਕੋ ਇਹ ਧਰਤ ਸੰਗ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਈਂ
ਸੰਤ ਬੋਲਦੀ ਇਹ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰ ਜਾਣੀਂ ਜਾਂ ਸਾਂਦੇ,
ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਬਚਨ ਜਾਕੇ ਸਿਖ ਸੁਣੇਂਦੇ।
ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਸੁਣੀ ਇਸ ਨਵਿਆਂ ਸੁਖਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਧਾਰੇ,
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ ਰਾਓ ਇਹ ਲਿਖ (ਸਾਹਿਬ) ਉਸਾਰੀ ਸਾਰੇ।
ਬਾਲਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਭਾਰਤ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਪਾਏ,
ਉਧਰ ਜਾ ਉਨ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਏ।
ਲਿਖਿਤ ਧਾਰਨ ਨੇਕੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਸੁਆਗਤ ਸਾਹਿਬਾ,
ਬਰਨ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਦਨ ਜੀ ਦੇ ਨਾਇਆ।
ਜੋੜੇ ਸੋਏ ਸਾਜ ਧਾਰੀਆ ਕੀਤਾ ਧਾਰ ਉਸਾਰਾ,
ਧਰਮ ਦੇ ਕੇ ਸਾਧਨਾ ਉਤਲਾ ਕਰ ਸੁਣਿਆ ਸਿਧਾਰਾ।
ਏਦਾਂ ਦੇ ਕਰ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ,
ਸਾਤ ਸੰਗਤਾਂ ਇਕ ਧਰਮਯੁੱਧ ਇਕਠੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ (ਆਈ) ਲਿਖ ਦਿਖਾਇਆ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਰਤ ਕੌਰ ਘੱਲਿਆ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ,
ਸਾਂਝਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਕੀਤ ਤਰਨੂੰ।

ਰੱਬ ਜੈਸ ਬਾਂਕਾ ਰਾਹਿ ਤੇ ਏਥੇ ਨਗਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵੱਟ ਦਿਤੀ ਜੇ ਸਰਨਾਂ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ।
ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਾਉਂਦੇ ਫੇਰਾਂ ਚਲ ਕੇ ਆਏ
ਕਮਾਲ ਦਿਤੇ ਨਵੀ ਮੋਚੀ ਬਾਰੇ ਦੂਜੇ ਕੀਨ ਤੇ ਜਾਂਦੇ।
ਅੱਖਰ ਵੇਖੀ ਤੇ ਅੱਖੀ ਧਾਰਨਾ ਮੋਚੀ ਜੀ ਜੋ ਦੱਸਦਾ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਦਾਂ ਟੁਟਦਾ ਹੈ ਪੂਰਨ ਹੀ ਜਾਂਦਾ।
ਕਿਧ ਨਾਮ ਜੀ ਧਾਨ ਗਿਆ ਉਹ ਰੱਖ ਨਾਮ ਦੀ ਧਾਈ,
ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾਂ ਭਰਨ ਭਾਰ ਮੈਂ ਨਾਮ ਦੀ ਸਰਕਤਾਈ।
ਜਿਸਾਂ ਕਿਰਾ ਜੀ ਰਾਹ ਬਾਣਕ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਦੀ,
ਕਿਤਤ ਧਰਮ ਦੀ ਕਮਰ ਦਸੇਗਾ ਨਾਉਂਦੇ ਮੈਂ ਭਰਨ ਦੀ।
ਕਿਤੇ ਵੇਲ ਦੀ ਅਉਧ ਦੇ ਨੇ ਇਹ ਕੀਨ ਸੈਰਾਗਨ ਸਾਰ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਕਰ ਸਕਦੈ। ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ,
ਸਦਾਂ ਇਹ ਗੁਰੂ ਬਾਂਕਾ ਰਾਹਿ ਮੋਚੀ ਕੀਨ ਸਵਾਰੀ,
ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੀਤਲਾਹ ਮੋਹੀ ਹੈ ਸਾਚਾਰੀ।
ਬਾਂਦਾ ਰਾਹਿ ਤੇ ਰੱਖ ਪੈਰ ਕੇ ਫੇਰ ਇਹ ਨਗਰ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਭੁੱਖ ਇਹਨ ਕੀਨ ਚਲਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਸ ਚਰਨਾਂ ਪੁਕਾਰੀ।
ਅਤੇ ਦੇਖ ਜਾਂ ਬਾਂਕਾ ਰਾਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜੰਗ ਕੀਤੇ,
ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਦੇਖਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਬਚਨ। ਇਹ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ,
ਸਾਡਾ ਕਹੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲ ਰੱਖ ਹੈ ਨਾਮ ਜਿਤਾਵਣ ਵਾਲਾ,
ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਵੇਂ ਮੋਚੀਏ ਧਰ ਕਰੀ ਕੀਨ ਸੁਧਾਰਾ,
ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਾਂ ਦੇ ਰਾਹਿ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਖਾਈਆਂ,
ਚਲੀਆਂ ਫੌਜੀਆਂ ਮੋਚੀ ਧਾਮਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੀ ਸੌਂਪ ਜਾਈਆਂ।
ਰਾਜੂ ਜੀ ਚਲੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਖਦਾ ਵੇਖਕਰ ਆਪਣੇ ਨੇ ਆਏ,
ਪਿਤਾ ਜੀ ਪੁੱਛਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਇਹ ਕੀ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ।
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਗਰ ਮੋਚੀ ਧਾਮਾਂ ਆਸਾਂ ਮੈਂ ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਕੀਤਾ,
ਮੋਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਪਿਤਾ ਜੀ। ਨਾਮ ਦੇਵੇ ਮੋਚੀ ਕੀਤਾ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਣ ਕਿ ਧਰਮਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਆਪੇ,
ਚੀਰੇ ਦੇ ਟੁੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਉਸਾ ਨਾਮ ਦੇ ਜਾਪੇ।
ਏਸੀ ਅਰਜ਼ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਂਦੇ ਰੱਥ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠੇ,
ਮੋਚੀ ਧਾਮੇ ਦਾ ਕੀਨ ਆਪਣੇ ਕਿਰ ਆ ਬੈਠੇ।

ਜੋ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਿਆ ਧਾਰੇ ਆਖੀ ਵੈਦੀਆਂ ਸਾਰੇ,
ਇੱਕੋ ਸੋਚਾ ਦੇਣ ਸਤਗੁਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੀ ਸੁਖ ਜਾਵੇ।
ਇਕ ਦਿਨ ਕੂਕੂ ਫਕੀਰ ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਧੂ ਸੀ ਕਾਹਨੂੰ ਆਵੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਤੇ ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਅੱਠੀ ਇਕ ਸਾਰੇ।
ਏਸ ਸਾਹਬਾਰ ਗੀ ਸਤਗੁਰ ਫਕੀਰਾਂ ਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਸੀਧਾ ਪੁਛਿਆ,
ਧੁਨ ਤੇ ਪੁੱਛਣ ਇਕ ਚਾਤੇ ਏ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੀ ਧਰ ਦਾਇਆ।
ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਿਆ ਸਾਡੇ,
ਕਹਿਣ ਫਕੀਰ ਉਤਰੇ ਚਾਤੇ ਸਭ ਕਰਨ ਚਲਿਆ ਸਾਡੇ,
ਪੁਛਣ ਸਾਂਈਂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀਤ ਜੀ ਕੀ ਤੋ ਪਰਚਰ ਤੁਸਾਨੂੰ,
ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾਂ ਜ਼ਰਾ ਸਾਨੂੰ,
"ਸਾਈਂ ਲੋਕਾਂ" ਕਿਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਦ ਜਾਣਦੇ ਸਾਰੀ;
ਸਭ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਹ ਹਨ ਇਹ ਹਨ ਸਤਗੁਰ ਸਾਡੇ,
ਜਦ ਤੀਕਰ ਸਾਸਾਰ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ,
ਤਦ ਸਾਰਾ ਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਪਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣਾ।
ਨਾਮ ਤੋ ਧਾਰਕ ਜਿਸਦਾ ਇਸਤੇ ਧਰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਹੋਣਾ,
ਜਪ ਤਪ ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਕਰਨਾ ਤੁਰੇਆ ਲੋਕਾਂ।
ਸਾਈਂ ਲੋਕਾਂ ਹਰ ਲੋਕ ਇਹ ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕੁਰਾਨੀ,
ਛਡ ਦੀਦੇ ਦੁਕੀਆ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਦੀ ਕਰ ਦਏ ਤਿਆਰੀ,
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੁਣਵਾਏ ਤੇ ਇਹ ਸਾਈਂ ਹਸਦੇ ਹੋਏ,
ਰਾਮ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾਸ ਜਾਣਕੇ ਹੋਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵੈਦੇ,

ਸੋਧੀ ਆਦੇ ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਂਦਾ ਸੋ ਟੁੱਟਾਂ ਧਈਆਂ.
ਕਾਂਗਾ ਗਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਵੇ ਚੁਗਲੀਆਂ ਸਾਈਆਂ ਕਈਆਂ।
ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਸਿਖਵਾਰ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਗਾਣ ਕਹੀਆਂ ਜਾਵੇ.
ਸੋਧੀ ਆਦੇ ਟੁੱਟਾਂ ਧਈਆਂ ਲੈਣ-ਤੁਸਾਂ ਸਮਝਾਵੇ।
ਕਰ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਧਾਗੀਂ ਲੇਕਰ ਤੋਇਆ ਤਿਸ ਕਨੂੰ ਧਰੋ,
ਸੋਧੀ ਤੋਂ ਕੀ ਪੈ ਧਾਗੇ ਗੇ. ਇਸ ਸੇਮਾਨ ਸਾਧੂਰ,
ਕਾਂਗਾ ਗਲੇ ਦੇ ਕਿਸ ਕਢੇਗਾ. ਕੂਕੂ ਸਾਰੀ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣਾ
ਇਹ ਸਾਹਕ ਨੇ ਸਭ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿਖਾਏ ਹਾਂ,
ਧਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੈ ਕਰ ਸਾਧੂ ਆਏ,
ਸਾਰਾ ਕਹੇ ਕਿ ਇਸਾਰਾ ਜਿਹਾ ਕਹੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ।

ਚਰਨਾਂ ਦੇਵੇ ਧਾਰ ਨੂੰ ਛੋੜੀ ਧੰਨਾ ਭਗਤ ਹੈ ਕਰਿਆ.
ਜਦੋਂ ਉਦਾਸ ਹੈ, ਪਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧ,
ਨਾਲੇ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਆਪਣੇ ਕੈਦੇ,
ਉਥੇ ਨਾਲੇ ਸੀਆਸ ਕੰਨੀਏ ਨਾਂ ਤ ਮੁਕਾਇਕ ਕਹਿੰਦੇ,
ਪਾਂਚ ਭਗਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਪਿਆਸਾ ਦੇ ਨਾਲ,
ਉਥੇ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕੱਢ ਆਈਦੇ ਭਗਤ ਭੁਲੇਖਾ ਜਾਵਸੇ।
ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲੀਤਾ ਆਪਣੇ ਧੰਨਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਤਾਈਂ.
ਵੇਖ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਾਂਗ ਗਾਉ ਆਖੈ ਨਾਲੀ ਤਾਈਂ.
ਧੰਨ ਗਾਗ! ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀਓ, ਦਰਸ਼ਨ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਦੀਆਂ,
ਤਰਸਾਂ ਤੇ ਪਰ ਸੀਸ ਗਾਉਂਦੇ ਸਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਤੇ ਕੀਆਂ।
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਦਰਸਾਇਆ ਗਾਣ ਗਾਣ ਉਪਦੇਸ਼ ਗਾਉ.
ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛੋੜੀ ਜੇਠੀ ਮਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ।
ਕੋਈ ਹਾਂ ਅਵਧੀਆ ਇੱਛਾ ਕੇ ਉਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫ਼ਰਮਾਏ.
ਕਹੇ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਨੀਆਮ ਨਾਗਾਇਣ ਆਏ.
ਧੰਨ ਗਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਲੇ ਭੁੱਜੇ ਧੰਨਾ ਗਾਉ.
ਉਸ ਗੁਰਾਂ ਕਿ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟਿਆ, ਨਾਨੂੰ ਦੂਤ ਆਕਾਰਿਓ
ਉਨਾਂ ਕੰਨਿਆਂ ਗਾਉਂ ਧੰਨਾ ਛਾਛਾਂ ਨੀਰ ਦਗਾਏ.
ਕੀ ਧੰਨਾਂ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰੀ ਤੇ ਜਾਏ।
ਨਾਲੀ ਸਾਫ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਰੋ ਨਿਸ਼ਚਾ ਸੁਣਾਵੀ,
ਜੋਈ ਆਸਾਂ ਨਵੇਂ ਆਸਾਂ ਸਤ ਹੈ ਜਾਏ ਪਰਾਵੀ।
ਗਾਉ ਕਹੇ ਮੈਂ ਦੀਨ ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜੋਈ ਆਸਾਂ,
ਕਿਸ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਇਆਂ ਕੀਤਾ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ।
~~ਧੀਆਂ~~ ਪੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਤੇ ਧੀਆਂ ਕੱਢ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਸੁਣਾਇਆ।
ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਸਭੋ ~~[illegible]~~ ਧਾਪਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਆਇਆ।
ਗਾਉ ਕਹੇ ਕਿ ਦੇਵ ਸੈਂਕੜੇ ਆਪਣਾ ਜੋਈ ਆਸਾਂ.
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਦਰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤ ਪਿਆਸ ਪਛਤਾ ਹਾਂ।
ਕਹਿਣ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਖੋਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ,
ਸਾਨੂੰ ਦੇਣਗੇ ਤੋਰ ਘਰੋਂ, ਏਹੁ ਜਿਹਾਂ ਦੀਤਾਈ।
ਧੰਨ੍ਹ ਉਸਾ ਗਾਉ ਦੇ ਸੋਧਣ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਦਸੰਮਨੇ,
ਧੀਆਂ ਉਥੇ ਨੂੰਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਕਿਰਿਓ ਧੀਰੇ।

ਸ੍ਰੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਸ਼ਾਹ ਜੋਸ਼

ਜੈਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਧਨੀ ਰਾਮ ਇਕ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰੇਸ਼ਾ ਦੁਪਹਿਰ ਭਜਨ ਸੀ ਕਰਦਾ।
ਇਕ ਰਾਤ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਆਣ ਦਿਖਾਲੇ ਦਿੱਤੇ,
ਦਗ ਦਗ ਕਰਦਾ ਨੂਰੀ ਚਿਹਰਾ ਤਿੰਨੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇੱਕੋ।
ਇਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਅਨੇਕਾ ਤੇਇਆ ਧਨੀ ਰਾਮ ਦਿਖਲਾਇਆ,
ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਤਕਿਆ ਤੈਨੇ ਅਜਬ ਨਜ਼ਾਰਾ ਆਇਆ।
ਜਾਗਣ ਤੇ ਇਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਪੁੰਜ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ,
ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਮੈਂ ਚਾਕਰ ਤੇਰੇ ਜਾਂਦਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ।
ਹੈਂਸੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠੋਂ ਆਏ,
ਪਰ ਇਸ ਅਤੇ ਲੋਕ ਤੇ ਕਿਥੇ ਆਕੇ ਡੇਰੇ ਲਾਏ।
ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹੁ ਦਸੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੱਖ ਕਰਾਂ ਦੀਦਾਰੇ,
ਕਿਥਾਂ ਪਤੇ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸੱਕਾਂ ਧਾਰਨ ਚਰਨ ਤਿਹਾਰੇ।
ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਪੁੰਜ ਨੇ ਨਾਮ ਆਪਣਾ ਦੱਸਿਆ,
ਰਜੋਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਟਕੋਂ ਪਾਰ ਦੱਸਿਆ,
ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਫੇਰ ਜਗਾਇਆ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਤਾਈਂ,
ਸੁਣ : ਪਰ ਪਰਗਾਂ ਦਾ ਮਾਏ ਰਾਮ ਮਿਲਣ ਗੋਸਾਈਂ,
ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਤਾਂ ਇੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੂਪ ਅੰਦਰ ਆਏ,
ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਾਇਦ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਏ।
ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿਆਂ ਮਿਹਰ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ,
ਹੁਣ ਕਿਹੜਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਏ,
ਅੱਗੇ ਪਾਰ ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਧਰਕੇ ਆਏ।
ਅੱਖਾਂ ਭਜਨ ਕਰਾਂ ਦੇ ਚਿਤ ਪਹਿਰੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ,
ਧਾਰੀ ਭਗਤ ਅੰਦਰ ਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਦ ਗੁਜ਼ਰਾਨ ਤੇਰੇ।
ਏਸੀ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਰਾਏ ਅੰਦਰ ਹੋ ਕੇ ਤੀ,
ਇਹ ਕਰਿਆਂ ਧਨੀ ਰਾਮ ਭੁਲਿਆ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਜੋੜੀ।
ਅੱਗੇ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਤਾਂਘ ਦਰਸਨ ਦੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਮਨ ਲੱਗੀ,
ਐਸੀ ਆਪਣੇ ਧਨੀ ਰਾਮ ਕਿਓਂ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਾ ਛੋੜੀ।
ਠਾਕੁਰ ਅਜ ਚਾਹਿਆ ਪੜਦਾ ਤੋੜੀ ਦੇਂਦੀ
ਜੋੜੇ ਅੰਦਰ ਧਰ [illegible] ਆਪਣੀ ਤੋੜੀ।

ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਗਏ ਨੇ ਪਰਬਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੀ.
ਨਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੇ ਤ੍ਰਿਆ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਵਾਈ,
ਇਸਤੇ ਚਰਨ ਕਰ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਨਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਏ,
ਇਸ ਚਰਨਾਂ ਆਪੇ ਸੌਂਹੇ ਇਕ ਚਾਰ ਚੌਕ ਸੰਗਾਏ,
ਨਗਰੋਂ ਪਟੇਲ ਚੌਧਰੇ ਗੁਣੇ ਦੀਵੀ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾਏ,
[illegible] ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਰਾਜੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ
ਲੁਧਨੇ ਦੀ ਰਾਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੀ ਜਬ ਚੌਤ ਆਰਜ਼ ਇਕੀਤੀ
ਧਾਰੀ ਭਜਨ ਵਿਚ [ਰਤ ਕੀਤਾ] ~~ਸੂਰਤ ਲੈਣੀ~~, ਸਤ ਦਸੀ ਜਤ ਧੀਤੀ,
ਸਿਮਰ-ਨਾਮ ਦੀ ਕਰਦੇ [ਸਤਿਗੁਰ] ~~[illegible]~~ [ਚਾਰੀ], ਭਜਨ ਜਾਂ ਇਸਾ,
ਗਜ ਗਜ ਤੋਇਆ ਤਨ ਨਾਲ ਲਾਇਆ, ਗੁਰ ਗੁਰੂ [ਦੀਆਂ] ਮਿੱਠਾ,
ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਸ ਕਦੀ ਦਿਨ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕੀਤਾ,
ਆਪੇ ਇਸ ਕੀ ਜਾਣੇ ਜਿਸ ਨਜੀ ਪਰੇਮ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ.
ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਕਰਾਈ ਬੂਹੇ ਇਨ ਦੇਖੇ ਭਗਤ ਭੁਲੇਖੇ,
ਆਪੇ ਧਨ ਭਾਗ ਜੋ ਨਰੀ ਲਿਖੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ,
ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਆਇਆ ਧਰਮ ਰਾਜਪਾਟ,
ਬਾਲਕ ਪੁਤਰ ਸਗਨ ਤ੍ਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏ.
ਆਪੇ ਰੂਪ ਜੋ ਆਸਰੀ ਬਾਲਕ, ਨਗਰੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ,
ਲੋਕੇ ਦੀ ਜਿਤ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਪਰਤ ਕਰੇ ਸੀ ਕਾਇਆ,
ਧਨੀ ਰਾਮ ਰੂਪ ਪਾਂਚ ਦੰਪਤੀ ਜੋੜੇ ਪਿਛੋਂ ਵਿਚ ਆਏ,
ਨਗਰੋਂ ਆਣੇ ਸੋਚ ਕਰਕੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਆਏ।
ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਦਿਨ, ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਜਾਣ,
ਦੋਹਾਂ ਨਗਰੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਜਨ ਤੇ ਸੁਰਤ ਲਗਾਣ,
ਪਾਇਆ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਉਥੀਂ ਲੋਇਆ ਪੱਲਾ,
ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਲੜੀਆਂ, ਲੱਗ ਕੇ ਚਰਨ ਦੇ ਪੱਲਾ,
ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਪਾਈਆਂ,
ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਸੱਚ ਨਗਰ ਆਪੇ ਚਲਕੇ ਆਈਆਂ,
ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਇਆ, ਧਨੀ ਰਾਮ ਦੀ ਜਾਣ,
ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਲੇਟਦੇ ਸੱਚੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਪਿਆਰੇ,
ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚਲਕੇ ਆਪ ਭਜਨ ਦੀ,
ਦਾਇਆ ਕਰਨ ਕਰੋ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਰਟਨ ਦੀ,
ਧਨੀ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤ ਆਖਦੇ ਹੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਜ ਦਿਆਲ,
ਸਭ ਨੂੰ ਭਜਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੰਦਾ ਤਨ ਮਨ ਦਇਆ ਕਿਰਪਾਲ।

[illegible]

ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ

ਉਂਞ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਹੋਣ ਵਿਚ ਰਹਿਆ,
ਧਰਮ - ਸਿਦਕ ਜੀ ਕਰੇ ਰਖੇਜਾ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਿਚ ਰਹਿਆ,
ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿ ਉਂਞ, ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ,
ਪਿਛੋਂ ਜਨਮ ਦਾ ਦੀਖਿਆ ਸਾਰਾ ਦੇਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਾਏ।
ਮੋਹਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਤਗੁਰੂ ਗੁਰ ਦੀ ਭਾਰੀ,
ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਨ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀ ਸਾਧ ਉਦਾਸੀ।
ਨਗਰੋਂ ਤੇ ਉਂਞੇ ਦੇ ਸਾਂਝ ਵਿਚ ਇਕ ਸਦੀ ਹੈ ਚਲਾਈ,
ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਇਆ ਪਾਰ ਉਤਰਾਂ ਧੰਨੀ ਸਦੀ ਜੀ ਰਚਾਈ।
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਗਾਵੇ,
ਇਕ ਉਮਰ ਹੈ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਦਾ, ਸਾਧੇ ਤੇਰਾ ਰਾਮ,
ਸਨ ਵਿਚ ਧਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਖੱਖੀ, ਜੋ ਗੁਰ ਉਪਮਾ ਧਰਾ,
ਏਥੇ ਉਥੇ ਪਾਰ ਕਰੇ ਗਾ, ਸਾਧਾਂ, ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਗਾ,
ਨਤਿ ਸਿਮਰਨ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸਦੀ ਤੇ ਤੋਇਆ।
ਸਨ ਵਿਚ ਸਾਧੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਭਰਮ ਉਤਦਾ ਖੋਇਆ।
ਤਰਸੀ ਲਗਾ ਇਹ ਸਾਰਕ ਗੁਣਕਾਰੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਭੀ ਦੇਵੇ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜਨਕਦੀ ਜਾਵੇ ਸਨ ਜੀ ਸਨ ਵਿਚ ਲੇਵੇ।
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਰ ਜਾਂ ਉੱਜ ਲਾਵੇ,
ਉਹਦੀ ਉਸਰ ਇਸਾਰਦ ਗਾਈ ਏ ਸੀਏ ਜਾਗਕ ਧਰਾਵੇ।
ਉਸਰ ਕਰੇ ਜੋ ਜਾਂ ਜੀਵ ਭਾਗੀ, ਜੀਵ ਭਾਗੇ ਨੂੰ ਤਾਰੇ,
ਭਜਨ ਉਚਿ ਤੇ ਨਾਇਆ ਪਰਦੇਸ ਨਰੂ ਸਾਂ ਤੋਰ ਉਚਾਰੇ।
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀ ਉਚਾਰੇ ਜੋ ਤੂੰ ਧਾਰ ਸਦੀ ਉੱਤਾ,
ਤੂੰ ਹੀ ਪਾਰ ਕਰਾਂ ਗੇ ਬੇੜਾ ਰਖ ਦਿਖਾਈ ਚਿੱਤਾ।
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਧਾਰ ਦੇ ਤੇਇਆ ਸਾਸੋਂ ਸਰਕਤ ਹੈ ਰਾਗੀ,
ਉਸਰ ਸਕਰ ਕਰ ਭਜਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਰੈਣੀ ਜਾਗੀ।
ਕੀਤਾ ਧਾਰਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇਰਾ,
ਤੁਸਾਂ ਸਿਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਖਾਤਰ ਸਾਧਨ ਹੋਇਆ ਸੇਰਾ।
ਨਰੂ ਇਸ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਗਰੋਂ ਸਤਿ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਮਾਈ,
ਸਾਖਿਆ ਸੀਗਾ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਉਤੇ ਪਿੰਡ ਨੇ ਧਾਈ।
ਪਿੰਡ ਪੁੰਜ ਦੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਕਰਿ ਕੇ ਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵੇ,
ਕਰ ਇਕ ਨੁਕਸਾਨ ਭਜਨ ਉਤ ਖਰਚਾ, ਸਨ ਦੀ ਜੋਤ ਉਤਾਰੇ,

ਇਕ ਇਕ ਇਕ ਸਮਾਧੀ ਬੈਠਾ, ਰਾਮ ਸਹਾਇ ਭਾਈ,
ਸਾਧ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਇੱਕ ਬੈਠੇ ਚੌਕੜੀ ਲਾਈ।
ਬੈਠ ਸਮਾਧੀ ਰਾਮ ਸਹਾਇ ਚਰਨੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ,
ਕਹਿੰਦੇ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਭਗਤਾ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਚਿੱਤ ਆਇਆ।
ਆਖਣ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਮ ਸਹਾਇ, ਮੰਗ ਜੋ ਮੰਗ ਸਕਦੇ,
ਕੇਵਲ ਮੰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਂਦੇ।
ਤੁਰਨ ਲੱਗਿਆ ਜਦ ਭਜਨ ਕਰੋਗੇ, ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਤੈਨੂੰ,
ਅਸੀਂ ਤੇ ਰਾਮ ਸਹਾਇ ਕਹਿੰਦਾ ਤੇਰਾ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਮੈਨੂੰ।
ਜਦ ਦੀ ਭਜਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹਿੰਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰੇ,
ਦੇਖੇ ਨਾਲ ਦੇ ਪੰਜ ~~[illegible]~~ ਹੋਰਾਂ ਜੋਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੇ।
ਇਕ ਇਕ ਇਕ ~~ਰਾਮ ਸਹਾਇ~~ ਸਮਾਧੀ ਬੈਠਾ ਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾ ਲੈਂਦਾ,
ਪੱਕਾ ਦਾ ਨੇਮਾ ਇਕ ਆਖੇ ਨਾਲ ਭਗਤ ਦੇ ਸੋਹਣਾ।
ਭਗਤ ਸਮਾਧੀ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਰ ਹਟਾਇਆ ਨੇਮਾ,
ਲੀਨ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਇਹ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਨੇਮਾ,
ਉਸੀ ਸੰਗਤ ਫੇਰ ਆਖ ਕੇ ਹੋਇਆ ਭਗਤ ਦੁਆਰੇ,
ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਾਈ ਰਾਮ ਸਹਾਇ ਜਾਵੇ,
ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤਾਂ ਵੇਖ ਭਗਤ ~~ਕੋ~~ ਦੇ ਆਇਆ,
ਆਰ ਕੇ ਪੱਟਾ ਨੇੜੇ ਤਾਈ ਅੜਤੀਨ ਭਜਾਇਆ।
ਝੂਠ ਨੇਮਾ ਜੋ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭਗਤ ਸਮਾਧੀ ਲਾਏ,
ਮਾਂਘਰ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਦੇਵੇ ਤੇ ਦਰਸਾਏ।
ਜਾਗੀ ਜਗਤ ਵੇਖਿਆ ਗਰਜੀ, ਘਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨ ਹੋਇਆ,
ਜਿਸ ਤਨ ਲਾਗ੍ਰਿ ਸਾਰ ਉਂਦੇ ਮੰਨ ਸੋਈ ਜਿਹੜਾ ਜਾਣਿਆ।
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
ਇਹ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਮ ਸਹਾਇ ~~[illegible]~~ ਜਗਤੋਂ ਇਸ ਉਠ ਭੱਜਾ,
ਘੱਟ ਕੇ ਜਗਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਘਰ ਰਹਿਣੀ ਸਾ ਲੱਗਾ,
ਘਰ ਰਹਿਣੀ ਨੂੰ ਜਾਗੀ ਹੋਵੇ ਦੇਵੇ ਤੇ ਦਰਸਾਏ,
ਗਰ ਰਹਿਆ ਇਆ ਰਾਮ ਸਹਾਇ ਭਰੇ ਜੋ ਨੇਕੇ ਜਾਏ।

ਚੱਲੇ ਸਭ ਦੀ ਦੇਖਣ ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਤੁਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ,
ਕੀਰ ਸੰਗਤਾਂ ਹੈ ਸਭ ਇਕ ਹੋਇਆ ਸਮੂੰ ਨੂਰ ਸਮਾਗਏ।
ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਤੇ ਗਏ ਮੰਗਦੇ ਦਾਸੀ,
ਵੱਸੀ ਖੇਤ੍ਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸੀ ਦਾਸੀ।
ਗੁਰਾਂ ਇਸ ਕਿ ਤੈਥੋਂ ਭਗਤਾ ਰਾਜ਼ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੋਈ,
ਇੱਕ ਸਮਾਚਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਹਰ ਮੈਂ ਉਂਝ ਆਉਂਦੇ ਦੱਸੀ ਹੋਈ।
ਘਟ ਘਟ ਦੇ ਇਹ ਵਸਦਾ ਸਾਧ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਪਛਾਣ
ਉਸ ਦੇ ਦੇਵਣ ਜਾਣ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਸਾਧ ਸਾਧਣੀ ਜੋਏ।
~~ਮੂਰਤੀ~~ ਇਕ ਸਰੋਵਰ ਰਾਮ ਜੀ ਤਾਈਂ ਰਾਂਝੇ ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਾਧੇ,
ਉਹ ਜੀ ਇਕ ਪੁੱਛਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਆਖੇ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤੇ ਕਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ,
ਗੱਲ ਇਕ ਤੋਂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਮਦਾ ਖੋਇਆ
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਰ ਪਰਤਾਪ ਫੇਰ ਫੇਰਦੀ ਕੀਤੀ।
ਦੱਸੋ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਅੱਗੋਂ ਜੋ ਬੀਤੀ ਸੋ ਬੀਤੀ।
ਦੱਸੋ ਉਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੇਣਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵਨ ਪੂਰੇ
ਫੇਰ ਸਮਾਧੀ ਲੱਗੇ ਸੋ ਕੀ ਸੁਰਤ ਜਗਤ ਦੀ ਭੁੱਲੇ।
ਗੁਰਾਂ ਇਹ ਜਾ ਪੱਕਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭੇ ਫੇਰ ਸਮਾਧਿ,
ਰੱਬ ਰੂਪ ਜੀ ਦੇਖ ਉਸੀ ਜਾਣ ਦੇਵਣ ਸਾਧਿ।
~~ਅੱਗੇ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ~~
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਇਆਂ ਇਸ ਨਗੀ ਰਾਮਜ ਹੋਣੇ ਜਿੱਥੇ,
ਅੱਗੋਂ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਹੋਵਣ ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਦਸੋਂ ਇਕ ਇੱਥੇ।
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੁਣੋ! ਫੇਰ ਜੇ ਅੱਜ ਤੇਰਾ ਹੋਵੇ,
ਇਸਦਾ ਪੰਥ ਜੇ ਭਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਬਣੇ,
ਏਥੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਮੈਂ ਵੈਰੀ ਜੋ ਇਹ ਇਕ ਜਾਣਿਓ,
ਭਾਈ ਪਵੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸਤ ਜੋ ਕੇ ਜਿਸ ਦਾ [illegible]
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅੱਗੋਂ ਸਾਧਿਆਂ ਇਹ ਇਹ ਇਕ ਆਇਆ,
ਏਥੇ ਦੀ ਕਰ ਗੁਰ ਭਗਤ ਹੋ ਕਿ ਨੂੰ ਸੁਖ ਸਮਾਇਆ।
ਭੂਰੀ ਤੰਦ ਸਾਰੀ ਇਕ ਪਾਈ ਰਾਹਦਾ ਜਗ ਦਾ ਕੀਤਾ,
ਏਥੇ ਦੀ ਕਰਮੀ ਸੰਗ ਸਾਧੇ ਪਾਪ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ,
ਕੋਈ ਕੀਤੇ, ਸਾਧੂ ਸੰਤ, ਕੋਈ ਤਕ ਤਕ ਹਾਰੇ,
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੁਣ, ਹੋਇਆ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸੇ।

ਜਦ ਅੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਪਰਚਾਰ ਸੀ ਕਰਦੇ,
ਇਸਨੂੰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤਾਂਈਂ ਸਾਰੇ ਦੁਖੜੇ ਭਰਦੇ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝੀ ਫਿਰਿਆ ਸਾਰੀ,
ਨਾਮਧਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਈ ਵਿਸਥਾਰੀ,
ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜੀ ਸਾਰੀ
ਇਸਤਰੀ ਜਾਤੀ ਤੇ ਚਮਕਾਰ ਹੋਏ, ਗੀ ਕਾਰ ਨਾਂ ਭਾਰੀ,
ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ ਹੀ ਇਕ ਨਵਾਂ ਚਮਕਾਰ ਉਹ ਜਗਾ ਗਏ,
ਅੰਤ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ [illegible] ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ।

ਭਾਈ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼

ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਲੋਕ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਲੈਂਦੇ ਵਿਚ [illegible],
ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਤੇਰੀ ਸਰਧਾ ਅਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਜਗਤ ਪੈਂਦੇ।
ਸੰਤ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਆਇਆ ਕਹਿ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ,
ਰੱਬ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਕੇ ਮੋਤਿ ਸਿੰਘ ਸਿਦੇ ਜਾਂਦੇ,
ਤਜਕੇ ਪੁੱਛ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ,
ਕਹੇ ਸੇਵਕ ਪਾਠ ਸਿੱਖੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮ ਦੀ ਲਾਇਆ
ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਸਿੱਖ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਪਰਚਾਰ ਚਲਾਉ,
ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਉ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੋ ਸਭ ਸਿਖਾਉ,
ਹਵਨ ਸਾਕਿਆਨ ਕਰੋ ਹਰ ਵੇਲੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਉ,
ਦਸਾਂ ਨੌਹਾਂ ਦੀ ਕਰੋ ਕਮਾਈ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਬਣਾਉ,
ਪਰਾਏ ਉਪਰੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀਂ ਚਿੱਤ ਲਾਉ,
ਸਭ ਅਤਿ ਸੰਗਤੀ ਜਾਂਦੇ ਪਰਚਾਰ ਵਿਚ ਜਾਉ,
ਕਰੋ ਕੀਰਤਨ, ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ, ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਸੁਖ ਪਾਉ,
ਮੈਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਪੜ੍ਹਾਂ,
ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਸਾਧੂਆਂ ਸੰਗ ਕਰਾਂ,
ਉਸਤਤ ਸਿੱਖਾਂ ਭਾਈ ਨਾਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੇਰੇ,
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਹਿਤੀ ਅਰਦਾਸ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ,
ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਅੰਨ ਦੇਣਾਂ ਪਰਮਾਤਮ ਰਹੇ ਸਹਿਤੇ ਤਾਈਂ,
ਦੁਖੀ ਦੇ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਹਿਤ ਉੱਦਮ ਕਰਨਾ ਭਾਈ,
ਅੰਤ ਮੈਂ ਦਸਾਂ ਕਹਿਣਾਂ ਮੋਤੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਣਨਾਂ,
ਧੰਨ ਧੰਨ ਉਹ ਕਰ ਜਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕਰਨਾਂ।

ਜੋ ਇੱਕ ਇਕ ਕਰ ਚਾਲੀ ਤਾਈਂ ਜੀਵਨ ਉਸ ਦੇ ਜਾਵੇ,
ਮੈਨਾ ਸੂੰਘਾ ਜੀਵਨ ਪਰਖ, ਸੁਖ ਜਾਵੇ ਗੀ ਥਾਂਵੇ।
ਏਕ ਏਕ ਸਤਿਗੁਰ ਉਸ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਸਾਰ ਹੋਏਗਾ,
ਜਨਮ ਸਫਲ ਗੀ ਕਹਿਣਾ ਜਾਣੀ, ਸਾਰ ਦਾ ਕੈਸ ਹੋਏਗਾ,
ਜੋ ਸਤਿ ਵਚਨ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਪਰਸੇ ਕਹਿਮਣੀ ਭਾਈ,
ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰੇ ਸਹਾਇਤਾ ਹਰਦੇ ਹਰ ਜਾਈ।
ਫਰ ਕ੍ਰਿਆ, ਭੁਗਤੀ ਜੋ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਭੁੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ,
ਕਪਟੀ, ਫਰੇਬੀ, ਦੋਖੀ, ਪਾਪੀ, ਜਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ,
ਏਹੀ ਜਾਣਗੀ ਕਾਰੇ ਸੂਲੀ ਉਮਰ ਸਾਰੇ ਤੇ ਘਾੜੀ,
ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਤੇ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇ,
ਸਾਥੇ ਸਾਥ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੇਟਾ ਸਿਖ ਸਮਝਾਏ,
ਹੱਕ ਪਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ. ਉਹ ਸੁਕਤੀ ਜਾ ਪਾਏ,
ਸਾਰੇ ਕੰਮੀ ਕਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਦ ਕਰ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇ,
ਸੱਚੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਸੂਹੇ ਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਨੂਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ, ਗਲ ਗਲ ਤੋੜੇ ਜਾਵੇ,
ਜੋ ਤੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਾਰੀ ਕੀ ਗਤ ਗੁਰ-ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵੇ।

ਕੈਦੀ ਭੁਕਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਉਸਾਰ

ਬਾਬਾ ਭੁਕਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲੇ ਕੈਦੀ ਵੇਸ ਚੋਂ ਹੋਏ.
ਜੱਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਚਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਗਈ ਜਦ ਜੋਏ,
ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਚੋਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨੀਂ ਸਾਰੂਪ ਨੱਕੋ,
ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਸਹਿਣਾ ਕੈਦੀ, ਦੂਜਾ ਫੇਰਿਆਂ ਸੱਚੇ,
ਜੈਸੇ ਨਾਲ ਉਨ ਦਿਲ ਸਿਆਣੀ ਸਮ ਸਾਂਝਰ ਹੋ ਪਾਵੀ,
ਸਿਆਣਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਗੁਰਿਆਈ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਵੀ।
ਉਹ ਦੇਖਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤ ਦੇਖੀ ਧਾਰਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੰਗਦੇ
ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਿਆਣਾ ਕਾਮਣ ਪਾਰ ਉਥ ਤਨ ਦੇ।
ਸਭ ਚੀਖਾਰ ਦੇ ਉਸ ਜਾਂ ਸਾਏ ਕੈਦੀ ਸਾਂਝ ਸਿਆਣੀ,
ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਉਠ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਸਭ ਨੂੰ ਕਤ ਸਾਰਾਜੀ,
ਫਰ ਹੋਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਕੈਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਉਹ ਪਾਵੇ
ਜੋ ਕਾ ਨੇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ. ਸੱਚੇ ਹੋਰੇ ਸਾਰੇ.
ਸਰਾਫ਼ ਗਏ ਸਭ ਸਾਰ ਸਕਾਤੇ ਸਾਏ ਪੜ੍ਹੇ ਸਿਆਣੀ,
ਫਰ ਕੀ ਸਾਰੇ ਸੀਖੇ ਤੇਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਰਤਨੀ।

ਸਾਰੀ ਸਾਰੂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਸਾਰੋਂ ਓਹ ਇਹ ਚੋਜ ਰਚਾਇਆ,
ਰਥ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਖਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫੁਰਮਾਇਆ।
ਜੈਸੀ ~~[illegible]~~ ਨੂੰ ਸਰ ਦੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇ,
ਸਰ ਇਹ ਜੋ ਤੇ ਪੰਛੀ ਦੇਖ ਜਾਣ ਉਹ [illegible]।
ਤਰਲਾ ~~[illegible]~~ ਕਰਕੇ ਪੁਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਤ ਦਏ ਰਾ ਸੁਣੇ,
ਇਨਾਂ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਅਤੇ ਰਾ ਜੋਰ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਦੇ।
ਕਥਾ ਸਾਹਿਤ ਕਰੋ ਹੁਣ ਛੇਤੀ ਜੈਸੀ ਜੀ ਫਰਮਾਂਦੇ,
ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਜੈਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾਂ ਦੀ ਰਸ ਜਾਂਦੇ।

ਗੁਰ ਪੀਰ ਅਰਾਏ ਸੰਗਤ ਜਾਏ,
ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਭ ਸਰੀਆਂ ਪਾਏ।

ਦੇਸ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਸਾਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਖਬਰਾ,
ਸਾਰਥੀ ਸਾਰਥ ਸੰ ਕਰੇ ਇਸਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜੈਸੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ।
ਜੈਸੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਅਰਦਾਸੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਾਠ ਸੰਦਾ,
ਕਾਰ ਭੇਟ ਉਹ ਧਰੇ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਕਾਂ ਤੋਂ ਉਗਾਉਂਦਾ।
ਪਾਰ ਧਾਰ ਤੇ ਸਾਹਰ ਨਾਹਰ ਦੇ ਰਚਨਾ ਸਾਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ~~[illegible]~~,
ਸੰਗਤਾਂ ਕੋਲ ਇਤਾ ਦਿ [illegible] ਦੀ ~~[illegible]~~ ਕੁਰਬਾਨੀ।
ਸਾਰਥ ਗੁਰੂ ਧਾਰ ਕ ਲਿਆ ਸਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਓਹ ਕੀਤੀ,
ਸਾਰਥੀ ਸਾਰਥ ਸੁਣਕੇ ਜਾਣੂ ਸਰ ਦੀ ਰੰਗ ~~[illegible]~~ ਪਰੀਤੀ।
ਸਾਰਥ ਗੁਰਾਂ ਪਰਚਾਰ ਕਰੀ ਓਹ ਸਾਰਥੀ ਕਰੇ ਸਮਝਾਏ,
ਗੁਰ ਸਾਰੇ ਸਾਰੂ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਭਰਨ ਖੜੇ ਤੇ ਛਾਏ।
ਸਾਰ ਸੰਗਤ ਸਾਰਥਤ ਜੈਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਤ ਤੋ ਇਆ,
ਜੈਸੀ ਸਾਧਤੀ ਤਰ ਸਾਰੂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝ ਰੇਇਆ।
ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ~~[illegible]~~ ਲੱਗੋ ਗੋਰ ਸਭ ਉਮਦੀ ਚੱਲੀ,
ਸਭੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀ ਸਾਰੀ ਸਭਨ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ।
ਸਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਦੇਸਾਂ ਵਸਾਇਆ,
ਜੈਸੀ ਸੀ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਓਹ ਗੁਰ ਦਿਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਗਾਇਆ।
ਕਿਉਂ ਪਰਨ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਕੀਤਾ ਇਹ ਸੰਸਾਰੇ ~~[illegible]~~ ਉੱਤਰ,
ਕਾਇਆ ਪਰਤ ਕੇ ਸਭ ਦੇਸਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕੀਤਾ ਸੁੱਚਾ।
ਪਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਰਪੜੇ ਸੁਤ ਕਾਂ ਤਾਰੀ,
ਤੀਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਸੰਗਤੀ ਸਰ ਗੱਦੀ ਦੇ ਸਾਏ।

ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤਾਈਂ ਗੁਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਾਇਆ,
ਤੀਜੇ ਅੰਗ ਦੀ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਥਾਪਿਆ।
ਜੋ ਰਹਿ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਚਰਨ ਇਹ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਏ,
ਜੈਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇ ਉਨ ਪਰਚੀਆਂ ਪਾਏ,
ਦੇ ਪਰਮਾਣੁ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਨੰਦ ਗਾਇਆ,
ਗੁਰ ਸਿਖ ਨੂੰ ਜੈਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈਰਾਗ ਜਗਾਇਆ,
“ਤਨ ਮਨ ਸਾਰਾ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਅਰਪਣ ਕੀਜੈ,”
ਜੈਸੀ ਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਜਾਵੇ। ਐਸੇ ਸਾਧ ਬਣਾਏ,
ਨਾਮ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਭ,
ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ,
ਕਿਆ ਜੋਤ ਹੈ ਪੈਦਾ ਕਿ ਨਿਰਮਲ ਭਉ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ,
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰਮੁਖ ਚਤੁਰ ਸੁਖ ਉਪਜਾਵਣ ਵਾਲੀ,
ਸਤਿਗੁਰ ਰਹੀਆਂ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ,
“ਸੋਹਿਲੋ”, ਰਾਗ ਰੂਪ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੀਆਂ,
ਜੋ ਸੁਖ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ,
ਹਰ ਰੰਗ ਉਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਰਾਖੀਆਂ,
ਜਾਂ ਇਹ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਰੇ ਆਇ,
ਜਿਸ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਸੁਤੇ ਸਾਇ,
ਸਾਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ
ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਹਚਲ ਕੀਆ ਸਾਰ,
ਜੈਸੀ ਜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੋਰ ਜਾਂ ਦੇਈ ਰੂਪ ਤੇ ~~ਵਿਚਿਆ~~ ਦਰਸਾਇਆ,
ਰਾਮ ਸਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕਰ ਨਾਮ ਸਾਂ ਅੰਦਰ ਵਸਾਇਆ,
ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਹ ਸਾਂ ਸਾਂ ਦੇਖੋ ਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ,
ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਉੱਤਮ ਪਾਈ।
ਉਤੇ ਇਥੇ ਦਰ ਦੇਵੇ ਉੱਚਾ ਜਾਵੇ ਭਗਤ ਭੁਲੇਖੇ,
ਸਾਧ ਸਾਂ ਆਪ ਜੈਸੀ ਦੇਈ, ਸਭਨਾ ਵਿਛੋੜੀ ਦੇਖ।
ਜਪ ਤਪ ਦੇਸ਼ ਕਰਤ ਸੁਤ ਸੰਗਤ ਜਿਸ ਦੇਵੀ ਇਹ ਪਾਈਏ,
ਉਸ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਦੇਵੀ। ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕਰਾਈਏ,
ਸਭ ਪਰਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਸਿਮਰਾਏ,
ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਦੇਵੀਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਾਏ,

ਸੁਣ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ, ਸੰਗਤ ਧੰਨ-ਧੰਨ ਪੁਕਾਰਿਆ।
ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਤਰਸੀ ਉੱਠੀ, ਮਨ ਦਾ ਮੈਲ-ਮੈਲ ਧੋਇਆ।
ਭਜਨ ਕਿਹਾ ਤੇ ਕਰਾਇਆ ਪਹਿਲੀ ਸੁਧ ਬੁਧ ਗੰਭੀਰਤਾਈ,
ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਗਏ ਨ ਕਿੰਤੂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ।
ਐਸੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ [illegible] ਜਾਵੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਮਿਲਿਆ ਜੀ ਜਾਗੇ ਜੀਵ ਨਿਹਾਏ।

ਇਕ ਦਿਨ ਸੰਗਤ [illegible]-ਚਰਨੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਭਜਨ ਪਾਣੀ ਸੀ ਕਰਦੀ,
ਇਕ ਮਾਈ ਸੱਸ ਦੂਰੋਂ ਸੁਣਕੇ ਆਈ ਤੁਰਦੀ ਤੁਰਦੀ,
ਅੱਗਾ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਹਰ ਇਕ ਪੋਤਾ ਪਾਇਆ,
ਪੋਤਿਆਂ ਦੀ ਦਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਖਸ਼ੋ ਦਰ ਪੂਤ ਗਾਇਆ।
ਸੁਧਾ ਵੇਖ ਸੁਭਾਵ ਮਾਈ ਦਾ ਪਰਤ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ,
ਦੱਸ ਪੋਤਰੇ ਕਿੰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ? ਬੀਬਾ ਦਸਨ ਪੁੱਛਦੇ।
"ਧੰਨ ਪੋਤਰੇ ਬਖਸ਼ੋ", ਮਾਈ ਸਤਿਗੁਰ-ਸੁਣ ਜੀ ਕਹਿੰਦੀ,
"ਤੁਸਾਂ ਪੰਜੀ ਦਰਤੇ ਤੇ ਪੰਜ, [illegible] ਬਖਸ਼ ਬਾਬਾ ਨੇ [illegible] ਕਹਿੰਦੀ।
ਮਿਹਰ ਦੇ ਘਰ ਉਹ ਜਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰ, ਪੰਜ ਉਦੋਂ ਜੰਮ ਜਾਣਗੇ,
ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੋਏ ਮਾਈ, ਆਖੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ।
ਸੰਗਤ [illegible] ਪੰਜ ਮਾਈਆਂ ਦੇ ਹਰ ਇਕ [illegible] ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਇਸ ਮਾਈ ਨੂੰ ਪਰਤ ਜੀ ਲੱਗੀ ਉਮਰਾ [illegible]।
ਕਹਿੰਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਸ ਦਸ ਲਾਉਂਦੇ ਸੈਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਜਾਵੇ,
ਸੁਤੇ ਸੁਣਾ ਜੀ ਮਾਈਓ ਏਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵੇ।
ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਜਦ ਸੁਖ ਭਾਈਆਂ ਗਾਈਏ,
ਗੁਰ-ਦਰਬਾਰ ਕਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਵੇ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]।

ਭਜਨ ਅਭਿਆਸ

ਇਸ ਸੁਗਾਤੀਆਂ ਗਈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਜਨ ਕਿਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ,
ਕੈਸਾਂ ਇਕ, ਜਾਂ ਚਾਰ ਬੰਦਿਆਂ, ਜਾਂ ਇਹ ਗੁਰਮਤ ਦੱਸਦੇ।
ਸੰਗਤ ਇਕ ਜੀ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਨੇ ਪਾਈ ਸੈਂਕੜਾਂ ਹਾਰੇ,
ਸੁਰਤ ਕੀਆਂ ਇਕ ਦੱਸਣ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਾਪੇ।
ਕਈ ਵੇਰਾਂ ਸੱਠ ਤੇ ਜੇਕਰ ਨਾਮ ਅਭਿਆਸੀ ਆਂਦੇ,
ਪੈਰ ਇਕਾਂਤ ਸੱਠ ਕਰ [illegible] ਸਭ ਨੂੰ ਭਜਨ ਸੁਣਾਂਦੇ।

ਏਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਘਾੜਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਜਨ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਬਾਝੁਣ,
ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਨਾਮ ਅਭਿਆਸੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਖਣਾ
ਉਸੀ ਤੀਖਣੀ ਭਜਨ ਨੇਮ ਦੇ ਰਸੀ ਸੁਖਦਾਇਕ ਨਿਆਰੇ,
ਨਾਮ ਉਚਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਉਸਨੂੰ ਤਾਈਂ ਇਸ ਜਗ ਸਾਰੇ,
ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਉਸ ਸਾਰੇਂ,
ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਦੇ ਰੱਬ ਦੇ ਨੇੜੀ ਆਪਣਾਂ ਪਿਆਰ ਲਗਾਵੇ।
ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਤੇ ਸੱਚ ਪਾਈ ਭਜਨ ਵਿਚ ਇਸ ਜੁਗਾਂ,
ਉਸ ਕਹੇ ਕਿ ਜਾਨ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਤੀਰਥ ਨੇਮ ਹੈ ਪੂਰਨ।
ਪਰਮ ਜੋਗ ਨੇ ਸੌਦਾ ਵੇਖੀ ਜੋ ਦੇਵਾਂ ਸੀ ਕਰਦਾ,
ਆਸਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈ-ਆਸਰਾ ਦੇ ਸਾਂ ਦੇ ਦੇਤ ਫੇਰਦਾ,
ਇਸ ਨੇਤਰ ਨੂੰ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਜਸ ਗੀਤ ਦੇ,
ਅਤਿ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਗੁਰ ਜਸ ਗਾਵਹੁ ਰੇ ਗੀਤ ਦੇ।

=

ਭਾਈ ਦੇਵਾ, ਸੁੱਖਾ, ਸੰਤੋਖ, ਸੰਗਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਈ,
ਸੰਤ ਖ਼ਿਆਲ ਸਰਨਾਂ, ਤਿਆਗੂ ਰਹਿੰਦੇ ਘਰ ਸਰਨਾਈ,
ਜੇਹਾ ਕਹੇ, ਕਰਨ ਪਰਵਾਰ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨ ਰਹਿੰਦੇ,
ਪੰਜ ਤਰ ਸਿੱਖ ਜੋ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾਂ ਉਹ ਦੇਂਦੇ ਵਰਤ ਧਰਤੇ।
ਪੀਵੀ ਖਾਤੇ ਭੋਜਨ ਘਰਾਂ ਦੀ ਖੜ੍ਹੇ ਭਰੋਸੇ ਪਾਲੀ,
ਭੋਜਨ ਨਾਮਰੀ ਆਂਗ ਦੇਹ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਨਾਤ ਪਾਲੀ।
ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ ਸੰਤ ਖ਼ਿਆਲ ਜੀ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੀਆਂ ਤੁਰਦਾ,
ਸੰਤ ਜੀ ਤੋਰ ਕਰਾਂ ਉਹ ਜੇਹਾ ਹੋਰ ਨੇਮ ਤੇ ਕਰਦਾ,
ਸੰਤ ਖ਼ਿਆਲ ਜਾਨ ਆਪਣੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਤਰਿਆ,
ਅੰਦਰ ਜਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੂ, ਪਰਮ ਆਦੇਸ਼ ਕਹਿਆ,
ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਤੇ ਦੇਖ ਸੁਣੇ ਸੰਤ ਖ਼ਿਆਲ ਸਰਧਾਲਾ,
ਸੰਤ ਖ਼ਿਆਲ ਦੇ ਆਖੇ ਪਾਸੇ ਤਰਿਆ ਆਸਨ ਨਗਾਰਾ।
ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਆਵਦੇ ਸੇਵੀ ਰੱਬ ਪਿਆਰੇ।
ਰੂਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਭਜਨ ਸੁਣੀਆਂ ਛੁਪਦਾ ਹੋਕਾਂ ਦੇਵੇ।
ਰੂਹ ਆਖਦੇ ਨਾਮ ਰਹੇ ਆਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮਿਲੇ ਸੁਗਾ
ਜੇਹਾ ਕਰ ਕਿਰਤਾਰਥ ਤੇ ਦੀਵੇ ਆਰ ਤਕੀ ਚਿਤ ਲਾਗਾ,
ਨੇਤਰ ਤਰ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, ਦੱਸੋ ਕੌਣ ਪਿਆਰੇ
ਕੌਣ ਹੋਰ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਦੱਸੋ ਕਰ ਇਹ ਨਾਤਾ

ਗਾਵੇ ਵਿਚ ਨੂਰ ਭਰੀ ਸਿੱਖਾਂ, ਪਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਗੀਆਂ
ਲੈਣ ਕਰਨ ਪੰਜੂੰਹੂੰ ਆਏ ਨੇ ਪੁੰਗਰਨ ਦਿਨੇ।
ਕੁੱਟ ਇਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਏ ਦੇ ਸੀਆਂ ਕੂੰਜਾਂ ਜਾਵੇ,
ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਜੋ ਕੂਟ ਸ਼ਾਹੀ ਕੀ ਮਸਤੀ ਪਤਿਤਾਂ।
ਸਾਹਿਬਜਾਦ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੀਸ ਦਇਆ ਨੂੰ ਰਸਾਈ,
ਮੈਂ ਗੁਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਖੇ ਮੈਂਨੂੰ ਤੌਰਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ।
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਦੇ ... ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਾਇਆ,
ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ... ਕਰਾਈਏ ਕਰ ਤੌਰ ਬਣਾਇਆ।
ਇੱਕਤ ਦੇ ਕਰੀਏ ਜੋ ... ਦਰ ਪਾਈਏ
ਅਤੇ ਕੌਰ ਇਕਸਾਰ ਚਾਂਦਨਾਂ ਇਕਸਾ ਸਮਾਨ ਗਵਾਈਏ।
ਸੁਣ ਦੇ ਧਰਤ ਗਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ,
ਸਾਨੂੰ ਤੌਰਾਂ ... ਸੁਣਿਆ।

=

ਆਨੰਦਪੁਰੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ਆਏ ਕਰਕੇ,
ਇਸੀ ਰੂਪ ਖੇਤ ਦੇ ਗੋਈ। ਆਪੀ ਨਾਂ ਪਰਤੇ ਫਿਰਕੇ।
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਇਹ ਜੀ ਦਰਸ ਸੁਣਾਇਆ
ਬਾਲਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਸਤ ਅਕਾਲੀ ਦੇਵਨ ਇਤ ਆਣ ਸੁਣਾਇਆ
ਆਪਣੇ ਹੋ ਪੰਜਾਬੀ ਕੇਤੀ ਆਖੀ ਉਚੀਆਂ ਕਰੀਏ,
ਵਾਸ ਰੂਪ ਜੋ ਚਲੀ ਇਕਸਾਰ ਅਜਿਹਿਤਾਂ ਅੱਗੇ ਧਰੀਏ,
ਨਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਖੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਈ ਭਰੀ ਭਾਂਤ ਚਲਾਇਆ,
ਤੇ ਸ ਪਰਤਾਪ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਚਰਨ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਪਾਵੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਦੁੱਖ ਜਾਵੇ,
ਜੋ ਜੋ ਕਾਰ ਸਰਤ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਵੇ।
ਸੁਣ ਪਹਿਰਾਤਾ, ਜੈ ਤੇਗ ਦੇ ਉਹ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਭਾਈ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜ ਗੁੰਧ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਤਰ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੀ।
ਅਨੰਤ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਲਕ ਚੜ੍ਹਿਆ ਖੁਦ ਦੇਵਾਂ ਸਮਝਾਇਆ,
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਖਤ ਅਤਰ ਕੇਤੀ ਸਮਝਾਇਆ,
ਕਿੱਥੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਤ ਕਰਨ ਉਹ ਨਾਮ ਦਾ ਜਸ ਦੇਣਾ ਤੁਰਿਆ.
ਸਭੀ ਦੇਵਤੇ ਚਰਨ ਪਕੜਨ ਦਾ ਮਖਣ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨਾਂ।
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ... ਬਣਾਇਆ,
ਗੁਰੂ ਕਾਰਣੋਂ ਕਾਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸਿਖਿਆ।

ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਉਹਦੇ ਤਾਰੀ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਲ,
ਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨ ਗੁਜਰਿੰਦ ਨੂੰ ਸੋਲੀ ਤੋਂ ਪਰਤਾਇਆ।
ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਜੋ ਕਰਦੇ ~~ਅਜ਼ਾ~~ ਪ੍ਰਿਸਮਾਤਤਾਵੀ ਇਨਸਾਨਿਯਤ,
ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਾਲੇ ਕਲ ਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸਤਿਜੁਗ ਲਿਆਉਂਦੇ।
ਜਿਸ ਕੌਮ ਵਿਚੋਂ ਪਰਵਾਰ ਉਹਦਾ ਉਠੀ ਸ਼ਾਨ ਪਛਾਣਦਾ।
ਪਹਿਲੋਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਕੇ ਸੋਹਣੇ ਇਨਸਾਨੀਆਂ ਤੇ ਮਾਣਦਾ।
ਸੋਹਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋ ਚਾਲੀ ਸਥ ਵਾਲੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਰ ਤਕ ਸੋਗ ਤੇ ਸੀ ਪਹੁੰਚੀ।
ਦੁਸ਼ਮਣ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਰਜੋਰ,
ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਾਡੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਾਹਿਬ ਉਠੋ ਸੀ ਸ਼ੋਰ।
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੈਨਾ ਲਗ ਸਾਹਿਬ ਉਂ,
ਇਥੇ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸਰੋ ਉਹਦੇ।
ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਕਰਦਾ ਇੱਕ ਸਰਦੀ ਜਾਵੇ,
(ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਤਲੀਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ)
ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਪੀ ਲਿਆ, ਕਰ ਸਰ ਕਰ ਤਰ ਜਾਵੇ,
ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੋਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕਸੁਰ ਦੀ ਸਚ ਪਾਵੇ।
ਕੁਦਰਤ ਵਸਾਏ ਜਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਦੇਵੇ ਇਜਿਆ,
ਸੈ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਰਾਬ ਇਕ ਰੋਟੀ ਪੇ ਦੇਹਾਂਗੀ ਇਜਿਆ।
ਕੱਚਾ ਕੂੜਾ ਇਸ ਦੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਲੀਆਂ ਮਾਣ ਪਏ ਗਏ,
ਸਦੇ ਇਕੋ ਜਾਵੇ ਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਤ ਨੂੰ ਧਰਮ ਨ ਰਹੇਗਾ।
ਗੁਰ ਸੋਹਿਬ ਕਹੇ ਪਰ ਕਰਾਮਾਤ ਜਾਵੇ ਇਸਾਂ ਤਾਂਈ,
ਦੇਖਦੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਹਿਬ ਜਗਤ ਤਾਰੀਂ ਤਾਈਂ।
ਗੁਰੂ ਆਖਦੇ ਜਿੰਨਾਂ ਤਾਈਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿੰਦੇ,
ਕਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸਤਿਜੁਗ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਲਾਇਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ।
ਇਕੋ ਇਕਵਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇਕ ਸਰੇ ਨੂੰ ਕਾਂ ਤਾਈਂ,
ਹਰ ਜਨ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਤੇ ਕਰ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਲਿਆਈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਉਠੀ ਸੋਤੇ ਵਾਲੀ ਇੱਥੀ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਈ ਕਹਿਤ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਤਿਆਂ ਜਿਤ ਲਿੱਥੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਉੱਚਾ ਸਾਜ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵੇਲੀ,
ਹਰ ਜਨ ਕਰਕੇ ਪਰ ਤਾਕਤੀ ਪਾਉ ਸੋਚ ਗਰਜੀ ਹੋਈ।

ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਲਾ ਫੂਲਾਂ ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸੁੱਕਾ,
ਪਰਾ ਮਰਾ ਦਾ ਦੁਨਿਆਪਾਰੀ ਅੱਕਿਆ ਰਹੇ ਸੁੱਕਾ
ਹਰਾ ਭਰਾ ਸਭ ਸਮਾਜ ਬਣਨਗੇ ਕੁਝਿਆਂ ਘਾਹਾਂ ਨਾਈਂ;
ਸਾਰੀ ਇਕ ਰਸ ਕਰ ਦੇਵਣਗੇ ਪਰਤ ਸਫਲਤਿਆਈਂ।
ਐਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਸਤਾ ਤਕੀਏ,
ਸਾਹਿਬ ਇਨਾਮਤ ਦਾਸ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਓਸਾਂ ਸਾਰੇ ਰਖੀਏ।
ਹੁਣ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਸਾਡੇ ਜੁਤਕੇ ਨਿਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਜਰੀ
ਦਰਿਸ਼ਨ ਦੇਈ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਐਰ ਸਮਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ।
ਸੰਗਤ ਕਰਦੀ ਸਾਡ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਭਾ ਸਮਾਗੀ ਜਗਦੀ,
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵਣ ਹੁਣ ਤਰਸਦੀ ਰਹਿੰਦੀ।
ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਧਰੇ ਰਸਤਾ ਨਾ ਲੱਭਣ ਤਕਾਂਗੀ ਤੇਦੇ,
ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵੇ ਐਸ ਸਮਾਂ ਦੀ ਖੇਦੇ,
ਝੱਲੀ ਤੇ ਸਾਲਸ ਸਰਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਪਾਵੇ ਸੁਰਤੀ।
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤਾ ਕਿਹੀ ਹੈ ਨ ਜਾਵੇ ਸੁਣਾਈ।
ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੇਰਿ ਕਹੁ ਸਾਰੇ ਦਾਸ ਠੀਕ ਪੈ ਜਾਈ,
ਸਾਰੀ ਉਪਮਾ ਸਾਧ ਦੇ ਤੇਰੀ ਇਸ ਇਹ ਸੁੱਕਾ ਹਾਈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਸਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਥੋਂ ਇਹ ਸੁਖ ਪਾਇਆ।
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ, ਗਿਆਨਾਈ,
ਸਾਰਥਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸਭੀ ਦਾਰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੋਲ ਸੁਣਾਈ।
ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਅੱਗੇ,
ਜਦ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਗਰੀਬੀ ਭੱਜੇ।
ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਧਨ ਧਨ ਇਕ ਸਿਰ ਸੁਖਾਲੀ ਹੋਵੇ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਸੁਣ ਇਹੀ ਸਮਾਨੇ ਸਤ ਸੰਗਿਆਈ ਹੋਵੇ।
ਜਦ ਧਨ ਚੀਤ ਭਾਗਠ ਜਾਂ ਵਾਗਇ ਸੁਖਦ ਪਾਠ ਸਦਾ ਰੱਖੋ,
ਜਾਪ ਕਰੋ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲੀ ਬੈਠੋ ਸੰਗਤ ਰੱਖੋ।
ਗੁਰੂ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਸਿਖ ਨੇ ਜਾਪ ਸੁਖਦ ਦਾ ਕੀਤਾ,
ਕੀ ਦੇਖੇ ਇਕ ਨਾਲੀ ਸਦੀ ਇਸਨਾਨ ਤਲਿਆ ਕੀਤਾ। ੩੨
ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਖ ਓਹ ਭੱਜਾ ਉਥੋਂ ~~ਸਰ~~ ਨਾ ਕੀ ਹੀ ਕਿਆ,
ਸ਼ੁਕਰ ਬਾਲਕ ~~ਸਿੰਘ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਅੱਗੇ ਤਰਸ ਕਿਆ~~।
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦਰਸਾਵਣ ਅੱਗੇ ਤਰ ਕਿਆ।

ਜੇ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਸਭ ਪਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਕੱਢ ਲੋੜੀ;
ਸੇਵਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਰਹੇ ਜਾਈਂ।
ਦਰ ਤੇ ਇਆ ਸਿਖ ਕੈਸਾ ਤੇ ਇਆ ਦੂਰ ਦਲਿੱਦਰ ਕੀਤੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਰਨੀ ਜੋ ਆਏ ਸਭ ਦੁਖ ਲਹਿ ਦੂਰ ਕੀਤੇ।

ਦਰਸ਼ਨੀ — ਦਾ ਉਪਕਾਰ

ਇਕ ਦਰਸ਼ਨੀ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸਾਰਗ ਗੁਜ਼ਾਰੇ,
ਜੌਂ ਉਤਮਾਂ ਕੋਲਾਜ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਰ ਦਾਰੇ।
ਛੋਡ ਕੇ ਸੁਖੋ ਉਤੇ ਤੁਰ ਚਲਿਆਂ ਲੋੜੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਜੋਰ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਸ ਪੰਜ ਵਿਚ ਛੋਡਕੇ ਸਾਰੀ ਗੁਰਪਰ ਦੇਰ।
ਪੰਜ ਇਸ ਕੇ ਵਿਚ ਹੀ ਉਨਤੇ ਜੌਸੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ,
ਗਾਹਕ ਚੜੇ ਹੱਟੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਤੋਟ ਰਹੀ ਨਾ ਕੋਈ।
ਪੰਜ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਪੈਸ ਪੈਸ ਕਰਦਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੈਸ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਆਇਆ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਠਕਿ ਹੋ ਦੂਰ ਤੋਂ, ਦਰਸ਼ਨੀ ਆਵੇ ਪੌਣੇ,
ਸਾਥੇ ਦੂਰ ਦਲਿੱਦਰ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਗੱਲੋਂ ਉਤੇ ਹੋਏ।
ਪੂਛਣ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ, ਕੁੜੀ ਵਿਆਹੁਣੀ ਬਾਕੀ,
ਸਾੜੇ ਪਾਰ ਜਾਵਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਫਿਰ ਕਰਨੀ ਏ ਆਰਤੀ।
ਇੱਕ ਤੇ ਦਾਂ ਤੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੇ ਦਾਂਙ ਪਿਆ ਆਵੇ।
ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਸੁਗੱਤ ਵਿਚ ਸੁ ਜੋ ਕੀ ਦੇਸ ਨਾ ਜੋਵੇ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਜੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅਰਦਾਸੀ,
ਜੋ ਪੀਤੇ ਹੈ ਛੋਟੀ ਸਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸੁਣਾਈ।
ਜੌਸਾ ਗਾਹੁਣ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ, ਲੜਕੀ ਜਾਂ ਨੂੰ ਆਖੇ,
ਫੇਰ ਵਿਚ ਸਾੜੇ ਪਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਦਰ ਜਾਵਾਂ ਆਪੇ।
ਲੜਕੀ ਤੇਰ ਖੁਸ਼ੀ ਇਕ ਦਰਸ਼ਨੀ ਚਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਕੜੇ,
ਸਾਥੇ ਸੇਵ ਦੁਖ ਕੱਟੇ ਜੋਰੇ ਕੈਂਟੇ ਛਾ ਛਾ ਧਾਰੇ।
ਦੇਖੇ ਭਜਨ ਕਰੋ ਨਿਸਤਾਰਾ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ,
ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਦੇ ਸਿਖ ਸਜਾਇਆ. ਉੱਚਾ ਪਰੇਮ ਪਿਆਲਾ।

ਇਕ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨੀ,
ਉਨ ਸੰਗਤਾਂ ਆ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਕੇਹਾ ਕਰਨੀ।

ਸਤ ਸਾਹਿਬ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਡੋਲ੍ਹਿਆ ਇਕ ਇਸ ਜੂਤ ਜੁਗਾਈ;
ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਉਸਦਾ ਧੀਰੀ. ਸਾਧੇ ਕਿਧ ਸਤ ਸਾਗੀ,
ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ਸਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰੇ,
ਪਰ ਸਭ ਤੀਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਤ ਦੇ ਨਾਮੀ ਭਾਰ ਪਛਾਣੇ।
ਤਾਂ ਗਾਣਾਂ ਜੋ ਪਤਿ ਰਾਜ ਜੋਰ ਏਧਰ ਦੀ ਟੋਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਜੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਸਦਾ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਸਾਰ ਜੋਗਾਵੇਗਾ।
ਪਤਿ ਰਾਜ ਪੂਰਾ ਸਭ ਦੇ ਸਤ ਦੀ ਸਾਹਿਬੋਂ ਪੱਛੂ ਦਾਸਾ,
ਸਹਿਤ ਦੇਸ ਸਾਰੂ ਜੋਰਾਵਿਆ ਖੇਲ ਤਰਸ ਦਾ ਤਾਸਾ

ਕੋਰੜਾ ---- ਰਾਤਿ

ਭਾਈ ਪਾਰਸ ਨਾਮ ਕੀ ਇਕ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਦੀਸ,
ਸਸਤੀ ਦੇ ਉਹ ਕੇ ਧਰਮਾਤਾ ਨਾਮ ਰਸ ਰਸ ਭੀਜਾਂ।
ਤਰੇ ਸਾਰਿਆਂ ਸਸਤੀ ਇਹਦੀ ਇਕ ਸਾਧਾ ਜਾ ਕਰਮਾ,
ਰਿਜੇ ਗਾਵੇ ਉਹ ਸੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਤਕ ਤਕ ਨੈਣਾਂ ਭਰਮਾ।
ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰੂ ਦਰਸ ਰੂਪ ਹੋਇਆ,
ਸਸਤੀ ਉਹ ਜੀ ਰਾਤਿ ਦੇ ਉਸਮਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਰਸ ਭੋਇਆ।
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਰਨਾਗਤਿ ਜਾਪ ਕਰਨ ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕਹਿੰਦੇ,
ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਂਝ ਸਸਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਸਦਾ ਹੀ ਤਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।

ਰੱਬੀ ਇਹ ਦੇ ਇਸਾਂ ਇਕ ਇਸ ਤਰਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰੇ,
ਸਤ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਤੁਸਾਂ ਦੇਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ।
ਦਾਸ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਕਰੀਏ ਸਾਧੂ ਸਭ ਗਾਵੀਆਂ ਤਾਈਂ;
ਹੋਸਾ ਉਸਤਾ ਇਕ ਪਜਾਵਾਂ ਉਹੰਨੀ ਸੱਚੇ ਸਾਈਂ;
ਸਾਰਿ ਜੋ ਰਾਜੇ ਸਭ ਪਤਿ ਦਾਸ ਸਾਸਾਂ ਤੋਂ ਕਰਸਾਂ,
ਸਦ ਪਾਵੇ ਜ ਨੂਰ ਨੂਰਿ ਜੋਵੇ ਪਛਤਾਇ ਗੇ ਦਰਸਾਂ।
ਜੁਗ ਸਾਹਿਬ ਅਜਾਂ ਦੀ ਰੱਬੀ ਸਾਰੇ ਭੀਜਾਂ ਪਈਆਂ,
ਸਤ ਇੱਛਤ ਦੇਵਾਂ ਕੇ ਤਿਥੇਂ ਸਭ ਦੁਸਤੂਆਂ ਰਹੀਆਂ।
ਜੋ ਸੱਚੋ ਜੋ ਦੇਈ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਪੜੇ ਰਸੀਂ,
ਦੇਣ ਸਾਰੀਆਂ ਜੈ ਜੈ ਦੇਵੀ ਛੁੱਟਣ ਰੱਬ ਭਣੇ ਦੀ।
ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਈ ਪਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸੁਣਿਆ,
ਸਭ ਜੋਗਾਤੇ ਰੱਬੀ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋ ਤੁਣਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰਭਾਈ ਨੂੰ ਦੀ ਖਬਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਈ,
ਚਿੰਤ ਇਹ ਆਖੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਗਲੀ ਸਿਖੜਾਂ ਕੋਈ।
ਹੁਕਮ ਸੈਨ ਉਤਾਰ ਕੇ ਲੱਥੇ ਅਸਨਾਨ ਇਹ ਕੀਤੇ,
ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਦਸ ਦੱਸਿਆ ਸੋਦੇ ਤੇ ਸਿਰ ਲੀਤੇ।
ਭੱਲਈ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਜਵਾਹਰ ਭੱਜੇ ਆਏ ਪਾਗੀ,
ਸਾਈਂ ਕਹਿਣ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪਰਚਾਰ, ਸੱਦੇ ਬੋਲ ਉਸਾਰੀ।
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਨੀ ਕਰਤੀ ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਆਖੇ,
ਜਾਏ ਕਰ ਆਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦਸਿਆ, ਮੈਂ ਦੇਖਾਂ ਸੋਗੋ।
ਅਸ ਗੁਰਾਈ ਜਾਇਕੇ ਜਾਕੇ, ਜਾਕੇ ਦੇਖੇ ਤੁਰੀ,
ਮੰਗਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਲਗੀਆਂ ~~ਕੰਧ ਨਾਲ ਦੇ ਵੀ ਪਰੀ~~ ਕੰਧੀ ਪੁਰੀ ਕੇ ਪਾਰੀ।
ਪੱਤ੍ਰਾਂ ਕਹਿਣ ਕਹਿਣ ਕੋਈ ਦੀ ਜਾਂ ਸੰਘਰ ਜਾਇਕੇ ਸੋਈ,
ਦੁੱਖ ਭਰੇ ਪਰ ਦੱਸ ਸੋ ਰੱਖਿਆ, ਕੋਈ ਪਈ ਰਹਿਣੀ।
ਸਾਈਂ ਜੀ ਦੇ ਪੱਜ ਉਠ ਕਿ ਚਰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਜਾਵੇ,
ਆਖੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ ਮਿਲੇ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਉਠਿ ਆਵੇ।
ਕਰੀ ਤੁਰਾਈ ਮੋਹਰ ਕੋ ਦੋ ਅਸਲਿਆਂ ਪਾਸ ਤੁਰਾਵੇ,
ਚਲੇ ਚਰਨ ਕੇ ਕੁਝ ਸਾਮਾਨ ਰਹਿ ਜਾਇਕ ਰੱਖ ਜਾਵੇ।
ਸਾਈਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੋ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਲੀਕਰਦੇ,
ਸਿਖ ਦੇ ਇਹ ਗੁਰਤੀ ਤੋ ਸਿਮਰਾ ~~ਇਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਰਦੇ~~ ਵੇਖੇ ਨਾਲ ਉਸਾਰ ਦੇ।
ਸਾਈਂ ਕਹਿਣ ਵਧੀ ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਨਾਲ ਮੁਣੀ ਦੇ ਤੁਰਦੇ,
ਦੇਖਣ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੇ,
ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਧੋਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰਦੇ,
ਹੈਣ ਪਾਤਿਆਂ ਦੀ ਦੀ ਪਰ ਜਾਂ ਸਾਈਂ ਸਦੇ ਜਾਂ ਸਾਰਦੇ।
ਕਹਿਆ ਮਹਿਮਾ ਸੇਵਕ ਮੇਰਾ ਸਭੀ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ,
ਸਾਈਂ ਜਵਾਹਰ ਆਖਣ ਅਤਿਪਰ ਧੰਨ ਚੋਜ ਪਰ ਤੇਰੇ।
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੋਚੀ ਪਾਏ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖ ਨਜ਼ਾਰਾ,
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਿਆਵਨੀ ਰੱਖਣਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ।
ਦੇਖ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਾਈਂ ਜੀ ਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਣੇ,
ਆਦਰ ਦੇ ਕੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾਇਆ ਇਹਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਣੇ।
ਪੂਰਣ ਸੋਗੋ, ਸਾਈਂ ਜੀਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਉਠੇ,
ਧੰਨ ਭਾਗ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤੇ।
ਸਾਈਂ ਜੀਕੇ ਉਠ ਕਿ ਆਸ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇਣ ਜਾਂ ਆਵੇ,
ਚਾਰ ਪੁੱਤ ਕੁਝ ਆਖੀ ਦੀ ਸਦਾਏ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਵੇ।

ਮੁਨ ਤੇ ਕੇ ਰੋਗ ਕਟਿਏ ਸਾਈਂ ਜੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ ਛੇਤੀ,
ਸਾਈਂ ਕਟਿਏ ਬੰਧਨ ਕਾਲ ਦੇ ਸਭਾਂ ਸਿਆਣੇ ਤੀ।
ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤੇ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਸੰਤਾਂ,
ਰੱਬੀ ਦਾਤ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਰਖੋ ਆਪ ਬਚਾ ਕੇ,
ਸੰਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਰੱਬੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜਹਾਜ਼,
ਪਰਤ ਪਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਦੇਵੇਂ ਨਿਰਮਲ ਰੱਖਿਓ ਧਾਰ।
ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਸੇਵਕ ਤਿਆਰੇ, ਕਰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵੀਂ,
ਦਾਸ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਸਦੀ ਬਾਂਹੀਂ।

ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਪਜਿਆ ਹਿਤਕਾਰ ਸਨੇਹੀ,
ਇੱਕ ਤੋਰ ਸਿੱਖ ਦੀ ਕਰਨੀ ਦੇ ਦੂਰ ਗਲਤੀ ਸਹੇ ਦੇਗੀ।
ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਦੇਖਣ ਆਖਣ ਤੋਂ ਮੁਕੰਮਲ ਜਹਾਜ਼ੀ,
ਸੱਤੀਆਂ ਪਾਰ ਲਗਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੀ ਤੇਰੀ ਦੁਰਾਨੀ।
ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦਾ ਨਾਮ ਤਮੋਰੇ ਬਚਨ ਆਖਿਆ ਤੋਇਆ,
ਜਗਤੀ ਨਾਮ ਪੰਨੇ ਪਾਰ ਤੇ ਸਤੇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਪਾਰ ਲੈਇਆ।
ਉੱਤਰ ਦਯੋ ਉਧਿਆਨ ਪੱਤਰੀ, ਮੈਂ ਗਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ,
ਕੌਣ ਹੈਂ ਤੂੰ? ਤੇ ਕਾਹਨੂੰ ਆਇਉਂ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਤੂੰ ਰਹਿਆ?
ਤਾਂ ਓਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਕੀ ਤੂੰ ਹੈ ਗਾਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰ ਆਪੇ,
ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾਇਆ ਪਰਵਾਨ ਆਪੇ।
ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਕਰੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਏ,
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇਰੀ ਹਰ ਪੱਕਾ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਣ ਲਿਆ ਏ।
ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੇ ਕਰਮ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਕੀਤਾ,
ਆਪ ਜੋਗੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰੀਆਂ।
ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਸਾਡ ਕਰੇ ਹੁਣ ਭੀ ਭਗਤ ਸਮਝਿਆ ਜੀ,
ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਤੇਰੀ ਬਚਤ ਗਵਾਰੀ।
ਤਾਂ ਓਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਜੀ ਮੇਰਾ,
ਬਚਨ ਦੇ ਬੱਧੇ ਆਏ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਤਾ ਗੋ ਕਰ ਫੇਰਾ।
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਫੇਰ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਰਣ ਕਹੀ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ,
ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਚੰਨ ਲਿਆਰੇ।
ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫਿਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰ ਦੇਵਨ ਤਿਸ ਪਰਵਾਨਗੀ
ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਪਾਪ ਮਿਟੇ ਸਭ, ਤਕਿਆ ਆਸਰਾ ਮਹਾਰਾਜ।

ਉਥਾ ਕੋਠੇ ਤੇ ਤੁਰਗਈ ਏਥੋਂ ਜੋ ਸੁਰਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।
ਸਾਡਾ ਰਾਹਣ ਜਿਵੇਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਸੁਰੱਤ ਸਭ ਪਛਤਾਵੇ।
ਦੁਰਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸਾਡੀ, ਦੱਸੀਏ ਸਨਹਉਪਾਈ;
ਤੇਰ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋਂ ਗਾ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਾਰੀ।
ਸੀਤਰ ਕਿਸਾਨ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕਰਿਕੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਏ,
ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਚ ~~ਕਿਸ ਦੀ~~ ਜਰੀਂ ਤੁਰ ਦਿੱਸਿਆ ਹੋਗਈ, ~~ਦੁਖਪਾਏ~~ ਪਛਤਾਏ।
ਤਦੀ ਸਹੇਰ ਜੈਸਾਂ ਵਿਚ ਤੁੱਧਾ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਛੱਡੀਆਂ,
ਸਤਪੁਰਖ ਦੀ ਰਾਸ ਹੋਵੇ, ਕਰੇਂ ਪਰੱਤਖ ਨਜ਼ਾਰੇ ਪਾਈਂ।
ਕੰਸ ਕਰਕ ਵਿਚ ਜੀ ਸਾਂ ਸੰਗੇ, ਪਾਹੂ ਪੀਤ ਸਭ ਸੰਗ।
ਵਿਚ ਵਿਛੋੜੇ ਤੜਫੇ ਹਰਦਮ ਉੱਤ ਸਨੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ।
ਸਾਰਾ ਸਾਕੀਪੀ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਸਤ ਪੜਤ ਪੜਤ ਪਾਪਕਰੇ,
ਹੋਇਗਾ ਤਜਾ ~~ਕੀ~~ ਸੁੱਤਾ ਜੀ ਗਈ; ~~ਵਿਕ~~ ਗੁਣ ਪਤ ਹੋਕੇ ਸੰਸਾਰੇ।
ਰੀਗ ਢੋਗ ਸਭ ਧਰਕ ਗਿਆਤੇ ਓਰਦੇ ਦੰਗ ਸੁਣਾਈਆਂ,
ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪੱਛੜ ਸੰਗੇ ਕੀ ਸਰਕਾਂ ਹਰ ਦਾਈਆਂ।
ਕਸਰ ਕੀ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੇ ਤੇਰੀ ਗਾਸਤ ਕੀਤੀ ਸੱਜੀ,
ਡੁੱਬਿਆਂ ਦਾਰਾ ਓਹੋ ਵਿਸ ਗਈ; ਓਹ ਓਹਰੀ ਹੋ ਕੈਸੀ।
ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੀ ਸਤਪੁਰਖ ਦਾਸੀ ਸਭ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਈ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਓਹ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਈ।
ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਰੱਤਖ ਦਰਸਨ ਪਾਕੇ ਵਿਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈ ਸਾਦੇ।
ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸਾਹਿਬ ਨਈ ਹਰਕਿਰਾਏ ਪਿਰ ਵਿਸ ਸਹਿਗਏ।
ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਕੀਪੀ ਸਤਪੁਰਖ ਦੀ ਰਾਸ ਸਾਰੀ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਈ,
ਪੀਰਨ ਦੇ ਦਰ ਸੱਚਰ ਉਨਾਂ ਦਰਕ ਪਿਆਸਾ ਸੰਕੋਈ।
ਛਈਆਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਕੀਪੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿਸ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਵਿਚ ਸਾਇਆ,
ਪਰਗ ਸਾਰ ਵਿਚ ਕਰੇ ਪਰੇਰ ਗਤ ਓਹਾ ਸਤਪੁਰਖਿਆ।
ਪੁੱਛਿਆ ਕੇਰ ਗੁੰਬੀ ਕੋਲੋਂ ਓਹ ਰਾਸ ਕਮਿਤ ਤਾਈ,
ਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਓਹ ਸਾਹਿਬ ਹੋਵੇਂ ਰਹੇ ਸਾਤਨਾ ਕਾਈ।
ਕਰੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਪੰਥ ~~ਸਾਤਨਾ~~ ਸੈਤ ਰਾਸ ਕਹਿੰਦੇ,
ਜਿਸ ਕਰੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਤਾਈ ਗੁਰ ਸਾਹਿਤਾਰਣ ਕਹਿੰਦੇ।
ਓਹ ਗੁੰਬੀ ਗਰ ਜਿਸ ਤਾਈ ਜਿਤ ਕਰ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ,
ਗੁਰ ਪਾਰਕ ਗਿਆਨ ਪਾਰੇ ਪੁਰਖ ਸਾਜੂ ਜੋਗੀ ਵਿਚ ਸਾਇਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਮਕਣ ਦਾ ਸਦਕਾ, ਚਹੁੰ ਸਰਹੱਦਾਂ ਸੋਹੇ,
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ੌਜ ਰਹਿ ਪਾਸੀ ਰੇਹੀ, ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਿਸਤਾਨੇ।
ਲੋਕ ਸੁਲਤਾਨੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੈਦਰ ਸਿਤਪਿਆ।
ਜਾਪੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਰੀਤਾਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਤਾਂ ਵੱਡਿਆ।
ਪਰਮ ਸਾਵਲਿਆ ਕੋ ਸੰਤ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਂ ਤੋਲਿਆ,
ਦੁਖੀਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਤੁਰਾਂ ਕਰੀ ਸੋਹਿਆ।
ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂਰਜ ਚੰਡ ਉਮਦਾ, ਜੀਣ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਖਿਆ।
ਦੂਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਨਗਾਰੇ, ਤਾਰੀਫ਼ ਵਿਰੋਧੈ ਤਰਿਆ,
ਸਾਰੀ ਦੇ ਦਸ ਸਿਖ ਸੁਲਤਾਨੀ ਦੇ ਉਹ ਸਾਥ ਸੁਣਾਇਆ,
ਛੋਟੀ ਕਹੋ ਤੇ ਦਸਮ ਕਰਾਓ ਦੇਹ ਸਾਂ ਨਾਲ ਭਾਈ,
ਫੇਰੂੰ ਰਸ ਦੇ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਉਤ ਗੁਰ ਦੇ ਸਾਂਹਿਬ ਸਾਏ,
ਸਿੱਖ ਜਾਣਾਂ ਸੰਗ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਸਰ ਸਕਲ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਜਾਏ।
ਪਿਛਲਾ ਪਹਿਰ ਸਮਾਂ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਵਿਚ ਬਗੀਚੀ,
ਕਰਨ ਕਥਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਸਾਰੀ ਸੀਂਚੀ,
ਪਰਮ ਸਾਵਲਿਆ ਤੇ ਸੁਲਤਾਨੀ ਪੁਜ ਗਏ ਗੁਰ ਸਕਦੀ,
ਸੱਥਾ ਟੇਕ ਗਰਕੀ ਚਾਹਿਣਾਂ ਨੱਗਾ ਸਿਖ ਗੁਰਦਰਸੀ।
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ ਰਾਗੀ ਤੇਇਆ ਨੇਤਰ ਭਰ ਭਰ ਰੋਇਐ।
ਸਾਖੀ ਦੇ ਗੁਰ ਦੇਣ ਇਤਾਂ ਸਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵਿਚ ਰਖਿਏ।
ਸਾ ਸੁਲਤਾਨੀ ਸਿੱਖਾ ਸਾਮਨੂੰ ਦੇਰ ਚਾਰ ਤੋਂ ਸਾਇਆ,
ਸਰ ਸਾਪਣੇ ਦੀ ਦੇਖਣ ਚੱਕ ਨੂੰ ਕਿਤਿ ਉਤਸਾ ਉਰ ਲਾਇਆ।
ਬੀਰਜ ਨਾਲ ਈਦਗਾਹ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਰੂਪ ਦਾਤਾ ਦੱਸੀ,
ਸਾਵਣ ਕਰੇ ਤੁਸਾਂ ਦਸਤਾਰ ਦੇ ਕੇ ਕਟ ਦਿੱਤੀ ਸਾਸ ਰੱਸੀ।
ਸਾਰੀ ਸਾਤ ਉਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਤੂ ਜੋ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ,
ਦਸਤਾਰ ਕਰ ਸਭ ਉਲੀਆਂ ਤੇ ਈਆਂ ਤੇ ਪਈਆਂ ਵੱਸੇ।
ਸੁਖਸਾਗਰ ਸਾਂ ਸਕਦੀ ਸਾਹਿਬ ਚਾਪਣੇ ਚਾਪਣ ਗਾਰੇ,
ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਲਾਓ ਸਿਖ ਸਾਦਰ ਸਾਏਆਰੇ।
ਭਜਨ ਦੱਸ ਵਿਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਤੋਰ ਤੋਰ ਸਿਖ ਤੋਇਆ।
ਸਾ ਉਸਤਤ ਤਨ ਜੀਵਨ ਤੋਇਆ ਗੁਰ ਸਾਚਾ ਤੋਇਆ।
ਗਤ ਦਿਏ ਕਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਗੋਦੇ
ਜੋ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੰਗ ਸਦਕੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਰਹ ਦੇਵੇ।

ਏਥੇ ਪਰਤਾ ਆਪ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ,
ਨੀਵੇਂ ਪਰ ਕਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਏ।
ਜਗਤ ਅਸਰ ਉਹਦਾ ਹੈ ਰਹਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏ,
ਸੁਣ ਸੁਣ ਇਸ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਹੈਨ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ।
ਇੱਥਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਗਿਰਾ ਏਸਦੇ ਤੇਈ,
ਪਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਤਨੀ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦੀ ਏਸ ਨੂੰ ਦੇਈ।
ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਸ ਇਸ ਦੀ ਇਕਠੀ ਪਰਤ ਕਰਾਈ,
ਸਜਾਂ ਦੀ ਏਥਾ ਸੁਣਾ ਤੇਇਆ, ਸੁਣ ਸਭ ਇਕ ਵਿਚ ਗਾਈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਭਜਨ ਕਰਨ ਉਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਠਾਣੀ,
ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਨਾਲ ਗੁਰਾਂ ਦੇ, ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਣੀ।
ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਹਿਬ ਅਸਵਾਰ ਦੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਆਪੂੰ ਆਪ ਬੈਠੇ ਸਾਰੇ,
ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਨਾਮ ਤੁਰ ਚੀਤਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹੇ ਪਿਆਰੇ।
ਸੰਗਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਪਰਤ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਆਏ,
ਪਰ ਸੁਲਤਾਨੀ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾਪੀ ਨਾਏ।
ਉਥੇ ਹੀ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਇਆ,
ਦੋ ਦਿਨ ਸਾਤ ਰੋਂਦੇ ਹੀ ਰਾਤਾਂ ਕਟੀਆਂ ਤੇਰਾ ਲਾਇਆ,
ਪੁੱਛਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਤਾਈਂ ਸਿੱਖ ਸੁਲਤਾਨੀ ਕਿੱਥੇ,
ਦਸਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਜਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਗਾਰ ਕਰੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ।
ਪਰਗਟ ਸਾਹਿਬਾਂ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਣ ਤੀਜਾ ਦਿਨ ਤੇਇਆ,
ਪਰਗਟ ਆਪ ਉਹ ਪੁੱਛਿਆ ਸਾਈਂ ਪਤਾ ਕੀ ਕਿਤੇ ਖੋਇਆ,
ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਨੇ ਜਾਵੇ ਸਮ ਨਾ ਦੇ,
ਸਾਡੂ ਸੰਗੀ ਵਿਚ, ਕੋ ਗਏਸੀ; ਏਥੇ ਹੀ ਹੈ ਹਾਦੇ।
ਤੁਰਨ-ਫੁਰਨ ਦੀ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਭਾਣਕਰਕਿਤੇ ਚੱਲੀ,
ਢੂੰਡਿਆਂ ਦੀ ਚਰ ਦੂਰੋਂ ਗੱਲ ਗਲਤਾਰਸੱਲੀ।
ਲਭਦੇ ਲਭਦੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਜਦ ਉਸ ਖੂਹ ਤੇ ਆਏ,
ਖੂਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜਦ ਪੁਛਿਆ ਉਸ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਪਾ ਏ।
ਉਸ ਪੁੱਛੀ ਵਿਚ ਰਹਾਂ ਸੱਤੇ ਤੇ ਬੈਠਾ ਇਕ ਦੀਂਹਾ,
ਸਾਰਿਆਂ ਸੱਜੇ ਕਰ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਦੇ ਕੀਹਾ।

ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਰੱਖਿਤ ਤੇਈ ਨਵੀਂ ਦੇਸ਼ ਜਮਾਈ,
ਇੰਦ ਨਗਰੈ ਜਿਤਿ ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ ਦੇ ਰੂਹ ਨੂੰ ਖਿਸ੍ਰੀ ਆਸਾਈ।
ਫੇਰ ਪੈਂਠ ਦੇ ਜਿੱਥਾਂ ਦੇ ਜਦ ~~[illegible]~~ ਮਾਰੀਆਂ ਉਤ ਆਇਆਂ;
ਰੂਡ ਉਰ ਖਾਣ ਜਮਾਈ ਖੂਨੀ ਚੀਰ ਤੇਈਆਂ ਪਰਖਾਣਾਂ।
ਆਖਣ ਨੰਗਾ ਏਕੇ ਸੋਨੂੰ ਕਾਟੇ ਤੁਸਾਂ ਜਗਾਇਆ,
ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਤੋਂ ਕਾਟੀ ਖਾਤਰ ਸੋਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਾਇਆ।
ਸੌਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰਹਨੀ ਵੇਖਕੇ ਹਰਨ ਇਆਨਾਂ ਡੁਲਾਯਾ,
ਮਾਰ ਆਖਣ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੱਚੀ ਗਲ ਨਾਂ ਕਰਾਯਾ।
ਸਿੱਖ ਆਖਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਏ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਤੇ,
ਭੇਗ ਜਮਾਈ ਵਧੀ ਸੇ ਕਰੇ ਸਾਡੀ ਕੀ ਅਜਾਤੇ।
ਸੁਣ ਕੇ ਖਤਰੇ ਤੁਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝਿਆ,
ਦਾਨ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਚਰਨੀਂ ਡਿੱਗਾ ਮੂੰਹੋਂ ਖਤਰ ਸੰ ਫੁਰਿਆ,
ਆਂਖਾਂ ਚੋਂ ਜਲ ਛਮ ਛਮ ਵਰਸੇ ਜਿਤਿ ਪਾਣ ਆਣ ਆਈ,
ਖਸ਼ਮ ਨਵੇਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ~~[illegible]~~ ਕੱਟ ਜਨਮ ਨਰਕ ਦੀ ਫਾਹੀ।
ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ਏਕੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨੀ ਉਸੀ ਨਵਾਂ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ,
ਜਿਤਿ ਜਿਤਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ~~[illegible]~~ ਨੇਹਾਂ ਖੁਸਾਰੋਂ ਚੜ੍ਹਿਆ,
ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਹੈ ਰਾਗੀ ਤੇਇਆ ਪੜ੍ਹ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਗਾਏ,
ਸੁਣ ਸੁਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਅਸਤੀ ਦੇ ਵਿਸਮਾਦੇ।
ਸਿੱਖ ਸ਼ੁਕਰਾਨੀ ਆਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰ ਕਿਰਨੀ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਰਾ ਤੂੰ ਪੰਥ ਤੋਂ ਗਾਈ, ਆਇਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ,
ਸ਼ਰਨ ਆਵਨ ਤੂੰ ਛਡਿਆ ਆਸ ਤੂੰ ਜਾ ਤੇਰੇ ਛਰ ਦਈਏ,
ਭਜਨ ਕਰੋ ਪਾਰ ਜਾਵੇ ~~[illegible]~~ ਤੋਂ ਮੁਕ ਤੋਂ ਕੇ ਆਣ ਦਈਏ।
ਸਿਖ ਆਖੇ ਕਾਸ਼ੇਰ ਪਗੀ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੂਹ ~~[illegible]~~ ਮੇਰੀ,
ਦੁੱਖਿਆ ਸਭੀ ਇਕੱਠੇ ਜਾਣੇ ਤੋ ਸਾਡੀ ਛਡਿ ਛੇੜੀ,
ਦੂਰ ਕਰੋ ਸੰ ਚਰਨਾਂ ਵੇਲੇ ਜਿਗਰ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਥੀ।
ਕਰਿਤ ਆਪੂ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕੋ ਜਸ ਕਿਤ ਭੇਗਰ ਦੀਆਂ ਸਾਥੀ;
ਕਿਤੇ ਸੰ ਕਰ ਆਗ-ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਾ ਸਾਈਏ,
ਸ਼ੇਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦਾਨ ਸੁਣ ਤੋ ਸਾਡ ਵੇਣ ਤੇਰੇ ਆ ਵਸੀਏ।
ਸਾਂਝਾ ਟੇਕ ਤੁਰੇ ਪਰਮਾਰਥ: ਇਕਠਾ ਸੰ ਜਾਵੇ,
ਦੇਸ਼ ਹੈ ਰਾਗ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਪਾਰ ਦਿਖਾਈ ਗਾਵੇ।

ਇਕ ਇਕਿਆ ਚਹੁ ਓੜੀਂ ਓੜੀ ਫੈਲੇ ਤੇ ਫੈਲਾਵੇ,
ਜੋੜ ਜੋੜ ਦੇਖੇ ਪਰਤ ਪਰਤ ਕੇ, ਤੇਰੇ ਕਰਦਾ ਜੋਦੇ।
ਧੰਨ ਸਿੱਖੀ ਧੰਨ ਸਿੱਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁੱਖ ਨਨਕਾਣੀ ਕਹਿੰਦੇ,
ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਨੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸਹੀ ਵਿਛੌਣਾ ਸਹਿੰਦੇ।

ਧਨੀ ਰਾਮ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਸੋਗ [illegible]

ਦਸਮੇਸ਼ ਕਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਆਏ,
ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੁਜਾਏ।
ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਕੀਤੀ,
ਤਨ ਉੱਤੇ ਸਭ ਵਿਸਮਾਦ ਤੇ ਇਆ ਉਤਰੀ ਭਗਤ ਪਰੀਤੀ।
ਸਾਈਂ ਸਹਿਬਾਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਪੈਰੀਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਫੇਰੇ,
ਕੇਸਾ ਸਾਧਾਰਨ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ ਰਹੀ ਚਾਰੀਂ ਫੇਰ ਫੇਰੇ।
ਧਨੀ ਰਾਮ ਤੇ ਸਾਈਂ ਸਹਿਬਾਜ਼ ਤੇ ਗਏ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ।
ਚਰਨ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਾਂ ਗੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ।
ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਾਈਂ ਸਹਿਬਾਜ਼ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਆਗੇ,
ਤੁੱਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਭਗਤੀ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨ ਰਹੀ
~~ਆਪ ਦੇ ਤਨ [illegible]~~
ਚਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਦੇ ਭਾਈ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦੱਸੇ,
ਸਭ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੱਸੇ।
ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਛੁਹ ਲਿਆ [illegible] ਤੇ ਹੱਸੇ।
ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਦੱਸੇ ਕੀ ਦਰਿਆਈ।
ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਓਰ ਓਹ ਧਾਤ ਸੁਣਾਈ।
ਗੁਰਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇਂ ਸਹੁਣੀ ਤੇ ਗਲ ਸਾਰੀ,
ਚਰਨ ਸੀਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਾਈ ਸਾਰਾਂ ਸੀਟ ਉਤਾਰੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਓਰ ਧਿਆਨ ਸਿੱਖ ਨੇ ਧਰਿਆ।
ਆਗਿਆ ਆਪਣਾ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਸਾਈਂ ਮਿਤ੍ਰ ਤਰਿਆ।
ਧਨੀ ਰਾਮ! ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇਰੀ ਸਭੀ ਜਿਸ ਮੰਗੇ,
ਤਾਰ ਦੇਵੇ ਨੇ ਆਏ ਸਭੀ ਚਰਨ ਕਰੇ ਪੰਧ ਤੇ।
ਪਰ ਧੰਨਾ ਦੀ ਪਰਤੀ ਇਹ ਮਿਤ੍ਰ ਭੇਟੀ ਸੋਹੇ,
ਸੰਗ ਲਿਆ ਸਭ ਰਾਗ ਲਿਆ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕਰੇ ਪਰੋਏ।
ਓਹਾ ਸਾਧਨ ਜੀ ਨਹੀਂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਤੇ ਇਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ,
ਨਰ ਦੇ ਸੇ ਇਸ [illegible] ਦੇ ਆਇਆ ਰਾਗ ਓਹ ਸੰਦੇ ਦਿਲ ਖੰਡ,
ਪੰਜ ਦਾਤ ਨੇ ਧਾਈ ਇਨਾਂ ਸਾਗ ਉਮਾਰਤ ਉਸਾਰੀ,
ਆਪ ਆਕਾਸ਼ [illegible] ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੂਪ ਨਿਭਾਈ।

ਔਰ ਸਮਾਧੀ ਪਸੀ ਰਾਮਦੇ ਸਮਾ ਰਾਤ ਲਗਾਇਆ,
ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਸੱਤ ਹੈ ਬੂਰ ਨਾ ਇਸ ਵਿਚ ਰਹਿਆ,
ਓਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਿਨਾਂ ਚੋਰਾਂ ਲੁੱਟੇ ਜਿਤ ਦਿੱਤਾਂ
ਇਸਤ ਪਰਮਾਰਥ ਕਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਬ ਕਰੇ ਤਰੀਕਾਂ,
ਸਾਰੇ ਧਨ ਮਾਲ ਦੀ ਸਮਾਜ (ਸਾਜਨ ਸਾਮਗ੍ਰੀ) ਵੰਡੀ,
ਸਾਹਬ ਕੇ ਨਾਂ ਹੈ ਸਾਹਬ ਕੇ ਗਰਮ ਤੇਰ ਕੀ ਕਹਿਣੀ।
ਕਰ ਕਰ ਕਰਨ ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਸਾਧ ਹੋ ਗਈ,
ਫੇਰੀ ਸਾਹਬ ਦਾਸ ਉਪਕਾਰ ਪ੍ਰਿਸਾਦ ਦਾਸ ਦੀ ਲਾਗੀ,

ਬਾਬਾ ਭੈਣ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ

ਬਾਬਾ ਭੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇਰੀ ਨਗਰੋਂ ਲਗਰੀ ਸਾਈ,
ਕਰ ਭੇਟ ਸੈ ਸੇਵਕ ਦੇਂਦੇ ਲੈਣ ਪਰੇ ਪਰ ਜਾਏ।
ਧਨੇ ਸਿੰਘ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਮੀ ਲੈਂਗੇ,
ਮੈਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਕਰਨ ਧੰਨ ਤੀ ਸਾਂਗੀ।
ਇਕ ਪਾਰਸ ਸਿੰਘ ਰੋੜਾ ਏਥੇ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ,
ਤੈਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਰਖਦੇ ਸਾਹਬ ਸਾਰ ਸਮੇਂ ਨਾ ਤਹਿਆ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੁਛਣ ਕਿ ਕੀਕਰ ਏਥਾਂ ਤਾਈ ਲਗਾਏ,
ਨੂੰ ਇਸਾ ਤੇ ਇਹ ਬਾਸ ਦੀ ਸੀ ਇਹ, ਸਾਡੂ ਸੇਵੀ ਸਾਏ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਾਧਣ ਪਤਾ ਸੀ ਜੀ ਲਾਤੂੰ,
ਕੀਤੇ ਕੀਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਕ ਸਾਰਾ ਨੂੰਤੇ ਨੇ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਤੋਰ ਲਾਏ ਗਰਮ ਪਕਾ ਸਾਹਸ ਲੇ ਜਾਂਦਾ,
ਸੀ ਏਰਾ ਪਰਕਾਰ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਜੀ ਵੇਦੀ ਸਾਂਦਾ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਰੋਟ ਇਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਤਾਈਂ।
ਸਤ-ਸੰਗਤ ਦੀ ਕਰਨ ਪੈ ਜਾਂ ਕਰੈ ਤਕਤ ਸਾਗਰਾਈਂ।
ਜਿਥਾਂ ਇਨਾਂ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇਵੇ ਇਤ ਪਰੀਜੀ ਪੀਈਦਾ,
ਗਈ ਪਰਸ ਸਾਰ ਹਿਤਸਾਰ ਰਖੀ ਧਾਰਤਾ ਕਹਿੰਦਾ,
ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਕਿਰਪਾ (ਸਤੇਰੇ) ਸਾਗੀ ਦੀ ਤਰੇ ਸਾਤਾਂ,
ਪੂਰਨ ਸਾਸਾਗਾ ਇਕ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਇਕ ਲੋਗਾਈਆਂ,
ਛੋੜ ਕਹਿਣ ਕਿ ਜਾਣੂ ਉਸਦੀ ਰਖੀ (ਕਰਨ ਦਿਤ) ~~ਦਾ ਉਸਦੀ~~ ਸਾਧਾਂ,
ਸੰਗਤਿਆਂ ਦੀ ਜਿਣਤੀ ਦੇ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਸੱਕੇ ਸਾਧੇ,
ਕਹਿਣ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਖੀ ਧਾਰਤਾ, ਧੰਨ ਓਨਾਂ ਇਕ ਚਰਦੀ,
ਜਿਨਾਂ ਇਕ ਇੱਕਦਤਾ ਦੁਸਰੀ ਕੈਂਡ ਸੇ ਸਾਰੇ ਧਰਦੀ;

ਅਠੱਤਰ ਕੀ ਰਿਤ

ਠੰਢਾ ਕੀ ਰਿਤ ਰਚਾ, ਉਨ ਕਰਤਾ ਸਤਗੁਰ ਦੀ [illegible] ਚੇਤੇ,
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਫੌਜ ਦਿਖਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਜਦ ਕੋਈ ਲੈਂਦੇ,
ਮੈਂ ਤਾਂ ਰੱਖੇ ਰੋਕਿਆਂ ਤਾਈਂ ਆਪਣੀ ਦੀਵੀ ਜਾਂਦੇ
ਕੀ ਸਤਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀਏ, ਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਰ ਚਾਹੇ।
ਤੀਰਾਂ ਸਾਂਗਿਆਂ ਨੀ ਏਥਾਂ ਇਨ ਰਖਿਆ ਜੋਰ ਤੋਈ,
ਸੋ ਦਾ ਭੇਜ ਲਿਖ ਦੇ ਜਾਏ, ਸਤਿਗੁਰ ਆਪ ਜੀ ਲੋਈ।
ਕਰਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਪਾਰ ਤਾਂਤੀਆਂ,
ਕੱਤੇ ਕੰਤ ਸੁਆਰ ਕੇ ਨਕਦੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਕੀਤਾ ਸੁਣੀਆਂ,
ਤੂੰ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਕਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰਨੀ,
ਤੇਰਾ ਸਾਰ ਕੀ [illegible] ਕਰਤਿਆਂ ਪਏਗਾ ਜਾਵੇ ਕਰਨੀ
ਇਹ ਦੀ ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਏਥੀ ਹੋਰ ਇਹ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੀ ਪੀੜੀ,
ਹਰ ਇਕ ਦਸ ਮਈ ਜਗ ਕੋਈ ਤੇਸੀ ਕਰਤਾ ਚੀੜੀ,
ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਕੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹ ਕਰੇ,
ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਪਰੇਮੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਸ ਦੇ।
ਸਾਰੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਮ ਸਾਰ ਇਹ ਆਇਆ
ਕਰਤਾ ਸਤਗੁਰ ਦਈ ਇਹ ਦੀ [illegible] ਦੁਸ ਪਾਇਆ,
ਕੀੜ ਸੁਣੀ ਆਸ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮ ਸਾਰ ਇਕ ਦੂਜੀ,
ਜੋ ਕਿਸੀ ਸੀ ਕਦੀ ਦੇਰ ਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੂਜੀ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ਪਰਮ ਸਾਰ ਤੂੰ ਆਏ,
ਰੋਸ਼ਨ ਪਰਤਰ ਸਾਰ ਸਾਰੇ ਤੇ ਸੁਖ ਨਿਕਾਰ ਸੋ ਜਾਏ,
ਸਾਰਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪਰਜਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਕੀਤਾ,
ਸੱਚਾ ਦੇਵ ਗੁਰੀ ਗੁੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ,
ਸਾਂ ਤੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰ ਦਾਰ ਕ ਲਿਖਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਇਹ ਆਵੇ,
ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਚੰਗ ਨਕਦ ਸੁਣਾਵੇ।
ਸਾਰ ਹਜ਼ੂਰੀ ਇਸ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਤਰ ਪਹਿਲੇ
ਤੂੰਹੀ ਇਹ ਰਾ, ਛਪ ਸਨ ਸੋਹਣੀ, ਸਤ ਚਾਰ, ਕੀ ਕਹਿਣੇ।
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਸਾਰਥ ਨਾਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਹ ਪਰੇਈ,
ਧੌਂਕਲ ਪਰਤਰ ਇਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂਤ ਦੁਕੇਰ ਕੋਈ।
ਪਰਸਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੇ ਸਾਰਤਾਂ ਸੰਗਤ ਸੁਣੀ ਕਰੇਗੀ,
ਪਰਤਰੀ ਇਕਾ ਕੀਤੀ ਸੰਗਤਾਂ ਕਰੀ ਸੁਣੀ ਤੋਂ ਜੋਗੀ,
~~[illegible] ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤਾ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਸਨ ਲੋਕਦੀ,~~

~~ਕੇਰੀ [illegible]~~ ਸਤ- ~~ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ~~

ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ,
ਸਭ ਹੀ ਮਰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀ, ਗਏ ਸਭੂਰੇ।
ਆਰਜ਼ ਕਰੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠਕੇ ਤੁਸੀਂ ਦੀਨ ਦਇਆਲ,
ਬਾਬਾ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਹਨ ਆਏ ਕਮਰਚਰਬਾਕਰ ਦੁਸਾਲਾ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਧੰਨ ਭਾਗ ਅਸਾਡੇ ਗੁਰ ਪੰਥੀ ਪਰਤਆਏ,
ਆਦਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕੀਤਾ ਕੋਲ ਬਿਠਾਏ।
ਸਿਖਾਚਾਰ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਰਬਾ ਹੋਰੂ ਸਤ ਸੰਗਤੀ,
ਬੇਦੀ ਸਾਹਿਬ ਕੁਝ ਸਤ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧੜਤੀ ਸੰਗਤੀ,
ਗੁੰਜਨ ਤਰੇ ਅਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਬੇਦੀ ਜੀ ਦੇ ਗਏ,
ਪਰ ਬੈਠੇ ਜੋ ਸੋਚ ਪਈ ਸੀ ਗਈ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਖੋਏ।
ਦਸ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ,
ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਸੰਤ ਸਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ।
ਬੇਦੀ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਬੋਲ ਉਨਾਂ ਸਮਝਾਈ,
ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਸੇਵਾ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਾਈ।
ਬਾਣੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਨਾਲ ਗੁਰਾਂ ਦਰ ਕਿਸ ਕਿ ਰਹਿ ਤਾਂ ਬੈਠੇ,
ਆਪਣੇ ਘੱਰੋਂ ਆਕੇ ਸੋ ਕੇ ਫਿਰ ਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆਂ ਪੈਰੇ।
ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ~~ਇਹ~~ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆਂ ਤੇ ਆਪ ਦੁਨਿਆਂ ਤਾਈਂ,
ਦਿਤ ਕਰਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਮੈਂ ਸੋਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਦੋਈ।
ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆਂ ਪਰਮ ਸਾਰ ਜਾਂ ਸੋਹੇ,
ਉਨ੍ਹੇ ਨਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਾਰੇ ਠਪਾ ਲਗਾ ਸਾਰੇ।
ਬਚਨ ~~ਬੋਲਿਆ~~ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਗਾ,
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਰਥੀਏ ਸੋਹੇ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਦੇਗਾ।
ਦੂਜਾ ਆਪ ਦੇ ਪਹਿਲੋਂ ਤੀਆ ਈ ਕੁਝ ਧੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਹੇ।
ਸੁਖਮਨਾਂ ਚੌਪ ਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੰਸਪਰਿਚਾਹੇ।
ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਤੇ ਸਾਖੀ,
ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੂਜਾ-ਪਾਠ ਪਾਹੁ ਦੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗਲ ਆਖੀ।
ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਪਿੱਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੇਈ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਨਾਂ ਥਾਏ,
ਸਭ ਦੇਵਤ ਸਤਗੁਰ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਟੀਆਂ ਕੋਈ ਨਕਸਾਏ।
ਸੁਣ ਬੇਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਆਦਰ ਫੇਰ ਇਹ ਕਰਦੇ,
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਦਸ ਦੇਵੇਂ ਤੇਰੇ ਭਰਮ ਮਿਟੇ ਅੰਦਰ ਦੇ।

ਇਕ ਸੰਦੇਹ ਉਨਾ ਮਨ ਅੰਦਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਦੂਰ ਕਰੇਂਦੇ ਜੀ,
ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅੰਗਾ ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਜੀ।
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਪਰਦਾਈ ਦੇ ਭਜਨ ਜਿਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ,
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਨਾਲ ਕਰੇਂਦੇ।
ਪਰਤਕ ਤੱਕਿਆ ਕਿ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ,
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਣੀ ਦੇਵੇ ਸ਼ਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਿੰਦੀ।
ਸਤ ਸਤ ਸਾਖੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਸਦਾ ਦੱਸੋ ਵਿਚ ਹੋਵਾਗੀ,
ਕੀਤਾ ਕਿ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦੇਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੀ,
ਗਏ ਜਿਨ [struck] ਜਦ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਸਮਝ ਪਕੜੇ,
ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਹਾਂ ਤਾਈਂ ਦੱਸੋ ਜੇ ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਜਾਂਦੇ,
ਫੇਰ ਪੁੱਛਣ [struck] ਦੱਸੋ ਜੀ ਭਜਨ ਦੇ ਤੇਹੋ ਕਿ ਬਾਣੀ,
ਗੁਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਖਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇਹੋ ਗੱਲ ਸਮਝਾਣੀ,
ਬਾਣੀ ਭਜਨ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਰਦੀ ਭਜਨੀਕਾਂ ਵਡਿਆਂਦੀ,
ਅਮਲ੍ਹ ਨਾਲ ਵਹਿ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰੂਹ ਅਮਲ੍ਹ ਤੋਂ ਆਂਦੀ,
ਉਪਮਾ ਕਰਕੇ ਦਸਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦੀ [struck] ਕਰੀਏ,
ਦਿਸਾ ਤੋਈ ਤਾਂ ਬਾਣੀ ਸਾਰੀ ਭਜਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤਰੀਏ।
ਬਾਣੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਆਖਿਆਨੀ ਭਜਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ;
"ਭਜਨ ਦੇਵਣ ਵੇਲ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਮੰਗੀ ਆਗਿਆ ਕਿੱਤਾ।
ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੋ ਬਾਣਾ ਜੀਓ,
ਜਿਗਿਆਸ ਕਰੋ ਨਾਮ ਰਸ ਪੀਓ ਸੋ ਅਭਿਆਸੀ ਥੀਓ।"

ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਦੇ ਬਾਣ

ਇਕ ਜਿਗਿਆਸੂ ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ,
ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ ਜਿਥਾਂ ਤਾਈਂ ਸਭ ਉਹ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਇਆ,
ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜਾ ਪਹਿਲਾ,
ਉਨਾਂ ਤਾਈਂ ਛਡ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣ [illegible] ਤਹਿਆ,
ਕਰਤ ਜਾਣੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਉਹ ਆਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿਸ ਥਾਂ,
ਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੀਤੇ ਉਨਾਂ ਸੰਗੀਆਂ ਨਿੱਤਰਾਂ।
ਜਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਤਾਂ ਆਇਆ ਸਤ ਸਤ ਤੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗੱਲਾਂ,
ਪਰ ਤਰਦੇ ਰੂਪ ਕੋ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਵੱਸੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਛੱਲਾਂ,
ਜਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਗਲ ਦੇਖਾਂ,
ਦੇਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਦੇਹ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਾਂ।

ਸਾਧ ਕਹੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗ, ਹੈ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ,
ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਜੋ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਭੈ ਜਾਣ ਤਰਨੀ,
ਸਿੱਖਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੈਨੂੰ ਪਾਸੋ ਉੱਤਰ ਦੇਵਣਗੇ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਸੋ ਤੇਰੀਆਂ ਸੀ ਬਚਨੇਂ ਦਾ ਉਹ ਚਾਰੇ,
ਨਾਲ ਗੱਲੇ ਵਿਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੱਜਾ,
ਸਾਦੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੀ ਚੋਲੇ ਕੋਤਰ ਕਰਦੇ ਗੁੱਝਾ,
ਸਾਦੀ ਦੇਖ ਪੁਸ਼ਾਕ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਧੂ ਦੇ ਮਨ ਆਈ,
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੈਣਾ ਸਾਥੋਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਾਈ।
ਜਿੰਦ ਪੱਧਰਾ ਸਾਦ ਮੁਕਾਇਆ, ਧੂਏਂ ਵਿਚ ਪੜਾਏ,
ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਚੇਲਾ ਚੰਗਾ ਸਹੀ ਬਣਾਏ।
ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ [illegible] ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ,
ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟੀ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗ ਕੁੱਛੇ,
ਸਾਧ ਸਮਝੂ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਉਚਰੀ,
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਦਰ ਦੇ ਗਏ ਨੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸੋਧੀ।
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ, ਸੰਤੋ, ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਓ,
ਆਸਣ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਓ।
ਸਮਝ ਇਹ ਸਾਧੂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਲੈਣਾ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੇ,
ਬਾਲਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਜੋ ਵਾਰਿਤ ਕਹਿੰਦਾ ਸਾਧ ਰਲੂਗੇ।
ਬਾਹਰ ਗਏ ਹੋਵਣਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚੇ ਸਾਧੂ,
ਮੈਂ ਦਿਆ ਭਾਵ ਬੜਾ ਆਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸਾਧੂ,
ਦੇ ਸਾਧੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਹੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠਾਇਆ।
[illegible] ਚਰਨ ਪੁਜਾ [illegible]
[illegible] ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਦਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਚਰਨ ਉਪਾ ਦਿਆ।
ਪੁੱਛੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਪੁੱਛਣੇ, ਜਿਸ ਖ਼ਾਤਰ ਹੋ ਆਏ।
~~ਕਹੇ~~ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਜਿਤਾਏ।
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਬਾਲਕ ਜਿਸ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫੁਰਮਾਏ,
ਪੁੱਛੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ, ਦੇਵਾਂ ਉੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ।
ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਹੱਸਿਆ ਸਾਧੂ ਪਰਸ਼ਨ ਤੇਰਾਂ ਉੱਤਰੇ,
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਵਿਚਾਰ ਬਚਨ ਸਾਈਂ ਸੋ ਉਚਰੇ।
ਸਾਧੇ ਮੈਂ ਆਸ ਭੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸ ਸਾਹਿਬ ਤਾਂਗੀ,
ਸਾਧਰਧੀ ~~ਸਨਿਆਸ~~ ਸਾਈਂ ਸਭ ਬਚਨ ਦਵੈ ਖਿਨ ਸਾਰੀ।

ਸੰਤੀਂ ਪਰਖਦਿਆਂ ਰਿਹਾ ਸਾਧ ਨੂੰ
~~ਸਾਧ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਖਦਿਆਂ ਸਾਰੀ~~ ਗੁਜ਼ਰੀ ਉਮਰ ਤੇਰੀ,
ਏਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਅਸਰ ਵੇਖੀ।
ਏਸ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜੀਤ ਜੀ ਗੱਲਾਂ ਫੜ ਸਮਝਾਏ,
ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਓਂ ਛੇਤੀ ਤੇਰੇ ਦੇਵੇ ਰਾਹ ਸਮਝਾਏ।
ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮੈਂ ਤਰ ਗਿਆ ਜਾਂ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ,
ਓਹ ਕਹੇ ਮੈਂਥੋਂ ਭੁੱਲ ਤੇਰੀ ਉਂਝੀ ਦਸੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣ।
ਉੱਤਰ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਜਾਂ ਤੇਰਿਆ ਗਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜਾਪਾ,
ਜਾਪੇ ਧੀ ਕਰ ਸੁਣੇ ਨਹਿਰਨੀ ~~[illegible]~~ ਹੋਰ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਕਾਂਪਾ,
ਪਹਿਰ ਜੰਗ ਦੇ ਸਾਧੂ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁਛਿਆ ਪਤਿਸਾ,
ਕਿਸ ਤੇਰੀ ਦੇ ਦੇਣੇ ਸੰਗੀ ਪਰ ਪੁਛਣੈ ਸਾਰ ਅਤਿਸਾ।
ਪਿਛਲੇ ਜੁਗ ਇਕ ਸੰਤ ਪਏ ਸਨ ਤਪ ਹਠ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ,
ਪੰਗ ਰਹਿਣ ਤੇ ਸੱਪਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਰ ਸੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ।
ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਸਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਂਦੇ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਸੰ ਜੁਗਿਆ,
~~[illegible]~~ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਇਕ ਜੁਗਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਜੁਝੋਗ ਜੁਗਿਆ,
ਰੋਜ਼ ਇਕ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦੇਂਦੇ ਤੇ ਭਜਨ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ,
ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ਸਹਿਜ ਸਰਨ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ।
ਰਹਿਣ ਇਕ ਪਿਸਤੇ ਤਪਾਂ ਤਿਆਗਾਂ ਭਜਨ ਕਰੇ ਵਿੰਦੇ ਜੁਗਤੀ,
ਇਤਨੀ ਸਾਧਤੀ ਤੁਸਾਂ ਪਰਖਾਈ ਹੈ ਜੁਗਤੀ ਦੀ ਜੁਗਤੀ।
ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿ ਗੁਰਸਿਖੀ ਤੋਂ ਪਰ ਹੋਰ ਦੀ ਗਊ ਬਚਾਏ,
ਤੇਰੇ ਜੀ ਸੀਸ ਰਹ ਸੋਹੇ ਸਰਦਾ ਦਿਤਿਆ ਉਠਾਏ।
ਪਹਿਰ ਗਊ ਜੀ ਕੀਤਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਧੂ ਸੀਤ ਉਸਾਰੇ,
ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਜਿੰਦ ਇਹ ਰਾਹ।
ਪਹਿਲੇ ਜੁਗ ਇਕ ਸੰਤ ਪਈ ਸਨ ਉਸ ਦੇ ਸੰਗੀ ਆਂਦੇ,
ਉਸ ਤਿ ਸਾਧ ਜੀ ਤਪ ਹਠ ਕਰਦੇ ਦਾਸ ਪੁੱਤ ਕਰ ਦਾਂਦੇ।
ਸੱਪਰ ਕਰ ਜੁਗ ਇਕ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਨੈ ਸਾਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰ,
ਸਿਖ ਸਹਿਬਤ ਤੇਰਿਆ ਨੂੰ ਸਰਾਪ, ਪਹਿਰਾ ਸੰਗ ਤੁਸਾਰ,
ਕੌਣ ਉਸਾਰ ਕੇ ਪਾਸਦਈ ਉਤਨੀ ਗਊ ਨਾਸਕ ਦਾ ਸਾਡਾ,
ਉਸਾ ਕਹੀ ਤੇ ਕਰ ਇੱਤਾ ਕੇ ਸਹਿਰਾਰ ਸੈਲ ਸਸਤਾ,
ਇਤ ~~[illegible]~~ ਸਾਰਗ ਨੂੰ ਭਜਨਾਂ ਦਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ~~[illegible]~~ ਪਹਿਲੇ ਕਰਾਂ ਦਸਾਇਆ,
ਸਾਸਾਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਤੋਰਿਆ ਸਾਇਆ।

ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਲਿ ਵਿਚ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ।
ਸੁਮਤੀ ਦਾ ਕਰ ਲੈਣ ਚਾਹਿਆ ਉਧਾਰ ਕਈ ਜਾਵਾਂ।
ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਭਜਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ।
ਜੈਸੇ ਸਾਖੀ ਜੋ ਧਰਮਰਾਇ ਦੱਸੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤੀ।
ਜਿਵੇਂ ਖੇਤੀ ਬੀਜ ਪੈ ਜਾਵੇ ਰੁੱਤ, ਜਮੇ ਉਹ ਉਗ ਆਵੇ,
ਬਕਤ ਬੇ-ਰੁੱਤ ਨ ਉਹ ਖੇਤ ਖੜ੍ਹੇ ਨੀਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜਾਵੇ।
ਜੈ ਕਲਿਜੁਗ ਹੈ ਰੂਪ ਖੇਤ ਦਾ ਜਨਮਾਂ ਹੈ ਜਨਮ ਅਸਾਡਾ,
ਨਾਮ ਬੀਜ ਹੈ, ਜੋ ਬੀਜੇਗਾ, ਨਫ਼ਾ ਪਾਏਗਾ ਭਾਰਾ।
ਨਾਮ ਅਜੇਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੀਵਨ ਕੱਖ ਭਰ ਵਿੱਚ ਰਸਾਈ,
ਕੱਟ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਰੋਗ ਪੁਰਾਣੇ ਸਭੀ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਭਾਈ।
ਜਾਂ ਅਗਨੀ ਦੀ ਇਕ ਚੰਗਿਆੜੀ ਦਬ ਜਦ ਘਾਸ ਤੇ ਜਾਵੇ।
ਭਜਨ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦੱਸੇ ਉਸ ਦੀ ... ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜੇ।
ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ, ਕਰ ਵੇਦੀ ਸਾਂ ਸੰਤੋਖ
ਸ਼ੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਰੀ ਵੇਦੀ ਧੀਆਂ ਵਰਨਣ ਕਰੇ ਨੂੰ ਸੌਖੇ।
ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਹੈ ਨਾਮ ਹੀ ਕੇਵਲ ਕਰੇਗਾ ਨਿਸਤਾਰਾ,
ਜਿਹੜਾ ਨਾਮ ਦੀ ਸੇਵ ਕਰੇਗਾ ਕੀਰਤ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ,
ਦੂਜੇ ਪੁਸਤਕ ਚ ਉੱਤਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇਸ ਤਰਾਂ ਫਰਮਾਇਆ,
ਆਪ ਆਪ ਦੇ ਸੰਗਤ ਕੋਲੋਂ ਮੈਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਕਰਾਇਆ।
ਤੁਸਾਂ ਆਖੇ ਸਭੀ ਭਜਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਦੇਰ ਦੀ ਸੇਵ ਭਾਈ:
ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅੱਜ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਿਆਈ।
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਗਲ ਜੋ ਸਭੀ ਆਪਣੇ ਕਹਿੰਦੇ ਪ੍ਰਤਖ ਜਾਵੇ,
ਸਿਖ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਉੱਤਮ, ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਦੀਦਾਰੇ।
ਕੀਤੀ ਹੈ ਗਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰਸਿਖ ਦੀ ਬਣੀ, ਦਵਾਈ
ਸਿਖਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹੋ, ਨਾਲ ਜੋ ਕੋਲੋਂ ਆਤ ਬਣਾਈ।
ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਗੁਰਸਿਖ-ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ਇਹੀ,
ਕੋਈ ਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਾਰੀ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਣੇਗੀ।
ਗੁਰਸਿਖੀ ਜੀਵਨ ਪਰਤਾ ਜੇ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਸੁੱਕ ਜਾਏ,
ਉਹ ਦੁਖ ਹੈ ਸਭ ਪਰਜਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।
ਸਿਖੀ ਨਾਲ ਸਭ ਜਾਤੀ ਨਿਆਰੀ, ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ ਹੋਵੇ।
ਸਭ ਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਕਿਆਰ ਗੁਰਸਿਖੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਸਭੀ ਰੱਖਦੇ।

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ, ਜੋਤ ਟਕੋਰੇ,
ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਨ ਸਧਾਰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇਖੋ ਕਰ ਭੁਲੇਖੇ।
ਪੁੱਤ, ਧਨ, ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ,
ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲੱਖਾਂ ਸਮਾਧੀ ਥੇਵੇ।
ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਕੋਲ ਕਮਾਣਾ,
ਗਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਚ ਲਿਖਣਾ, ਉਹ ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ।
ਧਾਰੀ ਵਿਚ ਇਹ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਕਹਿਆ,
ਤਿਵੇਂ ਹੀ, ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ।
ਸ਼ਹੁ- ਸ਼ਹੁ ਧਰਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧੂ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਦੇਖਾਇਆ,
ਭਜਨ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚਰੀ, ਦਸ਼ਾ ਭਰਮ ਦਾ ਲਾਹਿਆ।

ਬਾਬਰ ਪੁਤਰ ਦਾ ਉਧਾਰ

ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਇਕ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਮ ਦਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀਗਾ,
ਬਾਬਰ ਪੁਤਰ ਕੋਲ ਹੁੰਮਾਯੂੰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀਗਾ।
ਲੋਰ ਭਗਤ ਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੁਤਰ ਬਾਬਰ ਸਾਰੇ,
ਧਰ ਵੀ ਸਤਿ ਗੁਲਾਮੀ ਸਤਿ ਦਾ ਸੱਚ ਸਮ ਕੁਦਰਤ ਸਾਰੇ,
ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਬਾਬਰ ਪੁਤਰ ਕਰ ਜਾਂ ਵਿਚ ਲੇਟੇ,
ਸਾਥੇ ਵਿਚ ਸੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਪੇਟੇ।
ਸਾਥਣ ਰੂਹ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰਾ ਧਾਰਕ ਲਿਆਏ ਸੀਗੇ,
ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਤੋਂ ਸਾਧਨ ਲੋਕੀ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੀੜੇ।
ਇਕ ਸਾਧ ਕਹੀ ਸੌਣੂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਲੱਗੇ,
ਇਤਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰ ਉਠਦੇ ਦੂਰ ਨੇ ਵਿਚ ਭੱਜੇ।
ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਕਿ ਧਨ ਤੁਹਾਡਾ ਗੱਲ ਹੋਰ ਸਾ ਕੋਈ,
ਕੋਈ ਚਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਖੱਜ, ਸਗਰ ਜੋ ਵਿਸਰੇ ਹੋਈ,
ਇਕ ਕੋਲ ਜੋ ਭੂਤ ਵਿਚ ਤਿੰਨੇ ਤਿੰਨਾ ਦੁ ਸਾਰੀਆਂ ਸਗਰੇ,
ਧਰਮ ਦਾ ਸਤਨ ਕਰਨ ਸੋ ਕਾਰੇ ਪੈਣ ਸਾਰੀਆਂ ਰਖਾਵੇ।
ਦੇਖੋ ਤਰਨ ਇਹ ਲੋਕ ਧਰੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤ ਕਹਿੰਦੇ।
ਜੱਗ ਦੇ ਰਹ ਦਸੇ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਹੀ ਦਸਦੇ ਕਹਿੰਦੇ।
ਕੱਲੇ ਕਿਧਰ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭਗਤੋ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ਤੋਂ ਕਹਿਆ?
ਨਾਂ ਇਕ ਦਾਨ, ਉਹ ਧਰਿਆ ਕੋਈ ਜੋ ਉਹੀ ਤੁਸੀਂ ਲਹਿਆ।

ਹੋਰ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸੰਗਤ ਨੇ ਦੇਣਾ,
ਕਹਿਣ ਬਚਨ ਗੁਰਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਤਾਈਂ ਦਸੇਣਾ,
ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜਾਂ,
ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ,
ਕਰੇ ਗੁਜ਼ਾਰਸ਼ ਸੰਗਤੇ ਸੁਣਿਓ ਆਖੇ ਇਕ ਗਲ ਮੇਰੀ
ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕਰੋ ਨਾ ਗੱਲਾਂ ਜੋਤ ਨੂੰ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਕਈ ਕਈ ਜੋ ਰਖਣ ਸ਼ਰਧਾ ਇੱਤ ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਣਾਂ,
ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਚੰਗਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਕੀ ਪਾਣਾਂ,
ਜਦ ਤਕ ਪੁਛ ਕੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੀਏ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਸੰਤ ਕਰੀਏ,
ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪੁੱਛੋ ਜਾ ਕਿਤੇ ਪੜ੍ਹੀਏ।
ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਜੋਕਰ ਸੰਗ ਨਵੇਂ ਕਰ ਜਾਵੇ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਸਾਨੂੰ ਚੱਕੀਏ ਅਰਦਾਸ ਪਾਵੇ।
ਆਖਰ ਕਰੋ ਇਹ ਜਾਵੇ ਉਥੇ, ਧਾਮ ਨੇ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਨੂੰ।
ਜੋ ਦੱਸਣ ਉਸ ਸਾਨੂੰ ਆਵੇ ਦੱਸਣ ਹੋਰ ਪਿਆਰਾਂ।
ਤੇਰੀ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਪਾਸ ਤਾਂ ~~ਇਹ~~ ਪਾਏ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ।
ਗਲ ਚੰਗਾਂ ਵਿਚ ਭਗਤ ਦੇਣ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਗੀ,
ਸਭ ਕੁਝ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਭਗਤ ~~[illegible]~~ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ,
ਲੋਕ ਸਾਰ ~~ਜੀ~~ ਸੁੱਧ ਧੁੱਪ ਭੁੱਲੀ ~~[illegible]~~ ਕਿਵੇਂ ਕਦਰ ਤੁਸਾਂ ਪਿਛਿਆ,
ਆਖਣ ਸਾਡੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤ ਭਗਤ ਨ ਇਹ ਰੋਏ,
ਦੇਣ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ~~ਦੇਣ~~ ਦੇਣ ਭਗਤ ਕੀ ਜਾਵੇ ਕੋਈ,
ਖਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਜਾਰੀ ਆਏ,
ਪੰਜੀ ਖਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀ ਦੇਣੀ ਅਰਦਾਸ ਪੁਜਾਈ।
ਭਗਤ ਦੇਖਿਆਂ ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਕੀ ਸੁਰਤ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲੇ,
ਹੋਰ ਗਏ ਘਰ ਪਰਤ ਨਾ ਆਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਆਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ।
ਜਾਣ ਸਜੀਆਂ ਧਾਰੇ ~~[illegible]~~ ਜੀ ਘਰ, ਕੋਈ ਪਰਤ ਨਾ ~~[illegible]~~ ਆਏ,
ਆਖਣ ਸਭ ਸੁਣਾਏ ਹਰ ਕੋਈ, ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਏ।
~~ਕੋਈ ਹੀ ਆਵੇ ਭਗਤ ਦੇ ਧਾਰੇ ਕੁਝ ਹੀ ਜਾ ਕਹਿ ਪਾਇਆ।~~
ਆਖਰ ਜਦ ਰਸ ਪਾਣ ਜੀ ਗਏ ਤੁਸਿਆ ਆਪ ਸੁਣਾਈ,
ਕਹਿਣ ਪੁਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਜਾਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਨਿਸ਼ਾਨੀ।
ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਥੇ ਜੋ ਕੀ ਜਾਣ,
ਭਗਤ ਦੇ ਧਾਰੇ ~~ਛੋਟੀ ਆਵੇ~~ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੀ ਜਾ ਸਮਝਾਣ,
ਸਭ ਕੁਝ

ਘੜੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚ ਗਿਆਨੀ ਪਾਣ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੂਰੇ,
ਏਥੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਇਕ ਨਾਮ ਰਟਨ ਵਿਚ ਰੁੱਝਾ।
ਰੂਪ ਮਨਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੋਏ ਤਨ ਮਨ ਦੀ ਸੁੱਧ ਭੁੱਲੇ,
ਨਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਰੰਗੀਜੇ ਮਸਤੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਡੁਲ੍ਹੇ।
ਏਥ ਗਿਆਨੀ ਦਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਤੱਕਿਆ,
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਦੀ ਭਜਨ ਦੇ ਜੋਰ ਏਕਤਾਂ ਨਿਕਲਿਆ।
ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਭੁਲਾ ਪੈਂ ਜਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜੇਹੇ,
ਕਿਸੇ ਤਕਾਂ ਪਾਰ ਤਿਕਦਾਂ ਏਥੇ ਅਸੇ ਅਦੇਸ ਵੇਖੇ।
ਸਾਥੀ ਸਾਧੂ ਗਿਆਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਮਨ ਦੀ ਇਹ ਕਰ ਸਾਈ,
ਰਮਜ਼ ਪਛਾਣਨ ਜਾਣਦੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦੀ ਰਮਜ਼ ਪਛਾਣੀ।
ਕਿਉਂ ਗਿਆਨੀ ਛੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਭਜਨ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਏ,
ਕੋਈ ਰੋਗ ਲੱਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੂਰ ਨਾ ਰੱਖੀਏ,
ਭਜਨ ਕਰੋ ਤੇ ਛੇਤੀ ਜਾਵੇ ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਟੁੱਕੇ.
ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰੋ ਤੇਰੀ ਮਨ ਦੀ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ।
ਸੁਣ ਕੇ ਬਚਨ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇ ਕਾਹਲੀ ਪਾਈ,
ਇਹ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਰਮਜ਼ ਪਛਾਣੀ।
ਫਿਰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਆਪੇ ਸੌਂ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ,
ਦੇਵੋ ਭਜਨ ਕਰੋ ਨਾ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨਾ ਵੇਹੋ।
ਕਰ ਪਰਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਜਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ,
ਗੁਪਤ ਜਪੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਪਾਪ ਇਸਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ।
ਭਜਨ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਸ ਰਸ ਉਸਦਾ ਚਖਿਆ.
ਅਚਰਜ ਅਨਾਮ ਨੇਤਰ ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਵੇਖਿਆ।
ਤੇਰਾ ਜੀ ਰੂਪ ਧਾਰੀ ਅੱਖਰ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਪੁਜਿਆ,
ਇਕ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਕਿਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਦ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਛਿਆ।
ਰਾਹਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆਨੀ ਤਾਈਂ ਸਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ,
ਦੱਸੋ ਭਜਨ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਂ ਇਹ ਮਸੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ।
ਅੱਖਰ ਇਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁਛ ਲਏ ਸਾਰੇ,
ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ, ਦੱਸਿਆਂ ਸਗਲ ਪਾਪੇ,
ਪਰ ਇਹ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਮਝੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਮਜ਼,
ਕਲਿਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤ ਗੁਰੂ ਆਪ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਨੇ।

ਪਰ ਤੱਕਰ ਤੇ ਅੰਤ ਭਗਤਾਂ ਉਕਦੀ ਰਾਖ ਨਾ ਜੇਰੀ.
ਸਾਬਤ ਦੱਸ ਭਜਨ ਜਾਂ ਤੇ ਜੀ ਪੈਰ ਜਾਇ ਗੇ ਤੇਰੀ।
ਦੋਵੇਂ ਤੋ ਰਾਹਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖ ਉੱਤੇ ਭਜਨ ਜਾਂ ਦੱਸਣ,
ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਰੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ, ਅਤਿਆਚਾਰ ਪਾਈਆਂ ਕੱਸਣ।
ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋੜਿਆ ਕਰੂਰਤਾ ਵਧਾਵੇ;
ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੱਸਾ ਰਖਕੇ ਘੁੱਗੂ ਸਾਰੇ।
ਆਪੀ ਸਾਰ ਧਰੋਹੀ ਸੌਂਪ ਕਰੂ ਜੋ ਤਿਸਦੇ ਦਸਿਆ,
ਤਾਰ ਤੁੱਟ ਕੇ ਗਏ ਪਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਰ ਰਾਗ ਜੋ ਦਸਿਆ।
ਪਾਸ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੂੜਾ ਤੋਲਿਆ,
ਜਾਣ ਗਏ ਗੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਪੇ ~~ਤੋਲਣ~~ ਤੋਲਿਆ।
ਸਾਬਤ ਦੱਸਾਂ ਭਜਨ ਪੁਛ ਮੈਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ,
ਸੌਂਪ ਸਾਰੀ ਜੋ ਧੀਰ ਜੋ ਕਰਦਾ, ਕਾਨੂੰ ਹੱਥ ਤੁੜਾਂਦਾ।
ਜੇਕਰ ਪਤਿਤ ਜੋ ਜਾਪੀ ਰਖੇ ਜੋ ਭਾਈ ਤਾਰੇ,
ਧਰ ਗਏ ਤਾਂ ਜੀ ਕੁੱਟੇ ਸਾਰੇ, ਜੋ ਮਿਤ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰੇ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਜੋ ਹੋਈ ਸੋ ਹੋਈ,
ਭਜੀ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦੇਖ ਗੁਸਾਈ ਕਹੀ ਗੁਰਾਂ ਵਿਚ ਜੋਈ।
ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਧੰਨਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਰਾਜ ਸਮਾਧੇ,
ਸੁਤ ਪਏ ਦੋਵੇਂ ਵਿਚ ਧਰਤੇ ਦੱਸੇ ਉਠ ਨ ਧੇਤੇ।
ਹੈਰਾਨ ਰਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਬਤ ਤੇਪਾ ਸਾਰੀ ਤੇਪਾ
ਰਖ ਗੁਸਾਈ ਨੂੰ ਜੋ ਸਾਈਦੇ ਕਦਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਜੋਤਾ।
ਪਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗੁਸਾਈ ਪਾਸੇ ਜੋਕੋ ਸਾੜੀ,
ਸੁਤ ਪਏਗਾ ਤੇਜ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮਿਰਤੂ ਤਸੀਹੇ ਕਾਢੀ।
ਸਿੱਖ ਧਰੋਹੇ ਸਾਰ ਧਾਰਕ ਜਿਸਦੇ ਸਦਕਾ ਜਗਤ ਰਚਾਓ,
ਜਗਤ ਸਮੌਕਰ ਧਾੜੂ ਭਜਨ ਦੇ ਜੋ ਧੋ ਸਾਰਬ ਗਾਵਾਓ।
ਜਾਗ ਸਾਈ ਤਾਂ ਜਪਣ ਜਾਪਣ ਉਠ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ,
ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਸ ਜਨ ਦਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁੱਲਾਂ।
ਕੱਠੇ ਹੋ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਏ,
ਚਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਪਾਏ।
ਸੁਣਕੇ ਸਾਰੂ ਗਏ ਸਭ ਧਾਂਤੇ ਪਰਸੰਗਤ ਜਾਂ ਸਾੜੀ
ਪੁਛਣ ਦੱਸੋ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਗਾਲੀ।

ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਧਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਪੁੱਛ ਦਵੈ ਸਰਕਾਰੀ,
ਜਾਂ ਇਹ ਭਗਤ ਹੈ ਸਾਧੀ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਧ ਪੁਜਾਰੀ,
ਸਾਰੀ ਗਲ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਸਕੇ ਇਹ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦੰਭੀ,
ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗਤ ਜਾਗੀ ਰੱਜੀ,
ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧ ਗਿਆਨੀ ਧਾਰੇਂ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ,
ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਧਰਨੈ ਹੋਈ ਕਾਹਦੀ,
ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਓ ਜਨਮ ਸਵਾਰੋ ਸਾਡਾ,
ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਸਾਡਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਏ ਗਾਢਾ,
ਭਗਤ ਇਹ ਗਲ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ, ਆਪ ਕਿਹਾ ਦਸ ਸਾਰੇ,
ਚਲਤ ਕਥਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਸਭਾ ਸਜਾਏ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਾਰੀ ਵਿਥਿਆ ਸਾਥ ਸੁਣਾਈ,
ਸੁਣ ਸਾਰੇ ਪਰਸੰਨ ਚਿੱਤ ਹੋਏ ਸਾਰਥ ਧੰਨ ਕਮਾਈ,
ਕਥਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਇਹ ਗਏ ਧਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ,
ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖਣ ਜੋਰੇ ਸਾਰ ਪੁਕਾਰੇ,
ਠਾਕਰ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਗੁਸਾਈ ਭਜਨ ਦੀ ਕੇਵਲ ਨਾਲੇ,
ਇੱਕ ਦਿਨ ਗਦਾਧਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਪਰਚਾ ਹੋਇਆ ਨਾਲੇ,
ਇਕ ਦਿਨ ਪੁਛਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਸੋ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂ ਕਿ ਨਾਹੀਂ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਕਰੀ ਜਾ ਜਾਣੇ, ਛੋੜੇ ਛਿਨ ਨਾਹੀਂ,
ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਲਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਤਗੜਾ ਹੋਏ ਸੋ ਛੋੜੇ,
ਧਰਮ ਸੰਸਕੇ ਹੋਵੇ ਕਰਦਾ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਸਾਰਾ,
ਸੂਰ ਇੱਕੋ ਜੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠ ਗੁਸਾਈਂ,
ਸੋਚ ਆਵੇਗੀ ਮਨ ਵਿਚ ਸਾਈਂ ਸੁਰਤ ਹੋਈ ਨਸਤਾਨੀ,
ਸਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸੁੱਟ ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਪਰਤ ਧਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਇਆ,
ਸਾਰੀ ਕਥਾ ਦਾ ਪੁਛਣ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਆ ਸੰਗ ਕਹਾਇਆ,
ਠਾਕਰ ਸੁੱਟ ਆਇਆਂ ਮੈਂ ਖੂਹੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਇਆ
"ਕਰੇ ਕਰਾਵੇ ਆਪੇ" ਆਖੇ ਸਾਡੂ ਨਾ ਸੋਚੂ ਕਾਈ,
ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਹੀ ਪਰਤੀਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਿਖਾਵਨ ਜਾਵੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਰਚੀਆਂ ਸਾਰੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ।

ਭਾਈ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦੀ [illegible]

ਭਰੇ ਦੀਵਾਨ 'ਚ ਇਕ ਦਿਨ ਉਠਕੇ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਭਾਈ,
ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਰਖਣ ਵਿਚ ਹੈ ਉਤਮੀ ਅਹਿੰਸਾ ਈ।
ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਜੋ ਭਜਨ ਕਰੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਕੁਲਾਂ ਤਰਾਵੇ,
ਪਰਮ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਛਾ [illegible] ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਰਾਵੇ।
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਨੇ ਕੀਤੀ,
ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦੀ ਭਜਨ ਦੀ ਕੀਤੇ ਜੋੜੀ ਹੈ ਪਰਤੀਤੀ।
ਤਰਕ ਤੇ ਇਹ ਆ ਕਿ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਪਕਾਵੇ,
ਕੁਝ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਤਰੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਸਿਖਰੀਆਂ ਤਰੀਆਂ ਜਾਵੇ।
ਰੱਬ ਦਿਓ ਹੱਕਦਾਰ ਭਰੇ ਸਭ ਗਿਆਨ ਇਵੇਂ ਹੇ ਭਾਈ,
ਪਾਪ ਨ ਨ ਅੰਦਰੋਂ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੋਂ ਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਜਾਈ,
ਭਜਨ ਕਰੋ ਤੇ ਸੇਵਨ ਨ ਦੇਵੋ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਿੱਖਿਆ,
ਪਰ ਇਤਾ ਰਾ ਧਾਮ ਨਾਂ ਕਰਨੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖਿਆ।
ਜੇਹਾ ਕਰੋ, ਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡੋ, ਇਸ [illegible] ਦੇ ਸੌ ਸਿਆਣੇ,
ਗੁਰੂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇਹ [illegible] ਨਾ ਹੋਰ 'ਚ ਆਉਂਦੇ।
ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਪੱਕੀ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਵੇ,
ਕਿਸ ਵੈਰ ਪੁਤਰ ਧਾਰ ਹੈ ਕਿਸਦਾ ਨਰ ਵਿਚ ਜੋਰ ਵਿਖਾਵੇ?
ਸਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਆਪਣੇ, ਤੇ ਹਰ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ,
ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀ ਕਦੀ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣੇ:
ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਪੁੱਤਾਂ ਭਾਈਆਂ, ਸਭਨਾਂ ਇਕੋ ਜੇਹਾ,
ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜੋ ਕਹੀਏ ਵਚਨ ਅਜੇਹਾ।
ਆਪ [illegible] ਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ [illegible] ਭਜਨ ਕਰਨ ਤੇ ਡੱਕੇ,
ਜੇਹਾ [illegible] ਸਕਦਾ ਕਰੇ ਰੋਕੇ ਕਰ ਕਰ ਪੱਕੇ।
ਜਾਤ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ,
ਜੋ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋੜਦਾ ਸੋ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਪਾਂਦਾ,
ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦਾਸ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪੈਰ ਕੁਲ ਸਿਰ ਰਾਜ ਜਾਇਆ,
ਪਰ ਹੈ ਭਜਨ ਕਰਨ ਗੁਰ ਕੀਤੀ, ਦਸ ਲੈਕੇ ਕੁਝ ਸਦਾ ਇਆ।
ਸਿੱਖੀਆਂ ਪੀਰ ਅੱਖ ਆਦਿਕ ਨਾਲ ਗੁਰ ਦੀ ਜੀ ਜੋ ਪਾਵੇ,
ਪਰ ਨਿਆਰਾ [illegible] ਸੱਤਿਆਂ ਕੇਵੇ [illegible] ਜੋ [illegible]।
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਰਚਾ,
ਉਸ ਦੇ [illegible] ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ [illegible] ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਨਾ ਚਰਚਾ।

ਪੁੱਛ ਕੇ ਤਰਸ, ਅਣਜਾਣ ਤ੍ਰਿਆਂ, [illegible] ਕੀਏ,
ਜਾਣੀ ਦੀਏ [illegible] ਜਾਵੇ, ਨ ਜੁਰਮਾਨੂ [illegible] ਕੀਏ।

ਕਾਜ਼ੀ ਕੂੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ

ਕੂੜੇ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮੁਗਲ ਨੇ ਰੱਬ ਸਰਦਾਰੀ ਆਇਆ,
ਜੈਤਾ ਜੂਹ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਾਇਆ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਜ ਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਕਾਜ਼ੀ ਉਹ ਜੀ ਲੱਗਾ ਦੇਇਆ,
ਬੈਠੇ ਸਨ ਸਾਹਮਣੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੜ੍ਹਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਿਆ,
ਕਹਿ, ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਂਦੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਤਾਈਂ,
ਬਾਣੀ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੋ ਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਕਰ [illegible],
ਕੀਤੇ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੂੜਾ ਦੂਰ ਖਲੋਤਾ ਜਾਵੇ,
ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨਾਲ ਬੁਲਾਵੇ।
ਰਖਤਾ ਦੇਵੇ ਕੂੜੇ ਤਾਈਂ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰੀ ਆਇਆ,
ਸੰਗਤ ਦੇਖੇ ਜੀਵੇ ਕਰਮ ਜੀ ਸਿਖ ਬਣੇ ਘਬਰਾਇਆ।
ਕੋਈ ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਰਖਤਾ ਦੇਵੇ ਭਾਈ,
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣ ਕੀ ਕੇਤਕ ਹੀ ਨਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਕਾਈ,
ਕੂੜਾ ਦੀ ਉਮਰ ਸੁੜ੍ਹਾ ਉ ਨਾਮ ਗੁਰ ਜੂਹ ਆਖਦਾ,
ਜੇ ਆਪ ਤਕ ਨਜ਼ਰੀਂ ਦੇਖੋ ਆਇਆ ਚਰਨਾਂ ਹੋ ਸੰਗਤਾਂ,
[illegible] ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਆਪ ਤਕ ਲਈਂ ਕੀਤਾ,
[illegible] ਉਹ ਜਾਣ [illegible] ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਜੋ ਗੁਰ ਲੀਤਾ।
[illegible] ਦੇ ਕਦੀ [illegible] ਨੇੜੇ,
ਅਤਾ ਘਤਾ ਰੱਬ ਦੇਵੇ [illegible] ਉਤਰਿਆ [illegible],
[illegible] ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣੀ ਇਕ ਦੀਆਂ ਜਾਣਨ ਚਾਹੇ,
ਕੀਆਂ ਇਕਠਾ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜਾ ਕੇਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਕਮਾਏ,
ਉਸ ਵੇਲੇ ਗਲ ਪੱਲਾ ਪਾ ਕੇ ਕੂੜਾ [illegible] ਕਹਿਆ,
ਪਰ [illegible] ਸਤਿਗੁਰ ਰੱਬ ਕੂੜਿਆ [illegible] ਦਿਆ।
ਇਕ ਦਾ [illegible] ਕੇ [illegible] ਕੂੜੇ [illegible] ਰਹਿਆ,
ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਥੀ ਸੰਗਤ ਆਖੇ, ਧੰਨ [illegible] ਗਾਇਆ।
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਠਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ [illegible] ਜਾਣਾ,
ਤੂੰ [illegible] ਕਿ ਚਰਨਾਂ [illegible] ਕੀਤੇ [illegible] ਤੇਰਾ,
ਕੇ ਕੂੜਾ [illegible] ਇਕਠੇ [illegible] ਸਾਰ [illegible],
ਜੋ ਆਪ ਜਾਣੂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣੋ, ਆਪਣੀ ਇਕਠੀ [illegible]।

ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਠੀਕ ਹੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜੋਗੀ ਸਤ ਚੇਲੇ,
ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਖੂਹਾ ਖੜਿਆ ਹੈ ਇਹ ਆਖੇ ਰੇਲੇ।
ਰੱਬ ਰੂਪ ਖੂਹੇ ਦੀ ਕੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਉਪਕਾਰੇ,
ਤੇਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਏਥੇ ਆਖੀਂ ਸਭੀ ਕੂੜ ਸਾਰੇ।
ਧਾਰੀ ਜੋ ਖੂਹੇ ਨੂੰ ਲੈਣੀ ਆਕਾਰੀ ਪਿਛਲੀ ਦੇਹੀ,
ਕਹੇ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀ ਜੋਗੀ ਜਗਧਰੀ ਏ ਕੇਹੀ।
ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜੇ ਦਸ ਦੇਂ ਸਾਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਉਗਾਰਾ,
ਤੁਸੀ ਸੋਹੇ ਸੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਆਈ ਤੇ ਜੋ ਧਾਰ ਵਿਚਾਰਾ।
ਧੁਰ ਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਛੜਿਆ ਜੋ ਅਰਦਾਸ,
ਤੁਸਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ ਖੂਹਾ ਧਾਰ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਆਯਾ।
ਹੋਰ ਜਨਮ ਇਕ ਲੈਣਾਂ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਛੁਟਕਾਰਾ,
ਆਖਣ ਕਹੀ ਜੋ ਕੀਤੀ ਦੱਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਹੋਵੇ ਨਿਸਤਾਰਾ,
ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਕਰਾਰ ਆਪ ਜੀ ਹੋਰ ਜਿਆਵਣੀਂ ਆਈਏ,
ਆਖੋ ਜਨਮ ਦਾ ਮੁੜ ਕੇ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਠੀਕ ਕਰਾਈਏ।
ਖੂਹੇ ਦੇ ਕੰਗਣ ਵਿਚ ਜਦ ਓਹ ਸਾਖੀ ਚੌਰ ਝੁਲਾਈ,
ਤੁੱਕ ਗਏ ਸਭ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈ।
ਖੂਹੇ ਨੇ ਰਬ ਜੋੜ ਕੇ ਕੀਤੀ ਆਖਣ ਹੋਰ ਇਕ ਧਾਰੀ,
ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ।
ਉੱਤਰ ਦਿਤਿਆ ਨਾਮ ਜੀ ਦੇਵੋ ਨਾਮ ਜੀ ਦੇਵੋ ਭਾਈ,
ਨਾਮ ਜਿਸਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਾਮੀ ਹਰ ਤੇਰਾ ਸੰਕਾ ਈ।
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪ ਜੀਵਨ ਸਫ਼ਲ ਕਰਾਂ,
ਕੇਹਾ ਕਰ ਰਬ ਸਾਰੇ ਕਰੇ ਵਿਆਸ ਆਖਾਂ ਦਾ ਧਰਮਾ।
"ਫੇਰੀ ਕਰੋ ਤੇ ਦਾਤ ਭਜਨ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ,"
ਕਾਰਜ ਪਈ ਖੂਹੇ ਨੂੰ ਆਏ ਓਂ ਸਾਧੇ ਹੁਣ ਕੀ ਦੇ ਕੇ।
ਭਗਤ ਭੁਖਾ ਨਾਂ ਸੋਂਵੇ ਜੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੁਨਾਈ।
ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਜਪ ਬਾਣੀ ਦੇ ਹੁਣ ਰਾਜੇ ਸਮਝਾਈ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਆਪ ਧਿਆਨ ਭਰ ਸਾਗਰ ਰੁੜ੍ਹਦਾ ਜਾਵੇ।
ਆਓ ਪਕੜ ਕੇ ਬਾਂਹ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਲਗਾਵੇ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਟੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਨਾਹੇ।
ਇਸ ਪਾਪੀ ਦਾ ਭਵ ਸਾਗਰ ਚੋਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਲਗਾਵੇ।

ਜੁੜ ਕੇ ਘਰ ਆਣ ਜੀ ਦਾਣੇ ਭਜਨ ਗਾਉਣ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ,
ਸਹਜੀ ਸੇਵਾ ਉਤਾਰ ਤੋ ਲਿਆ ਨਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਰੰਗੀਆਂ।
ਰਹੁ ਇਕ ਕਿਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚਰਨ ਕਮਾਂ ਦੇ ਪਰਕੇ,
ਆਗਿਆ ਸੰਗ ਚਲਾਂ ਤੂੰ ਤੁਰਿਆ ਪਰ ਮਾਪਦੇ ਰਾਖੇ।

ਭਾਈ ਪਟੀ ਰਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਤਰ

ਪਟੀ ਰਾਮ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਇਆ,
ਇਕ ਦਿਨ ਆਕੇ ਕਹੀਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਥ ਤੁਸਾਂ ਚੀ ਆਇਆ।
ਏਥੇ ਸਾਧ ਆਵਦੇ ਰਹੇ ਜੋ ਭਜਨ ਪਰੇਮ ਕਰੇ,
ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਇਹ ਕੀਤੂ ਅਤੇ ਸਭੇਂ ਦੁਖ ਹਰਦੇ।
ਆਪੇ ਹੀ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਕਰਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ,
ਪਤਿਆਈ ਦਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਜੋ ਕਰਦੇ ਨੇ ਪੇਸ਼ਾ।
ਨਾਮ ਦਾਨ ਤੇ ਪਾਹੁਲ ਪਰੰਤੂ ਕਹਿੰਦੇ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,
ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹਜ਼ਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰੇ ਪਰੇਤ।
ਆਪਣ ਅਤੇ ਸਭੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਖ ਦਰਦ ਸੀਂ ਪਾਏ,
ਏਥੇਂ ਭਗਤ ਹੈ ਕਈ ਜੋ ਏਕੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਇਕਰਾਰੇ।
ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਰਾਹ ਚਲਾਉਣ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹੇ ਪਿਆਰੇ,
ਸੰਗ ਸੰਗ ਦੂਰ ਮੰਗੇ ਜੀ ਭੰਗਾ ਲਿਖਾਵਣ ਜਾਵੇ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਫਰਮਾਇਆ ਭਾਈ ਦੁਖ-ਸੁਖ ਕਰਮਾਂ ਸੰਗ
ਇਹ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ ਜਾਣ ਲੇਖ ਤਰੇ ਕੇ ਸਾਰੇ।
ਅਤੇ ਸਭੇ ਭਗਤ ਕੋ ਏਥੇ ਘਰ ਤੇ ਦੁਖੜੇ ਸਾਰੇ,
ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਫਲ ਭੋਗਣ ਜੋ ਪਾਪੀ ਜਨ ਸਾਰੇ,
ਪਰ ਜੋ ਪਾਪੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਂਦੇ,
ਪਿਛਲੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਾਂ ਏਥੇਂ ਜਾਂਦੇ।
ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਭਾਈ ਸੁਖ ਓ ਏਥੇ ਵੇਖੇ,
ਮਾੜੇ ਕਰਮੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਦੁਖ ਪਾਊ ਏਥੇ ਸਭ ਪੇਖੇ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ

ਪਿਛਲੇ ਪਤਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਕਈ ਵਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ,
ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਇਹ ਫੁਰਮਾਇਆ।
ਸਾਡਾ ਵੀ ਜਾਂਦੇਵੇ ਛੇਤੀ ਦਸਤ ਕਰੇਗਾ ਨ ਆਪਣੀ,
ਤਖਤ ਜਾਤ ਗੁਰਿਆਈ ਸੌਂਪੀ ਦੇਣ ਆਪਾਂ ਨੇ ਕਰਣੀ।
ਦਾਸ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਤਕਾਰ ਸੀ ਗੁਰਿਆਈ,
ਇਸ ਦੀ ਤਰਜ ਤੋਂ ਇਆ ਸੀ ਉਦੋਂ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਾਈਂ।
ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਖਦੀ ਸਦਾਂ ਹੀ ਛੇਤੀ ਆਵੇ,
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਅੰਦਰ ਆਪੀ ਦੇ ਦਰਿਆ ਸੀ ਸੂਰ ਆਖੂ ਕੇ।
ਇਸ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ ਉਤੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਆਏ,
ਦਰ ਪੰਜਾਬੋਂ ਆਏ ਕੀਰਤ ਦੇਖਾਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹੋਣ ਖਾਲਸਾ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਦੇ ਭਰਤੀ,
ਦੇਵੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸਾਰੀ ਹੋਣ ਸੰਗਤ ਸੀ ਕਰਤੀ।
ਕੀ ਕੀ ਦੇਣ ਕੀਤੇ ਉਨਾਂ ਇਸ ਦਸਦਾ ਇਤਨਾ ਕੇ।
ਏਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੈਤਾਂ ਦਾ ਤੇਇਆ ਕਿੰਦ ਮਿਲਾਪੇ।
ਹਜ਼ਰੋ ਵਿਚ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਇਤਕਾਰਾਮੀ ਮਿਲਾਪ,
ਗੁਰੂ ਘਾੜ੍ਹਦੇ ਛੇਤੀ ਆਇਓ ਨੂੰ ਦਰਸ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਚ,
ਹੋਣ ਖਾਲਸਾ ਤੁਰੀ ਜਾ ਤੇ ਪੰਥ ਕੇ ਨਾਲ ਪੰਜ ਕਾਰ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਏਥੇ ਹੋਣ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਲ ਰਦਾਰ।
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੰਸਾਰ ਹੋਣ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਜੋਰ ਦੇ ਚੱਲੀ,
ਗਾ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਣਾਂ ਏਥੇ ਸਚ ਜਦੋਂ ਤਰ ਪੱਥੀ।
ਗਗ ਕਰ ਪਿਛੋਂ ਵਿਚ ਸੰਗਤੀ ਥਾਂ ਥਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਪਈਆਂ,
ਬਾਣੀ ਤੇਇਆ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਰ ਦੇ ਤੁਕੀਆਂ ਗਾਈਆਂ।
ਪੰਜੂ ਗਰ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਖਾਲਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੇ ਕੇ ਜਾਵੇ,
ਕਰਾਂ ਪਾਠ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਦੇਵੇ ਜੀ ਆਰ ਜ਼ਰਬ ਨੇ ਤੇ ਆਵੇ।
ਜਾਵੇ ਅਰ ਤੋਂ ਕਰ ਜੀ ਆਇਓਂ ਹੋਣ ਖਾਲਸਾ ਸਾਰੀ,
ਹਰ ਆਸਾਂ ਕੀ ਤੇ ਦੇ ਰਸ ਡਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਭਾਰੀ
ਗੁਰਾਂ ਇਸ ਦਿਤਾ ਸੀ ਏਥੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ,
ਖਰਤ ਜਾਏ ਕੀ ਹੋਣ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇਗੀ।
ਜਾਂਦੇ ਉਹੋ ਜੀ ਦੇਹ ਪਜ਼ਾਮਾਂ ਜਾਵੇਂ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਆਈਆਂ
ਉਥੇ ਰਹੀ ਪੰਥ ਇਆ ਮਜ਼ਾਲਾਂ ਹੋਣਾਂ ਸਭ ਪਰਤਾਈਆਂ।

ਦੇਸ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸੀ ਆਈ ਰਜੌਰ ਵਿਚ ਆ ਮਚਲੀ,
ਖਾਸ ਸ਼ਹਿਰਾ ਵਿਚ ਕਈ ਓਥੇ ਵਿਚ ਸੀ ਬੁਲਕੀਆਂ ਉਠਦੀ।
ਜਿਥੇ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਅਰ ਸਾਗਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰੇ,
ਜਮਾਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹੇ ਇਸ ਰਾਤੀ ਕਰਦੇ ਤੇਰੇ ਨਿਆਰੇ।
ਅਜਿਹਾ ਸੁਣ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿਆਣੀ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ,
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਉਮੰਗ ਜਗਾਈ।
~~ਸਤਿ~~ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਿਆਣਾ ਕੋਈ ਇੱਛਾਂ ਦਲੇ ਕੀਤੀ,
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿਆਣਾ ਦੌੜ ਸ਼ਾਦੀ ਪਰਤੀਤੀ,
ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਪਣੇ ਕਰਦੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋੜੇ,
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮਨ ਦੀ ਮੌਜਾਂ ਥੋੜੇ,
ਗੱਲਾਂ ਕਿਤਾ ਕਿ ਇਕਤ ਹੁਕਤ ਦਾ ਭਜਨ ਉਹ ਰਾਹ ਭਾਈ,
ਸਭਨਾਂ ਸਾਂ ਦਾ ਭਜਨ ਸੋ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦੀ ਖਾਸ ਮਜਾਈ।
ਸੋਹਣੇ ਆਖਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਪਿਛਲੇ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਸੰਗਤ,
ਕਿਤੇ ਕੀਤਾ ਕਦੀ ਦੇ ਕਰ ਦਾ ਦੇ ਉਹ ਆਖਦੇ ਤੇ ਦੱਸਣਾ।
ਛੱਡ ਕੇ ਆਖਣਾ ਸੋਹੰ ਜਪਦੇ ਦੁੱਧ ਛੱਡ ਇਕੱਠੇ ਪਾੜੀ,
ਸੰਗਤ ਕਿਹੇ ਧਰਮ ਪਤੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫਿਆਂ ਨੂੰ ਖ ~~ਸਿਰਫ ਸਿੰਘ~~ ਸਚਿਆਰੀ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਤੋਰ ਕਈ ਸਿੱਖ "ਸੋਹੰ" ਜਾਪ ਜੀ ਰਕਦੇ
ਗੁਰ ਰਾਮਾਂ ਤੇ ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਧਾਰ ਗਏ ਸਭ ਪਕੜੇ।
ਤੁਰ ਗਿਆ ਸੋਹੰ ਨੂੰ ਆਖਣ ਜਪ ਸੋ ਜ਼ਰ ਕੇ ਜਾਂਦੇ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ।
ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਤੇ ਏਕੇ ਸੁਰਗ ਦਾ ਧਾਮ ਹੈ ਭਜਨ ਜਾਣੇ,
ਪਿਛਲੀ ਜੋ ਖੋਤੀ ਨੂੰ ਖੋਤੀ ਆਖੀ ਭੁੱਖੀ ਕਮਾਣੇ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਉਤ ਬਣਿਆਗ ~~ਦੇ ਕੇ~~ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕੀਤੀ
ਦੇਣਿਆ ਭਜਨ ਜਾਣ ਇਹ ਭਗਤ ਦੀ ਧੁਰ ਉਠੀਦੀ
ਗਾਮਤ ਸੀ ਸੱਚਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ~~ਸੁਣਾਵਣ~~ ਸੁਣਾਉਣ ਜਪਦੇ,
ਕਈ ਧਾਰੀ ਉਹ ਆਖਣ ਜਪ ਕੇ ਸੇਮਾ ਧਾਰੇ ਆਖਣ।
ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਖਿਮਤੀ ਸੋਹੰ ਜਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੇਵ ਦੀਰ੍ਹ
ਭਜਨ ਇਸ ਤਾਂ ਇਕ ਅਕੇਲੀ ਜਮਾਤੀ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।
ਭਜਨ ਕਿਸਾਂ ਹੈ ਗਾਗੀ ਉਹ ਜਮਾਤੀ ਦੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ,
ਆਲਸਾਈ ਦਾ ਸਭ ਧਾਰ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਦੇ ਆਉਂਦੇ।

ਸਾਚੀ ਧੁਰ ਧਾਰਿਓ ਸਹਿਜ ਕਾਜ.

ਸਨ ਸੰਤਾਲੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਣਦਿਆਂ, ਕਹਿਰ ਚੌਂਹ ਦਿਸ ਵਰਤਾਰਾ।
ਦੇਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਆਪਾ ਧਾਪੀ ਦੇ ਵਿਤਾ ਫੈਲੇਗਾ.
ਗੁਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮਝ ਮੈਂ ਸਾਇਆ ਇਕੱਠਾ।
ਸੱਚ ਰਾਜ ਸੁਧਾਰੇ ਸੇਵਕ ਉੱਚੀ ਦੇਖਿਆ ਪੱਕਾ
ਗੁਰ ਸਾਧੋ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ਕਹਿਆ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੇ ਇਆ ਭੇਜਿਆ।
ਕਥਾ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਧਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ,
ਸੁਣ ਸੁਣ ਸਿਖ ਨੂੰ ਫੈਸੀ ਰਹਿ ਇਕ ਥਾਂ ਸਾਧਏ ਸੰਗੀਤਾ।
ਦੇ ਦੇ ਤਾਲ ਦੀ ਟੇਕੀ ਇਤ ਧੁਣ ਧੁਣ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਸਾਂਦੇ,
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਫੈਸੀ ਸਾਰੇ ਸੰਤਰਾ ਸਤਗੁਰ ਥਾਂਦੇ।
ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਏਸ ਤਕਾਂ ਸਦ ਭੇਜਨ ਰਾਗਾਂ ਤੇ ਕੀਤਾ,
ਕਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹੇ ਸਾਖੀਆਂ ਰੂਪ ਓਪਰ ਦਾ ਕੀਤਾ।
ਸੰਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਓਸ ਤਕਤ ਸੀ ਕਥਾ ਸਬਦ ਦੀ ਹੋਈ,
ਗਜ਼ਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਪੌਣੇ ਦੇਸ ਸਾਧਏ ਸੁਣੀ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੰਘ ਟੇਕ ਪੈਰਾਂ ਤਾਇਆ,
ਧਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਇਆ।
ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਠਾਕਰ ਜੀ ਇਹ ਸਾਰੇ, ਰਹੇ ਉਡੀਕ ਤੁਸਾਡੀ
ਸਿਰਰ ਤੇਰੀ ਸਾਖ ਦਰਸਨ ਦੇਕੇ ਕਰੋ ਨਿਹਾਲ ਸਾਡੇ।
ਉਠ ਤੇ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਸੱਚ ਦੇ ਸਦੀ ਧਾਰੀ
ਸਾਰਦ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਜ ਉਹ ਕੀਤਾ ਦੇਸ ਉਧਾਰੀ।
ਇਹ ਹੀ ਹਰ ਠਾਕਰ ਜੀ ਰਾਈ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਫਰਮਾਇਆ,
ਸਿੰਘਾਂ ਧਰਮਾਂ ਉਤੀਆਂ ਉਹ ਹੀ ਇਤਨਾਂ ਸਾਂ ਲੀਆਇਆ।
ਓਹਨਾ ਕਰੀ ਇਹਨਾਂ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ਸਾਰ ਸਾਡੇ ਪਰਗਾਏ
ਧੰਨ ਇਹ ਧਰਤੀ ਸੁਣ ਸਭੀ ਇਹਨਾਂ ਕਰਨ ਏਸਪਰਧਾਏ
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਓਹ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਤਾ ਉਹ ਦਸੇ,
ਧੀਰ ਇਸਾਰ ਸੌ ਫੈਲ ਇਤਰਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਸਤ ਦੇ ਉਹ ਸੇ।
ਤੇਰੀ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਧਣ ਸਾਰੇ ਸਾਂ ਸੌਨੂੰ ਦ ਦਿਖਾਤ,
ਗੁਰ ਸਬਦ ਹਰ ਧਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਧੂ ਭਗਤੀ ਸਤਿ,
ਸੌ ਗੁਰ ਗੀਤ ਸਾਧਾ ਦਾ ਬੀਜ, ਸਾਧ ਤੇ ਗੁਣ ਫੈਲਾਰੇ,
ਸਾਜ ਸਿਖਾਏ, ਤਾਰ ਸਤਾਰੇ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਾਰੇ।

ਜੋ ਰਹੇ ਸੋ ਕਰੋ ਉਪਾਵੋ ਕੀ ਜਾਣਾ ਪੈ ਰਾਹ,
ਇਹ ਸੁਣ ਪਰ ਪਰਣ ਤੇ ਉਠੀ ਗਰਦੀ ਦੇਣ ਲਾਗ ਸਰਾਹ।
ਸ੍ਰੀ: ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਾਲ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਿਖ ਉਠੇ,
ਸੰਤੋਖ ਫੁਰ ਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੌਤਕ ਕਰਨ ਲਗੇ।
ਕੀਨ ਇਕ ਅੰਤਰ ਦੇਕੇ ਰਖਾ ਜਿਤਾਈ ਪੂਰੀ,
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਿਖ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੇ ਸੰਗਤ ਗਈ ਸਾਰੀ।
ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਕਿ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗੁਰੂਆਂ ਰਖਣਾ ਜਾਣੇ,
ਪਰ ਸਰਧਾਦਾ ਫੇਰ ਹੀ ਏਨਾਂ ਉਸਾਰ ਕਰੋ ਪਰਵਾਨੇ।
ਪਤਿਤ
ਸਾਧ ਦੇ ਤੁਰਨ ਤੇ ਪਾਰ ਸਾ ਜੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰੀਏ,
ਤਾਂ ਵਿਸਾਰੇ (ਤੇਰੇ ਵਿਸਾਰੇ) ਦਾਸ ਤੁਪ ਇਕ ਕਰੀਏ ਸਭ ਸਹੀਏ।
ਗੁਰ ਸੰਤਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਜੀ ਰਖਣਾਂ ਗੁਪਤ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰਖਣਾਂ,
ਗੁਪਤ ਜੀ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਤਾਈਂ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੱਸਣਾਂ।
ਦੂਸਰ ਸਾਧਾਂ ਸਾਧ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰੀ ਕੋਈ ਨਾਂ ਗਾਵੇ,
ਗੱਲ ਸਾਸ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਰੀਤ ਦੇਵੇ ਉਸ ਜੋ ਸਾਵੇ।
ਪਾਪ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸਾਰਨ ਖਾਤਰ ਨਾਮ ਸਾਗਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ,
ਦੱਸਣ ਸਦੀ ਉਪੱਦਰ ਪੂਰਾ ਸਾਰੀ ਸੁਖਦ ਸਰੂਪ ਹੈ।
ਸਾਰ ਬਤਾ ਉਸਦਾ ਤਾਈਂ ਨਾਮ ਕਰੇ ਸੁਖ ਜੀਤਾ,
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਾਖਿਆਨ ਕਰੋ ਪਿਆਰੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ,
ਟੇਕ ਸੋ ਰੰਗ ਦੇ ਗੁਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸੋ ਕੀਰਤਨ ਸੱਤੇ,
ਸਾਧ ਸਰਾਹੇ ਸੁ ਤਿਆਂ ਤਾਈਂ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛੁੱਟੇ
ਦੇਸ ਦੇ ਦੇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਤੁਹਾ ਸਦੀ ਸਾਧ ਤੁਸਾਂ
ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਦਿੱਲਿਆਂ ਤਾਈਂ ਨਾਮ ਕਰੀ ਨੈਣਾਂ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਉਹਾ ਰਸਾ ਤੋਂ ਜਿਦੇ ਸਾਧ ਜੀ ਤੋ ਜੀ,
ਤਿਦੇ ਜੀ ਸਾਰਾ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਦੇਸ ਵਿਚ ਸੋ ਕੋਈ,
ਸਾਰ ਗੁਰਮੁ ਦੇ ਜਿਦੇ ਉਸ ਸਦ ਗੁਰ ਸੰਤਰ ਸਭ ਦੇਵੇ,
ਛਡ ਕਰਮਾ ਸੁਖਰੀਆ ਹਾਰੇ ਜਿੱਥੇ ਰਸਤੇ ਪੈਂਦੇ,
ਚੱਲ ਕਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਜੋ ਸੁਖੇ ਦਾਰ ਸਾਧਾਂ ਦੇ,
ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲੇ ਇਹੋ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਂਦੇ,
ਦੂਜਾ ਸਿਖ ਸਰਾਧ ਸਿਖ ਦਾ ਇਹ ਜੀ ਕਾਜੇ ਸਾਡਾਂ,
ਉਤੱਰੀਆਂ ਤਿਸ ਜਰੀਦਾ ਦਾ ਸੀ ਸਿਖ ਸਾਹਿਬ ਲਿਆਏ।

ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ
~~ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ੀਸ਼~~ ਕੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਦਾ ਜੀ,
ਜੋੜਾ ਸਿੰਘ ਉਪਦੇਸ਼ਿਆ ਆਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰ ਗਿਆਨੀ,
ਸਿੰਘ ਜਤਨ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਪਿਆਰੇ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ
ਉਧ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਕਿਤੇ ਤਾਰਾ ਨਾਮ ਨਿਕਲਿਆ,
ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬੀਰੋਂ ਪੁੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤਰਸ ਵੱਡਾ ਪੁਰਖ,
ਖੜ੍ਹੀ ਸਿੰਘ ਸਭ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਗਾਰ,
ਉਹਨਾਂ ਕਰਨ, ਪਰਮ ਉਹ ਕੀਤਾ, ਆਖਿਰ ਦੇ ਕੇ ਜਾਣੇ,
ਸਭ ਕੋਈ ਇਕ ਨਾਮ ਬੋਲੇ ਤੇ ਜਗੀ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ
ਸ਼ਾਮਾ ਨ ਨਾਮ ਨ ਰਹਿ ਦਾਨ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ,
ਨੂਰ ਉਪਦੇ ਨ ਜਪਾ ਉਹ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਰਚਾ,
ਪੰਜ ਪੰਥ ਤੇ ਇਕ ਨਾਮੀਆਂ ~~[illegible]~~ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਉਤੇ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਰਖਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ,
ਪੰਜ ਪਰਕਰਮਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਆਏ ਗੁਰਦਵਾਰ ਸਿੰਘ ਕਰਦੇ,
ਜਾਂਦੇ ਆਪਣੀ ਦਾਸ ਬਣਕੇ ਆਖਿਰ ਤੇ ਸਭੇ ਪਰਦੇ.
ਕਈ ਉਡੀਕ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ~~[illegible]~~ ਦਰ ਆਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਏ,
ਨਾਮ ਦਾ ਛੱਡਿਆ ਦੇਵੇ ਸਾਂਝਾਂ ਬਾਣੀ ਕਰੇ ਨਵੇਂ ਦੇ,
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਆਪ ਕਰੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਤਾਂ ਉੱਚਾ ਆਵੇ,
ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਣੀ ਪੰਥ ~~[illegible]~~ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੇ,
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ
ਇਸ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਆਏ ਜੀਵ ਪੰਛੀ ਰਾਹ ਤੁਰਨਾ,
ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਚਲੇ ਆ ਜੋ ਪੰਥ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾ ਦਇਆ ਨਾਲ ਹੋਣਾ,
ਨੂਰੇ ਪਰਮਾ ਆਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬ,
ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ਕਰਨ ਤੁਰਾਇਆ ~~[illegible]~~ ਦੀ ਪੰਥ ਆਸਾਂ ਰਜਾ ਇਸ
ਨਾਮ ਕਰਨ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰ ਹੋਏ ਗੀਤ ਗਾਏ,
ਸਾਹਿਬ ਦਇਆਨੀ,
ਸਤਿ ਪਾਰਸਾ ਕਰਨ ਜੋ ਪਰਵਾਣ ਨਾਮ ~~[illegible]~~
ਕਲਿ ਜੁਗ ~~[illegible]~~ ਵਿਚ ਸਤਿ ਜੁਗ ਲਿਆਵੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾਤਾਰ,
ਕਰਨ ਜਾ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਪਾਰਸ ਸਿੰਘ ਕੀਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪ.
ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪਰਤ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆਏ.
ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੀ ਵਿਦਿਆ ਸਭ ਨੂੰ ਕਰੀ ਨਿਹਾਲੇ।

ਫੌਜੀਆਂ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ

ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਫੌਜੀਆਂ ਇਕ ਇਲਤਮਾਸ ਗੁਜ਼ਾਰੀ।
ਸੀ ਤਨਖਾਹਾਂ ਸਿੰਘੀਆਂ ਨਾਲੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਜਾਰੀ।
"ਉਜ਼ਰ ਕਰੇ ਕੋ ਸਿਖ ਆਏ ਸੀ" ਉਸਦੇ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਂਦੇ,
ਇਤਨੀ ਫੌਜੀ ਕਿਥੋਂ ਸਿਖ ਕੀ ਫੌਜੀ ਫੋਜ ਧਰਾਂਦੇ।
ਜਦ ਦੀ ਸੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਨਾ ਦਿਖਲਾਇਆ,
ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਿਓਂ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਲਾਇਆ।
ਦੇ ਦੇ ਹਾਸੇ ਕੱਠੇ ਕਰ ਗਏ ਦਰਸੀ ਸਾਰੇ ਆਏ,
ਆਇਆ ਅੱਗਾ ਦੇਕ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਵਚਨ ਅਲਾਏ।
ਆਖਣ ਕਈ ਤਨਖਾਹਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਸਾਂ ਆਸ ਕੀ ਆਖੋ,
ਹੁਕਮ ਤੇਰਿਆ ਵੀ ਪੀਰਨ ਪੀਰ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਧਾੜਤੀ ਲੈਗੋ।
ਸਾਡੀ ਕਹੂੰ ਸੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ~~ਸਾਡਾ ਉਸ ਰੋਜ਼~~ ਸਾਡੀ ਰੋਜ਼ ਰੋਟੀ ਸੀ ਖਾਣੀ,
ਭੁੱਖ ਲਗੀਏ ਆਪਣੀ ਮੰਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੇ ਪਰਵਾਨੀ।
ਪਰ ਉਹਨਾ ਕਰ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸਾਡਾ ਹੀ ਪੱਕਿਆ,
ਪੀਰਨ ਘਰੋ ਕਿ ਸਿੰਘ ਬਾਣੇ ਪਾਸ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਤੱਕਿਆ।
ਬੀਰ ਤੇਰੇ ਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫੌਤੀ ਰਖੀਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਰਬਧ,
ਉਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੇ ਖਿਆਨਤ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਇਕ ਸੋਅਰਧ।
ਸੁਣ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਾਧ ਦਾ ਸਭਨੇ ਖੁਰੇ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਏ,
ਜਾਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਤਨਖਾਹਾਂ ਸਿੰਘੀਆਂ ਭਰਨ ਸਿਖਾਏ ਸਭ ਨੇ।
ਕੇਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਤਿਸ ਫੁਰ ਸਾਡੀ ਜਾਂ ਗਾਫ਼ਰ ਹੋਏ,
ਕਿਹਾ ਕਰੋ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੋ ਇਹ ਰੋਜ਼ ਖੜੇ ਜਦ ਰੋਏ।
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੇ ਦਇਆਵਾਨ ਤਾਂ ਫੌਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਏ,
ਪੁਰਾਣਾ ਸਾਡੀ ਕਰਦੇ ਸੋ ਕਹੀਏ ਪੀਰਨ ਦੇ ਸਮਝਾਂਦੇ।
ਹੈ ਸੰਦੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਇਆ ਕੇਸੇ ਬਖਸ਼ਿਆਂ ਤਾਈਂ,
ਫੇਰ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਅੱਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀ ਅੰਦਰ ਸਾਈਂ,
ਗਰ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਈ ਚਿੱਠੀ ਪਕੜ ਕੇ ਦੇਹ ਲਈ,
ਹੁਕਮ ਤੇਰਿਆ ਕਿ ਨਾਮ ਜਪੋ ਧਰੀ ਸਿਰ ਸੀ ਤਾਂਗੀ ਲੇਈ।
ਨੇਕ ਕਮਾਈ ਕਰੋ ਗਜੇਗਾ ਦੂਰ ਛਕੇ ਸੁਖ ਪਾਓ,
ਸਾਥੇ ਭੋਜਨ ਦਿਓ ਕੋਈ ਖੜਤ ਸਾਹਿਬ ਦਰਤਾਓ,
ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਅੰਨ ਨੰਗੇ ਤਾਈਂ ਕਪੜਾ ਕਿਓਂ ਸੀ ਨਹੀਂ ਛਡਾਉ,
ਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ ਉਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ।

ਰਾਗੀ ਰਬ ਦੀਵਾਨ ਸਜੈ ਉਤ ਸਾਜਾ ਬਾਜ ਸਜੇਰੇ.
ਪੜ੍ਹਤ ਸਤਾਰਤਨ ਸੁਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਨ ਦੇ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ।
ਸਭ ਦੇਸੀ ਉਪਜਾਵਨ ਵੰਡ ਸਭ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵਣਾਵੇ,
ਸਰੀ ਤੇ ਉਪਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਗਤ, ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੇਠ ਵਧਾਵੇ।
ਸੁਣ ਉਪਦੇਸ ਸੁਖਾ ਇਸਾ ਸਕਤੇ ਟੇਰ ਸਾਜ ਭਿਆ ਸੰਗੀ,
ਜੀਨ ਉਪਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਸਾਏ ਮਿਟੀ ਸਸਾਂ ਦੀ ਤੰਗੀ।

ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰੂਪ ਤੇ ਸਾਟਕ ਦਇਆਪਾਤ੍ਰਾਂ,

ਗੁਰ ਦੇ ਸੁਣ ਕਰ ਹੋਣ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾਲ ਕੱਟੇ ਹੈ ਸਾਰੇ,
ਰਹੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਕਾਰਜੀ ਸਾਂ ਤਾਬੀ ਸਾਕੇ ਰੂਪ ਦਵਾਰੇ।
ਸਭਨੀ ਬਾਥੀਂ ਪੰਜਾ ਪਈਆਂ ਉਠ ਉਠ ਧਾਰੀ ਭੱਜੇ,
ਪਈਆਂ ਚੌਂ ਇਆਂ ਜਾਰ ਛੁਟੇ ਤੇ ਫੜੇ ਤੇ ਤੀਕੇ ਧੱਜੇ।
ਸਾਟਕ ਸਭੀ ਉਥ ਕਿਸੇ [ਜਗਾਤੇ] ਸਾਟਕੇ ਪੱਥਰ ਤਾਰੇ,
ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕਿਆ ਪਾਣੀ ਪਤਾ ਤੈਇਆ ਸਾਰੇ,
ਸਾਇਆ ਰੁਕਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਿਛੋਂ ਖੂਹਾਂ ਕੋਟ ਟੁਟ ਜਾਏ,
ਛੱਡ ਪਾਣੀ ਦੀ [struck out] [ਸਕਦੀ] ਸਾਕੜੀਏ ਸਾਏ ਆਪਹਾਂ ਆਪ ਕਰਾਏ।
ਪਥਰ ਜਦ [struck out] [ਟੁਟ ਗਏ] ਚਕਿਆਤ ਬਹੁਤਾ ਪਾਣੀ ਸਾਇਆਂ
ਕੀ ਸਾਂਦੇ ਸਾ ਪੜ੍ਹਤ ਹਾਰੀ ਦਾ. ਰਣ ਦਾ ਰੁਕਾ ਸੁਣਾਇਆ.
ਹੋਣ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਚੌਣ ਗਾਈ ਇਕ ਧਾਕੇ,
ਸਭ ਸਾਸਕਾਪ ਪਾਣੀ ਇਹ ਰੁੜ੍ਹਿਆ ਤੈਇਆ ਸਕਰੁਣਸਾਸੇ.
ਚੜ੍ਹ ਸਾਈਆਂ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕੰਢਾਂ ਸਾਵੇ ਨਵੀ ਕੂੰਕਾਵੇ,
ਤੋਪ ਦੇਦੇ ਗੀ ਸਾਜ ਪਹਾੜੀ ਹੋਣੀ ਨੇ ਦੇਖ ਸਾਵੇ।
ਜਿਸ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੌਣੀ ਹੋਣੀ ਤੇਰਾ ਸਾਈ,
ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਇਕ ਛੜ ਸੌਂਕੀਆਈ।
ਸੌਤ ਸਾਸਣੇ ਦੇਖਕੇ ਹੋਣੀ ਪੜ੍ਹਤ ਧਾੜਤ ਦਾ ਕਾਰ ਏ.
ਗੁਰ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸੌਂ ਸਾਨਣਾਂ ਕਰੇ ਦੇਹੁ ਪਕੜਾਏ।
ਰਖ ਦੇ ਸਭ ਸਾਨਦਾਂ ਕਰੇ ਤੇਦੇ ਸਾਪ ਕਮਾਈ,
ਸਾਣੇ ਸਾਜ ਕਰਾਏ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾਈ।
ਸਾਰਕਣਾਂ ਤੂੰ ਧਾਰਾ ਤੈਇਆ ਜਿਸਾਂ ਸੀ ਧਕਾਏ,
ਤੈਇਆਂ [ਦੇ] [struck out] ਪਰਦਾਨ [struck out] ਉਸਰ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਸਾਏ।
ਗੁਰ ਸੋ ਤੀਕ ਸੱਥਰ [struck out] ਪਾਣੀ ਜਿਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਸੱਥਾ,
ਸਾਂ ਉਸ ਪਾਣੀ ਤੈਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਤੈਰ ਨੂੰ ਤੁਇਆ ਸੱਥਾ

ਰਣ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਡੇ ਪੁਕਾਰੇ,
ਚੀਜ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਦਸਾਂਗੀ ਉੱਤੇ ਕਿਓ ਇਤਨੇ ਸੀ ਝੁਕਦੇ।
ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈ ਜੋੜਿਆਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਧ ਸੁਣਾਇਆ,
ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹਰੇ ਸਦੀ ਤੋਂ ਰਬ ਦੇ ਸਾਧ ਬਣਾਇਆ।
ਚਰਨ ਸਮਾਓਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇਂ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ਦਤੇਰੇ,
ਪੂਰੇ ਚਰਾਂਤੀ ਦਾ ਵਿਯੋਗ ਜਨਸਾਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਖੇਰੇ।
ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਦਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਨਤੀ ਰਬ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਤੀ
ਕੈਂਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੁਖੀਆ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਰ ਦਈ ਦਇਆ ਕਰਤੀ।
ਗਾਰਾਂ ਇਕ ਸਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸ਼ਹੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵੱਸੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਸਮੇਸ਼ਾ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਦੱਸੇ।
ਸਾਤੇ ਵੇਲ ਜੀ ਦੇ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਸਾਡਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਣ,
ਸੁਖੀ ਕੋ ਰਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾ ਜੋ ਭਰਪੂਰ ਸਮਰੱਥ ਨੇ।
ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਠਿਆ ਰੂਪ ਸਮਾਨੂੰ,
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਸਮਾਉਂਦਾ ਲਿਖ ਰਾਮ ਸਾਧ ਤੁਸਾਨੂੰ।
ਕੈਂਪ ਦੁਆਰ ਨੇ ਇਹ ਗਵਿਆਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸਤਤ ਸਾਰੀ,
ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਸਾਰ ਉਠੀਕ ਸਮਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸਜ ਤਕ ਤਾਰੀ।
ਭਈ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਉਤੇ ਸਾਡੇ ਹੀਰਾਂ,
ਕੈਂਪ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰੇ।
ਉਹੀ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸੰਗੋ,
ਧਰਮੂ ਸੰਗਰਿਆਂ ਉਸ ਦਰਬਾਰੋਂ ਸਿੱਖੋ ਰਹੀਏ ਸੰਗੋ।
ਚਰਨਾਂ ਸੀ ਇਹ ਜਿ ਸਦੇ ਤਾਈਂ ਉਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਈ,
ਨੂੰ ਪੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਗਾ ਏਥੋਂ ਓਸੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰੀ।
ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੋਏ,
ਸਾਂ ਭਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਤਾ ਸਾਨੂੰ ਦਸ ਦੇ ਵੇਹੇ।
ਭਜਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੀਤਾ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਇਕ ਸਾਰਾ ਦਾ,
ਭਜਨ ਰੂਪ ਹਰ ਸਾਸ ਉਨਾਂ ਠਾਕੁਰ ਭਜਨ ਉਦਾ ਸੈਂ ਕਾਰਜ,
ਸਾਧੂ ਜੋ ਧਰਮ ਸਵੇਰ ਨੇ ਲਿਖੇ ਇਤਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝੀ,
ਕਰੋ ਕੋੜ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਕਰਨੀ ਲੋਂ ਸਮਾਨ ਕਰਨੀ।
ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਧਾਰਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣ ਸੁਣ ਹੋਏ ਖੀਵੇ,
ਸਾਸਾਂ ਵੇਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਰਸ ਦੇ ਸਮਝ ਲਿਖੇ ਜਾਂ ਕੀਤੇ।
ਸਭ ਦੇਖ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤੁਰਦੇ ਸੁਣ ਪੰਚ ਸੰਤ ਕਹਿੰਦੇ,
ਤੁਰਨ ਲੁਕਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਰੋ ਸਾਗਰ ਸਖੀਆਂ ਉਸਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ।

ਨਾਮਧਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ

ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਣੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਆਖਦੇ,
ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਘਰ ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਜਾਂਦੇ ਆਉਂਦੇ।
ਨਗਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਸੇ ਜੀ ਨੂੰ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ,
ਇਕ ਦੇਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦੇਵੇ ਜਿਹੜੇ ਕਹਿੰਦੇ।
ਰਖ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਆਪਣੇ ਧਨੀ ਰਾਮ ਉਹ ਸੀਗੇ।
ਆਖੇ ਆਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਾਮ ਧਾਰਕ ਸਭ ਸੋਗ ਕੀਏ।
ਇਕ ਪਰਜਾਪਤ ਹੋਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਧਰ ਕੀਤੀ,
ਜਿੰਨੇ ਪਰਜਾਪਤ ਪਗੜੀ ਤੇ ਸਭ ਧਨੀ ਰਾਮ ਰਾਹ ਲੀਤੀ।
ਪਤਾ ਨ ਲਗਾ ਜਾਂ ਦੇਣ ਗੱਦੀ ਦਾ ਗੁਰ ਬਾਲਕਸਿੰਘ ਤਾਈਂ;
ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਮਕ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਲੈ ਜਾਈਂ;
ਤੈ ਜਾਂਦੇ ਪਰਜਾਪਤ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਰਹੇ ਜੋ ਆਈਏ,
ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਸੌਂਪਰ ਨਗਰ ਜਾਂ ਆਪਣੂ ਵਿਖਾਈਏ।
ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਕੀ ਗੱਲ ਤੋਰੇ,
ਨਗਰ ਨੇੜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਣ ਤੁਸਾਂ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਦੱਸੇ।
ਉਹ ਸੀ ਮਨਿਆ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਸਾਂ ਰੁਸਾਇਆ,
ਮਾਤਾ ~~ਆਖੇ~~ ਬੋਲੇ ਰਖਿਆਂ ਦੇਖੋ ਆਪੂ ਪੈ ਤੇਰਾ ਲਾਇਆ,
ਗਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਨੀ ਰਾਮ ਤੇ ਆਪ ਨਗਰੀ ਜੀ ਆਈ,
ਰੱਬ ਰੂਪ ਸੀ ਆਪ ਉਹ ਪੜਿਆ ਰੂਪ ਸੰਤ ਇਕਹਿਰ ਗਾਈ।
ਆਪ ਗੱਲ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਤੋਰੀ ਪੂਰੇ ਤੋਂ ਰਖ ਭਜਿਆ,
ਉੱਠੀ ਜਗੀ ਇਕ ਰਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭਗਤ ਮਨਾਂਦੇ ਕੁਝਿਆ।
ਆਈ ਜਪ ਤਪ ਆਏ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ,
ਵਿਚ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇਖ ਸਤਿਗੁਰ ~~ਮੁਕੁਮਾਰੀ~~ ਮੈਂ ਚਰਨਾਂਗੀ।
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੂ ਆਈ ਜੋਤਿ ਦੱਸੇ ਆਪੀ ਸੀ ਕਹੀ ਏ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆਂ ਕਹਿਆਂ ਦੇਖ ਵਿਚੋਂ ਆਪੀ ਜਾਂ ~~[illegible]~~ ਤਕੀਏ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਲੇ ਨਗਰ ਨੇੜ ਧਰ ਪਾਏ,
ਆਪੀ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਏ।
ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਕ ਧਾਰੀ ਇਹ ਰੂਪ ਗੁਣਾਇਆ,
ਇਕ ਰਸ ਜਨਮ ਸਭੀ ਪਰਤ ਜਨਮ ਗੀ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ।
ਜੋਗੀ ਧਾਂਧੀ ਭਗਤ ਭੁਲੇਖੇ ਧਾਂਧੀ ਭਗਤ ਜਾਂ ਭੁੱਲੇ ਸੋਏ,
ਦੇਖ ਆਪਣੇ ਜੋਗ ਦਾ ਕਾਂਧੀਓਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਜੋ ਤੋਰੇ।

ਰਖ ਰੂਪਾ ਤੇ ਗਈ ਜਾਣੇ ਤੁਰ ਬੁਢਾ ਦੇ ਨਗਰਾ,
ਗਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਓਹ ਕਾਜ਼ੇ ਗਾਜ਼ੇ ਓਹ ਤੋਰ ਨਹੀਂ ਤੁਰ ਜੰਗਦਾ।
ਜਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਪਤੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਘਾਟ ਰਾਹੀਂ ਜੀਰਾ ਤਾਇਆ,
ਖਿਜਾਂ ਘਾਬਰਾਂ ਤੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਮਾਪਣੇ ਕੇ ਦਖਿਰਾਇਆ,
ਓਹ ਦਿਨ ਸਾਈਂ ਜਾਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਤੀ ਰਾਮ ਦੀ ਨਾਲੇ,
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤਾ ਦੇਰ ਜਾਪਾਣੇ।
ਜਾਪ ਰਹੇ ਜਾ ਪਤੀ ਰਾਮ ਦੀਆਂ ਓਹਨੀਂ ਕਰ ਨਾ ਬੈਠੇ।
ਬੈਠ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਏਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਜਾਪੇ ਕੀ ਟੋਲੇ।
ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਜਿੱਥੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਪਸਾਰਾ ਪਾਇਆ,
ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਪਰਗਟੇ ਜਾਣਾ ਕੁੱਲ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਇਆ।
ਤੁਸੀਂ ਨਾਮਕ ਜਾਣਾ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਓਹਾ ਕਿ ਕੰਮ ਹੀ ਰੋਕਾ,
ਗੁਰ-ਓਪ ਨੂੰ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤਨੀ ਸਾਰੀ ਕਰੀਦਾ ਗੱਲਾ,
ਦੇਰ ਤੁਸਾਂ ਪਰ ਕਰਦੇ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਪਦੀ ਜੰਗੀ ਜਾਣੀ,
ਇਸ ਦਾ ਗਏ ਕਿਆਮ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰੀ ਮਾਰਕਾ ਕਾਨੂੰ,
ਦੇਸ ਦਈ ਜਾਂ ਪਤੀ ਰਾਮ ਤੋਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾਂ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ,
ਗਏ ਓਹਾ ਕਿ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣ ਸਾਂਝਰ ਜਾਇਏ,
ਓਸੀ ਜਾਣਿਆ ਸਾਈਂ ਜੀ ਓਹ ਪਤੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ,
ਦੱਸ ਜੀ ਕਰ ਨੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਇਸ ਪਰਤਾਂਦਾ ਕੈਰੇ।
ਪਤੀ ਰਾਮ ਜੀ ਜਾਪਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੁਣ ਸਾਈਂ ਜੀ ਫਿਰਮਾਵੇ,
ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰ ਕੀ ਜਾਣਾਂ ਜਿਸਦੇ ਚੋਜ ਨਿਆਰੇ।
ਗੁਰੂ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠ ਕੇ ਕੋਈ ਤੀਰ ਓਦੇਂ ਦਮ ਮਾਰੇ,
ਤੇ ਜਾਪਜਾਣ ਗਏ ਦਾ ਏ ਜਾਂ ਜਾਣੂ ਦਦੇ ਓਹ ਸਾਰੇ,
ਜਾਂ ਪਰ ਦੁਕਾਨ ਗਏ ਦੇ ਕੀਤਾ, ਪਤੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ,
ਸਾਈਂ ਜੀ ਜੇ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਦੇ ਭੇਤ ਕੋਈ ਰਖਿਓ,
ਦੁਕਾਨ ਗਏ ਦਾ ਜਾਣਕੇ ਉਸ ਨੇ ਓਹ ਇਤਫਾਕ ਬਣਾਏ,
~~ਸੰਗਤ~~ ਕੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਗੀ ਪੰਜੋ ਕਰਮ ਦਈ ਦੀ ਪਾਕੇ,
ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸੰਗਤ ਸਾਈਂ ਪਾਸੋਂ ਦਰ ਦੁਸਾ ਕੇ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਈਂ ਦੀ ਤੋਈ ਮਹਿਮਾ ਗਾਰ ਓਹ ਪੱਕਾ ਕਾਰੇ
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਪਤੀ ਰਾਮ ਤੇ ਤੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾਰੀ,
ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਹੈ ਸੰਗਤ ਭਾਈ ਦੇ ਓਹ ਸਾਈਂ ਜਾਣਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
ਦੁਕਾਨ ਗਏ ਦੇ ਕੀਤਾ ਪਤੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੂਰਾ,
ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਤਨਾਮ ਕਰੀ ਦੀ ਸਾਈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪੂਰਾ।

ਭਾਈ ਧੂੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਚਰਨੀਂ ਪਿਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਇਕ ਭਾਈ ਧੂੜਾ ਆਇਆ,
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਗਲ ਵਿਚ ਪੱਲਾ ਪਾਇਆ,
ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਸਾਧੂ ਕਿਵੇਂ ਕੀ ਕਰੇ,
ਜਾਂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲੋਗ ਪਾਣੀ ਦੱਸੇ, ਕੌਣ ਪਰਿਹਰੇ।
ਪਰਤ ਕਿਹਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਾਈ ਧੂੜਾ ਹੋਰ ਸੀ ਸਿੰਘ ਨਾਨੂੰ,
ਜੈ ਆਖੇ ਤਾਂ ਨਾਮ ਪੂਰੇ ਦੀ ਰੁਚੀ ਦੇ ਸੱਚ ਤੁਸਾਨੂੰ।
ਧੂੜਾ ਕਰੇ ਬਸੰਤ ਜਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੀਚਾਰੇ।
ਉਸਦਾ ਸਾਂ ਕਰ ਤੂੰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਮੋਖਤ ਉਧਾਰੇ।
ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ? ਕੀ ਨਾਮ ਹੈ? ਧੂੜਾ ਪੁੱਛਦਾ ਆਖੇ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਇਤਨੀ ਜਲਦੀ ਅਸਰ ਕਰਨੂੰ ਲੋੜੇ
ਭਾਈ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਤਾਈਂ ਜਾ ਲੈ ਵੇ ਇਕ ਮਿਲਣ
ਰਾਮ ਲਾਗੇ ਹੂੰ ਉਤੇ ਪਿੰਡ ਇਕ ਧਰਮ ਅਮਾਂ ਬਿਸਨਾਂ,
ਏਸ ਪੰਜਾਬੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਕਿਆ ਪਭਿਆ ਹੈ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ,
ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਨੈ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ
ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਪਿਤਾ ਜੇ ਦੀਤੀ,
ਆਖਾਂ ਇਮਾਨਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰ ਜਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ।
ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਲੋਗ ਜਗਤ ਅਸਾਨਾਂ,
ਜ਼ਰਾ ਪਾਸ ਦੇ ਧੂੜੇ ਭਾਈ ਉਹੀ ਪਾਸ ਲਗਾਮਾਂ,
ਪੰਥਰ ਇਸਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤ ਦੱਸ ਕੇ ਸੌਂਪ ਚਲਾਇਆ ਜਾਏ,
ਆਪ ਹੀ ਭਾਵਰ ਕਰਾ ਆਕੇ ਤੀ ਹੈ ਪਰਤੀ ਕੇ ਪਾਏ,
ਇਕ ਧੂੜੇ ਦੇ ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਆਕੇ ਸੋ ਜਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ,
ਇਸਨਾਤ ਦਾ ਕੰਧਰ ਸਾਂ ਜੇਠ ਉਸ ਭਗਤ ਦਾ ਮਿਲਿਆ
ਸੇਵ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤੇ ਉਸਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਨੌਕਰ ਦੇਖੇ ਗੀ,
ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਿਸ ਧੋਣ ਦੇ ਭੇਤੀ ਜਾਣੇ ਦੁਖ ਤੇ ਲੇਗੀ।
ਜਦ ਧੂੜਾ ਪੁਜੀਨ ਤੇ ਗਿਆ, ਦਰਸ਼ੀ ਜਾਕ ਲਿਆਇਆ,
ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਸੁਧ ਬੁਧ ਭੁੱਲਾ, ਪਰਤ ਗਈ ਸਭ ਕਾਇਆ।
ਹੋਰ ਆਈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ,
ਸੌਂ ਮਿੱਠੀ ਦਾ ਕਰਨ ਕੀ ਜਾਣਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ,
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਭੇਤੀ ਮੈਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਚਾਹੇ,
ਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿਸ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਭੇਤੀ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ।

ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ,
ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਿਆਂ, ਸੰਗਤ ਤਾਈਂ ਇਕ ਇਕ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਿੰਦੇ।
ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਚੋਂ ਨੀਰ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਰਸ ਪੀਤਾ।
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਾਈਏ,
ਦਰਸ਼ਨ ਪਾ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਬਣਾਈਏ।
ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਭੀੜ ਸੰਗਤ ਦੀ ਭਾਰੀ।
ਰਾਤ ਇਕ ਜਿੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਸੰਗਤੇ ਕੀਰਤਨ ਸ਼ਬਦ ਕਮਾਏ।
ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਛੱਡਾ ਦੇਂਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਜਾਈ ਜਾਂਦੇ,
ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਕੇ ਇਕ ਘੁੰਟ ਤੇ ਹੋਵੇ ਚੈਣ ਸਵਾਰੇ,
ਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਦੀ ਹੋਈਆਂ,
ਸਾਹਿਬ ਧੰਨ ਤਾਰਾ ਮਿੰਨ ਤਾਰਾ ਦੇ ਸਾਈਆਂ ਤਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ
ਇਸੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਰਹੇ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜੈਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਏ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤੇ
ਗੁਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੱਕ ਰਖੇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਜੀ ਹੋ ਖੜੇ।
ਹੋਏ ਵੈਰਾਗੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਜਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਏ,
ਦਸਾਂ ਵੈਰਾਗੀ ਵੇਖ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਜਣੀ ਹੋਰ ਨ ਭਾਏ।
ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਆਖਦਿਆਂ,
ਪਾਠ, ਸਾਹਿਬ, ਇਸ਼ਨਾਨ, ਉਤਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਰਤਨ ਕਰੀਏ,
ਦੇਖ ਨਜ਼ਾਰਾ ਕਹਿਣ ਦੇਵਤੇ ਜੀ ਦਰ ਜਾਣੀ ਕਰੀਏ।
ਗੁਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਸਾਨ ਸਾਂ ਕੇ ਵੈਰਾਗੀ,
ਉਤਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇਹੁੰਦੀ। ਮਹਿਮਾ ਕਰੇ ਸਰਧਾਂਗੀ,
ਸਾਰਕੇ ਮਾਹਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹੇ ਧਾਮ ਜੀ ਸਿਆਣੇ,
ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੱਜੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਜਾਈਏ ਗੁਰ ਪਛਿਆਣੇ,
ਨਵੇਂ ਉਠੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੋਰ ਨਾਮ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਜਪਾਇਆ,
ਦੇਸ ਧਰਮ ਦਾ ਜੂਝ ਸਾਕੇ ਤਕ ਦੇ ਦੁਖਿਆਂ ਸੀ ਪਾਇਆ।
ਸੰਗਤ ਨੇ ਵੇਖ ਸਾਨ ਧਰਤੀ ਦਾਸਾਨ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਰੰਗੀ,
ਸਭ ਕਰਦੇ ਸਨ ਠਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲੀ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਵੱਛੀ।
ਸਾ ਕਿਆ ਸਾਹਿਤਾਰ ਹੈ ਸੋਰ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਦ ਵਜਾਏ,
ਕਲਿਜੁਗ ਨੂੰ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਚ ਬਦਲੇ ਹਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਾਏ।

ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਅਨਦ ਸਿੰਘ ਜਦ ਉਹ ਸਮਾ ਕਾ ਸਾਂਈ ਦੀਆਂ ਹੋ,
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਖੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਹੋਈ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸਮਾਧ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ,
ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਦਾ ਨੂਰ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਇਆ ਦੂਣ ਸਵਾਇਆ।
ਤੇ ਸਭ ਪਾਠ ਕਰੀ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਨਗਾਰ ਉਠ ਪਧਾਰੇ,
ਚਾਹੇਂ ਸਮਾ ਧਰੇ ਸਿਖ ਕਰੋੜ ਨਗਰ ਦੇ ਤਈਆਰ ਕੇ।
ਰਜੌਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨੇ ਧਾਮੇ ਦੀ ਕਹਿਣ ਦਾਸੀ ਉਕਸਾਈ,
ਨਗਰ ਚੋਂ ਚੜ੍ਹ ਸਮਾਧ ਕਰੋਗੇ ਸਮਝੀ ਸਿਆਣਪ ਛਾਈ।
ਇਕ ਸਿੰਘ ਦੇਖ, ਟੋਪੀ ~~[illegible]~~ ਤੇਇਆ, ਸਾਈ ਨੂੰ ਦਸ ਹੋਵੇ ~~[illegible]~~,
ਨਗਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਕੇਈ ਸਾਂਦੇ ਰਥ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜਦ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਗਲ ਤੇਈ ਭਾਈ,
ਸਿੰਘ ਕਹੇ ਉਹ ਸਾਈ ਨਗਰੋਂ ਧਰਤੀ ਚੁਕ ਲਿਆਈ।
ਸਾਈ ਨੂੰ ਗੁਰ ਪੁਛਦੇ, ਕਾਹਨੂੰ ਨਗਰ ~~[illegible]~~ ਰਥ ਚੜ੍ਹਾਇਆ।
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸਾਈ ~~[illegible]~~ ਉਹ ਧਰਤ ਸੁਣਾਇਆ,
ਮੈਂ ਸਿਆਣੀ ਨੂੰ ਸਾਰ ਸਾਂ ਸੀ ~~[illegible]~~ ਨਗਰੋਂ ਧਰਤ ਚੁਕਿਆ,
ਦੇਖ ~~[illegible]~~ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ~~[illegible]~~ ਸਮਝਾਇਆ।
ਮੈਂ ਭੁੱਲੀ, ਬਖਸ਼ੋ ਭੁੱਲ ਮੇਰੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰੇ,
ਨਗਰ ਦੀ ਸਰਧਾਲ ਦੀ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਏ।
ਸਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਉੱਚੀ ਬੋਲੇ,
ਜਦ ਸਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ~~[illegible]~~ ਗੁਰ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ,
ਦੇਂਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਦ ਕਰਕੇ ਨਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇ,
ਦਰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਕਰਾਂ ਦੇ [illegible],
ਸੱਚਾ ਦੇ ਕਹਿ ਤੇ ਰਹੇ ਸਾਦ ਪੁੱਤ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ,
ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਦਾ ਦਾਸਣ ਤਰਕੇ ਨੈਣ ਗਏ ਸੇ ਸੁੱਤੇ।
ਉਹ ਸਾਈ ਦੀ ਤਰਦੀ ਤਰਦੀ ਪੈਰੀਂ ~~[illegible]~~ ਸਦਕੇ ਜਾਂਵਦੇ।
ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੂੰ ਹੈਂ ਉਹਨਾਂ ਪੈਰ ਸਮਾਂ ਦੀ ਰਾਤੇ,
ਦੇਖ ਉਹਦਾ ਸਾਈ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ,
ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨ ਏਸ ਸਾਈ ਜੀ ਤੇ ~~[illegible]~~ ਸਰਣਾਇਆ,
ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੀ ਸਾਈ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਾਧ ਸੁਣਾ ਦੀ,
ਉਹ ਨਗਰ ਨੇ ਭਜਨ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪਈ ਉਹਦਾ ਸੀ [illegible]

ਪੜੀ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਜਨ ਜੋਗਾ ਹੈ ਕਹਿਆ, ਅਤੇ ਪੀਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ [illegible] ਜੋਸ਼ਾ ਭਜਨ ਦੱਸਿਆ,
ਨਹੀਂ ਦਾ ਭਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਉਨਾਂ ਕਰੀ ਮਹਿਤਾਬੀ ਭਜਨ ਫੇਰ ਗਾ ਜਾ [illegible] ਨਾਮ ਬਨਾਈ,
ਸਾਈ [illegible] ਕੋਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਈ ਉਨਾਂ ਤੁਰਾ ਤੀ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਜੋ ਪਰ ਤੁਰਦੀ ਏ [illegible],
ਇਹ ਸੱਤ [illegible] ਕੁੰਮ ਦੀਆਪ ਜੀ ਸਾਂਗ ਕੀਤੀ, ਹੁਕਮ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕਾ ਨ ਕਰ ਸਾਰ ਵਿਚ [illegible],
ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੇਹ ਉਹ ਇਕੋ ਭਗਤ, ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ ਬੁਰੀ ਬੁਰੀ ਹੁਣ [illegible] ਨੂੰ ਜਾਂਤਾ।
ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਰਕ ਕਰੀ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਤੇ ਉਹ ਸਾਈ ਦਿਖਾਵੇ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ [illegible] ਤੁਰ ਦੀ ਹੈ [illegible],
ਜਾਂ ਕਿਹਾ ਇਹ ਸਾਈ ਜੀ ਨਹੀਂ ਠਾਕਰ ਜੀ ਤੋਂ ਤੁਰੀ, ਉਹ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਉਨਾਂ ਸਾਰੇ [illegible],
ਤੇਰ ਤਾਂ ਜੋਰ ਜਾਣੂੰ ਕੀਤੇ ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ [illegible], ਉਹ ਤਾਂ ਜੇ ਰਣ ਜੇਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੈ ਸਾਰੂ [illegible],
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰਣ ਦੇਸ [illegible] ਪਾਈ, ਪੂਰੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਤਾਰਣ [illegible],
ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਇਹ [illegible] ਸਾਈ ਦੀਦਾਰ ਫੇਰੀ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਈ ਦੇ ਦਰ [illegible],
ਪਰਣ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਹ [illegible] ਪੁਰਾਣੇ, [illegible] ਉਹ ਜਾਣ ਨਾਲੀ [illegible] ਦਿਖਾਏ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਇਹ [illegible], [illegible] ਤੇ ਸਾਧ ਦੀ ਸਾਰੀ ਹੁਕਮ [illegible]।
ਸਾਰੀ ਤੁਰਾਏ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਤ [illegible] ਦੇਸ ਵਿਚ [illegible] ਉਹ ਸੱਚੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੇ [illegible],
ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦੇ [illegible] ਦੇ ਜੋ ਦੇ ਉਹ [illegible], ਕਰਾ ਤੁਰਾਈ ਦੇਖੇ ਇਹ ਦਿਨ [illegible],
ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਰ [illegible] ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ [illegible] ਦੇ ਗੱਡੇ [illegible]।
ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਰਕ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ, ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੇ ਤਾਂ ਦੇਸ ਨੂੰ [illegible] ਜੋਸ ਪਈ ਤੋਂ ਲੀਤੀ,
ਜਿਵੇਂ [illegible] ਤੇ [illegible] ਕਰੇ [illegible], ਹੁਕਮ [illegible] ਹੁਣ [illegible] ਤੇ ਇਸ ਪੂਰੇ [illegible],
ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ [illegible], [illegible] ਦੇ ਦੇਖਾਂ ਤੇ ਨਾਲ ਦੇ [illegible] ਬਾਣੀ।
ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ [illegible] ਵਿਕੋਂ ਹੋਏ, [illegible] ਸਭ ਸੰਗਤ ਦੇ [illegible] ਹੋਵੇ।
ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਸਭੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦੇਹ ਵਿਚ [illegible] ਸਾਏ, [illegible] ਇਕ [illegible] ਤੇ [illegible],
ਇਕ [illegible] ਦੇ ਸੰਗਤ [illegible], [illegible] ਦੀ [illegible] ਇਸ ਦੇ ਦੇ।
ਸਾਂ ਸਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪੀਰਨ [illegible], ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ [illegible],
ਸਾਰਕ ਕਰੀ ਤੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੂੰ ਸਭੇ ਵਿਚਾਰ [illegible], ਇਸ [illegible] ਦੀ [illegible] ਤਾਂ,
ਕਹਿੰਦੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰ ਤੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ [illegible] ਸਭ ਸੰਗਤ ਜਿਸ ਨਾਮ ਤੁਸਾਂ ਤੋਂ ਸੀਤਾ ਦੇਈ [illegible]।
[illegible] ਉਨਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਜਸ ਦੇਖੇ, [illegible] ਦੇ ਨਾਮ ਕਰੀ ਦੀ [illegible] ਦੇਖੋ।
ਪਰਣ [illegible] ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ [illegible] ਕਰ [illegible] ਕੀਤੇ [illegible] ਤੇ,
ਸਾਰੀ ਹੀ ਸੰਗਤ ਦੇ [illegible] ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਸਭੇ ਹੀ [illegible]।

ਭਾਈ ਪਰੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦਸਤਾਰ ਬਖਸ਼ਣੀ

[illegible]

ਪਰਤ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਾਈਂ ਸਾਹਿਬ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੀ ਦੇ ਸਾਈਂ, ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਸਮਝ ਤੇ ਮੇਰੇ [illegible] ਰਤਾ ਵੀ ਸਮਝੀ।
[illegible]
[illegible] ਇਹ ਸਾਈਂ ਜੀ ਨੂੰ [illegible], ਸਾਈਂ ਜੀ ਦੇ [illegible]

ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿੰਡੀ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਡੇਰਾ ਲਾਓ, [illegible] ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤਾਰੋ [illegible]।

ਸਾਈਂ ਜੀ ਓਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਪਿੰਡੀ ਦੇ ਵਿਚ ਆਏ, [illegible] ਨਾਮ ਦੇ [illegible] ਪਾਏ,

ਸੱਚੀ ਸਾਹਿਬ [illegible] ਦੀ ਪੂਜਾ [illegible], [illegible] ਜੀ [illegible] ਸਾਈਂ [illegible] ਕੀ।

[illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਕਿਆ [illegible] ਸਾਇਆ, [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਸਾਇਆ,

ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਦੇ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਕਈ ਦੇਰ [illegible] ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ [illegible] ਨਾਮ ਦੇ [illegible] ਜੀ ਰੂਪ ਸਾਈਂ ਦੇ [illegible]।

ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਜੀ

[illegible] ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ [illegible] ਦੇ ਵਿਚ ਆਏ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ [illegible],

[illegible] ਦੀ ਕਈ [illegible] ਸੰਗਤਾ [illegible], ਆਪਣੇ [illegible] ਸੰਗਤ ਵਿਚ [illegible]।

[illegible] ਸੰਗਤਾ ਜੀ [illegible]।

[illegible]

[illegible]

ਭਾਈ ਮੱਘਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ

[illegible]

ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਫੇਰ ਅਰਜ਼ ਇਉਂ ਕਰੇ, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਫੇਈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ [illegible] ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ [illegible] ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਂਦੇ
[illegible]
[illegible] ਉਨ੍ਹਾਂ [illegible] ਪੁੱਛਦੇ [illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਜਾਂਦੇ।
[illegible] ਦੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ [illegible] ਜਾਂਦੇ,
[illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible] ਚੜ੍ਹਦੇ।
[illegible] ਸਿੰਘ [illegible] ਨੇ [illegible] ਦੇਖੋ [illegible]।
[illegible] ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ [illegible],
ਸਿੰਘ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible],
ਜੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible],
ਇਹ [illegible] ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਨੂੰ [illegible]।
[illegible]।
[illegible] ਦੇ [illegible] ਵੀ [illegible],
[illegible],
[illegible] ਵਿਚ [illegible],
[illegible],
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]।
[illegible] ਦੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ [illegible],
[illegible]
[illegible] ਨੂੰ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]।
[illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible]
[illegible] ਦੇ ਵਿਚ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible]
[illegible] ਦੇ [illegible] ਨੂੰ [illegible] ਦੇ [illegible]
[illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ [illegible] ਦੇ [illegible]।

ਬੰਨ੍ਹੇ ਚਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ ਜਗਤ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ। ਉਹ ਏਥੇ ਕੀ ਸਕਦਾ ਸਾਰੀ ਜੋ ਧਾਰੋ ਹੈ ਸਾਹਿਬਾ।
ਗੁਰਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੀਆਂ [illegible] ਨੂੰ ਤਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖੋ, ਜਗਤ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਸਿਖਾਂਦੀ ਰੂਪ ਕੌਤਕ ਹੋਏ ਹੈ,
ਜਗ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਜੋ [illegible] ਦੇਵੇ ਰੂਪੋ ਧਾਰ ਸਿਖਾਂਦੀ ਜੋ ਕੇ ਗਏ ਸੋ ਜੋ ਕਰ ਜਗਤ ਪਾਰ ਦੇਵ ਗਾਹਕੇ
ਰੱਬ ਰੂਪ ਇਹ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਸੀ [illegible] ਕੀ ਕਰੀਏ ਤੀ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜੋਰ ਜੋਰ ਕੇ ਧੰਦੇ।
ਰੱਬ ਜੋਰ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਨਾਇਆਂ ਪੜਾਨਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਂਝ ਧਰਤ ਵੱਲੋਂ ਇਕਾਂਤ
ਤਿਸ ਦਰਤ ਸਤ ਸਾਈਂ ਸਦਾ ਦੀ ਬੈਠ ਸਾਜਦੀ, ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕਰਤ ਪਾਰੀ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਦੀ ਕਰਕੇ,
ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸੋ ਜਾਗ ਦਿਖਾਵਾਂ। ਕੱਢੇ ਦੁਖ ਦੁਖਿਆਰਿਓ ਜਾਰਾਂ ਤੀਜਾਂ ਜਣਾਂ ਬਾਰਾਂ
ਦਯਾ ਕਰੋ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣੇ। ਫੇਰ ਕਰੀਜੇ ਦੂਤ ਉਜਾੜਾ ਪਾਪ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਈਂ ਜੀਓ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਜੀ ਸਾਰੀ, ਧਰਮ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਗਤ ਤੁਸੀਂ ਸੰਭਾਲ ਸਾਈਂ।
ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰੋ ਅਨੇਰੀਆਂ, ਕਰੋ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਸੀ।
ਸਾਈਂ ਕਹਿੰਦੇ: ਨ ਉਹ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਧਰਮ ਸਥਾਨ ਕਰਦਿ, ਰੂਹ ਦੀ ਸਾਂ ਕਰ ਧਾਰੇ ਗਨ ਸੋ ਜੀ ਸਕਦੀ ਤਰੀ ਏ
ਧਨੀ ਰਾਮ ਤੇ ਰਾਮ ਸਾਹਿਬ ਤੁਰ ਪਏ ਸਾਰ ਸਿਖਾਂ ਤੀਆਂ, ਸਤੇ ਚਾਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਤਕ ਕੇ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੇਠ ਰੂਪ ਕੀਆਂ,
ਫਿਰ ਕਰਤ ਧੰਨ ਦੇਖੀਸੇ ਜਾਂ ਰੂਪ ਸਾਂ [illegible], ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਜੋ ਇਹ ਧੁਰੋਂ ਧੁੰਨ ਨ ਖੋਤੇ
ਫੇਰ ਦੇਰ ਪਏ ਕੇ ਦੇਵੇ ਧਰਤ ਗੁਰੂ ਆਪ ਸਾਏ, ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੀ ਸਾਕੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਗੀਤ ਕਿ ਧਾਰੇ,
ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਤਰੌਤ ਕੋ ਜਗਤ ਸੀਤ ਦੀਆ, ਦੇਵੇ ਸਾਧੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਬ ਉਹ ਦੇਖੇ ਸਭੀ ਸੀਏ ਜਾ
ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾਸ ਇਕ ਜਗ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਉਪਾ ਕਰੀਆਂ ਤੇ ਰਹੀ ਤਰ ਸਾਤਾ ਸਤ ਧੋਇਆ।
ਜਾਂ ਰੂਪ ਕੀ ਕਰ ਨਹੀ ਜੀਆ ਦੇਰ ਤੇ ਇਆ ਤਰੀ, ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਸਾ ਗਏ ਸਾਈਂ ਦੀ ਜਾਈਏ ਸਦ ਪਹਿਰਾ ਕੀ।
ਸਚ ਕੇ ਸਾਈਂ ਸਾਧੂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕੇ ਧਰਤ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਜੀਤ ਉਸ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਸੱਚੀ ਜੀ ਤਾਰੀਏ ਕਿਹਾ ਦੁਖੀਆ
ਸਾਈਂ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋਰ ਜਾ ਸਾਤੇ ਸਾਰ ਕਿਓਂ ਦੇਰ ਕਰਾਂ ਦੇ। ਦੇਣੀ ਕਾਰ ਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਜਗਤ ਪਾਸ ਨੇ ਸਾਂਦੇ।
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਈਂ ਜੀ ਕੀਆਂ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰੀਏ, ਜਿਹੜੇ [illegible] ਕੀਮਤ ਜਾਏ,
ਇਹ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੋ ਰੁਕਦੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਜੀ ਇਹ ਰੀਤ ਸਾਈਂ ਜੀ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਛੱਡੀਆਂ ਸਾਈਆਂ,
ਸੌਂ ਕੇ ਧਰਤ ਨ ਸਾਏ ਇਹ ਕਰਦੇ ਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਏ, ਰਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਸਾਸਤ ਦੀਆਂ ਇਕਾਏ,
ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਸਾਧ ਜੀ ਦੀ ਬੈਠ ਗਏ ਇਕ ਪਾਸੇ। ਧਨੀ ਰਾਮ ਤੇ ਰਾਮ ਸਾਹਿਬ ਦੋਵੇਂ ਉਠੇ ਦੋਨਾਂ ਦੇ
ਸਾਈਂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹੀਏ, ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਵਣ ਜੋ ਉਹ ਚਰਨ ਸਤਿ ਇਹ ਧਰੀਏ,
ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਬੈਠੇ। ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਏ ਸਭ ਬੈਠੇ ਸੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਪੈਂਦੇ।
ਸੀਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਧਨੀ ਰਾਮ ਜੀ ਗਾਏ। ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਦੋ ਸੂਰਜ ਦੁ ਨਾਲੇ
ਰਾਮਦਾਸ ਧਨੀ ਅਰਸਅਪੁਤ ਸੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ। ਜੇਹਾ ਕਛੂ ਸਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੀਰ ਗੁਰਬਾਣੇ।।
ਸਾਸ ਕਰਤ ਤੁਪ ਉਪਜੇ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਸਾਨੇ। ਤਾ ਸਾ ਧਰਣੀ ਸਰ ਭੂਤੇ ਤੁਸ ਰਾਮਦਾਸੇ।
।।੧।। ਰਹਾਉ। ਤਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਕਰਤ ਸਾਜੈ ਧ ਸੀਤਿ ਤੁਸ ਕਿਰਪਾਲ ਸਾਰੇ।

ਭਾਈ ਧਰਮ ਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਸੁਪੁਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਗਈ ਜਨਮ ਦੀ ਰੂਪ ਸਾਰੇ ਰਾਂ ਚਮਕਿਆ,
ਦੋ ਸਾਲ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਮ ਦੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਹਾਇ, ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਪਿਆਰ ਲਗਾਏ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਕੇ ਸੁਖ ਪਾਇ, ਕਰ ਇਕਰਾਰ ਸੰਗਤ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਾਏ,
ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਧਰਮ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਹੀ, ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਾਰ ਦੱਸਾ ਧਰਮਤਾ ਨੂੰ ਸੀਖੇ ਨ ਭੁਲਈ;
ਕੀਜਾਵਨ ਜੀ ਨਾਮ ਦਾਤਾ ਧਰਮ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋਲ ਸੰਗਤਾਂ ਆਪਣਾਂ ਉਸੇ ਜਾਣੇ ਭਗਤ ਭੂਮਿਕੇ ਲਗਿਏ।
ਪਾਇਆ ਹੁਕਮ ਕੰਮ ਇਕ ਕੀਤੀ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗਾਵੇ ਉਥੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਥਾਂ ਰਹਿਮਤ ਹੋਈ,
ਗੁਰਾਂ ਉਹਨਾ ਬਖਸ਼ੀ ਸਾਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਕਥਾ ਦੀ ਕਾਰ ਚਲਾਈ; ਜੇਹਾ ਕਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਭ ਇਹ ਉਨਾ ਫਲ ਪਾਈ

ਬਾਬੇ ਸੰਗਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬੇ ਸੰਗਤੇ ਜੀ ਦੇ ਸਰ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਧ ਆਈ, ਚਮਕ ਕੇ ਰਹੀ ਜੀ ਦਰਸ਼ੈ ਚਲੀਏ ਗੁਰ ਸਰਕਾਰ,
ਇਕ ਸੰਤਾਂ ਰਹੀ ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਨੇ ਤਖਤੋਂ ਚਾਰੇ ਪਾਏ, ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਿਆ ਬੈਠੇ ਪਿਆਰ ਲਗਾਇ,
ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਨੇ ਘਰ ਤੋਂ ਭਜਨ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਲੀਤਾ, ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸੁਧੇਰ ਦੇ ਨੇਕ ਸਾਧ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਖ ਕੀਤਾ,
ਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਰਲੀ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈਆਂ, ਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ਦੇਖ,
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਧ ਜੀ ਸੇਵਕੀ ਕੀਰਤਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਤਾਈਂ, ਗੁਰੂ ਸਾਂਝ ਦੀਆਂ, ਰੀਸ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਸਭ ਜੋ ਚਾਈਂ ਚਾਈਂ
ਤਖਤੋਂ ਸਾਡੂ ਲੱਗਿਆਂ ਬਾਬਾ ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਈਂ ਹੀ ਇਹ ਦਸਿਆ ਸਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨਵੀਨ ਸਭ ਸੁੱਖ,
ਭਾਈ ਨਵੈਣ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਸੰਸੇ ਵਿਚ ਰੱਖੀ, ਸਾਧ ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰ ਗਏ ਦੇ ਟੁੱਭੀ,
ਨੈਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਥੀਆਂ ਕਰਨ ਸਲਾਹਾਂ, ਸੋਚ ਕਰ ਵਿਸਥਾਰ ਸਾਧ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝ ਦਾਹਾਂ।
ਭਾਈ ਸਰੈਣਾਂ ਬੂਰਸ ਤੇ ਦੇਖ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਤੁਰਿਆ, ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਤਣ ਦਾ ਹੋ ਸਰ ਵਿਚ ਫੜ ਲੈ ਤੁਰਿਆ।
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਏ, ਤੋਂ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾ ਸਹੀਏ,
ਕਰਦੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਚਾਰੇ ਤਖਤੋਂ ਦੇ ਥਾਂ ਤੁਰੇ, ਸਾਰਾ ਕੇ ਸਾਰ ਸਾਧ ਸਾਧਾਂ ਸਰ ਵਿਚ ਸੂਰੇ ਸੂਰੇ।
ਬਾਬਾ ਸੰਗਤਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਸਰਨ ਬੈਠੇ ਸਾਰੇ, ਕਰ ਦੀਦਾਰੇ ਖੁਸ਼ੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਉਚਾਰੇ ਸਾਰੇ,
ਗੁਰ ਧਾਰਕ ਸਿੱਖ ਸ਼ਾਂਗੇ ਇਕ ਇਕ ਇਕ ਸਿੱਖ ਸਾਰ ਗਗਾਰੀ ਫੜੇ ਦਿਸਾਂ ਤੋਂ ਲਿਕ ਪੈ ਸੰਗੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਾਧਾਰੀ,
ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਕੈ ਭਾਣਾ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਸਰ ਸੰਗ ਸੌਸ ਕਹਿਣਾਂ, ਉਨਾਂ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਏ ਨਾਮ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਗਹਿਣਾਂ,
ਗੁਰਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਗੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰੌਣਕ ਸਾਂਝੀ, ਸਭਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਗੁਰ ਇਕ ਸੋਈ।
ਇਕ ਦਿਨ ~~...~~ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਚੱਲੋ ਧਾਰ ਕਰ ਤੱਰਨੂੰ, ਬੈਠ ਇਕਾਂਤ ਭਜਨ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਕੇ।
ਸਾਰੀ ਹੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਜੀ ਤੁਰੇ, ਸੰਗਤਾਂ ਇਕ ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪਾਰ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰੇ।
ਪ੍ਰਭ ਉਤੇ ਸਾਰ ਗੁਰ ਧਾਰਕ ਸਿੱਖ ਜੀਨੇ ਹੁਕਮ ਇਹ ਕੀਤਾ ਬੂਹਾ ਗੋਲੇ ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਬੈਠ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਲੀਤਾ
ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਚਾਈਂ ਚਾਈਂ ਬੂਹਾ ਗੋਲਨ ਲੱਗੇ, ਬੂਹਾ ਖਿੜਕ ਖਿੜਕ ਸੁਧ ਹੋਵਣ ਬੂਹੇ ਖੰਗੇ ਫੱਗੇ
ਰਬ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਰਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰ ਉਥੇਂ ਸਾਏ, ਭਾਈ ਸੰਗਤਾ ਏਥੇ ਖੋਲੀ ਬੂਹਾ ਇਹ ਸਮਝਾਈ।
ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਝ ਚਿਰ ਉਥੇ ਪਵਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਲਾਂਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੈ ਪਰਤ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਧਰਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ।

ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ [illegible] ਸੰਗਤ ਜੀ ਨੇ [illegible] ਜਾਦੀ, [illegible] ਦੀਆ ਸੀ,

ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਉਸ ਦੇ [illegible] ਬੈਠੇ ਵਿਚ ਹੁਕਮ. ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁਤ [illegible]

[illegible] ਸੰਗਤ ਵਿਚ [illegible] ਦੇ ਉਥੇ [illegible] ਜਾਂਦੀ।

ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ [illegible] ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਭਾਈ [illegible]

[illegible]

ਸਿਖ [illegible] ਗੁਰ ਦੇ [illegible] ਤਕਾਂ [illegible]

ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਭਾਈ [illegible]

ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ [illegible] ਭਾਈ ਸਿੰਘ [illegible]

[illegible] ਹੁਕਮ ਗੁਰਾਂ ਦਾ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਹੁਕਮ [illegible] ਦੇ ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ ਗੁਰ [illegible] ਗੁਰਾਂ [illegible]

[illegible] ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ [illegible]

[illegible] ਗੁਰਾਂ [illegible]

[illegible] ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ [illegible] ਸੰਗਤਾਂ [illegible] ਸੰਗਤ [illegible]

[illegible] ਸੰਗਤਾਂ [illegible] ਗੁਰਾਂ [illegible]

[illegible] ਸੰਗਤਾਂ ਭਾਈ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਤੇ [illegible] ਸੰਗਤਾਂ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਗੁਰ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਭਾਈ ਸੰਗਤ [illegible]

[illegible] ਸਿਖ ਦੇ ਸੰਗਤ [illegible] ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ [illegible] ਗੁਰ [illegible]

[illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

[illegible] ਗੁਰ [illegible]

ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ [illegible]

[illegible] ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ [illegible]

[illegible]

[illegible] ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ [illegible]

ਜੋ [illegible]

ਗੁਰੂ ਦੇ [illegible] ਗੁਰਾਂ ਦਾ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਗੁਰ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਭਾਈ ਸੰਗਤਾਂ [illegible]

[illegible]

ਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ਬਾਬੇ ਮੱਖੇ ਦਾ ਜਿਕਰ

[illegible]

ਉਹ ਸਮੇਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਾਂਚੇ ਉਹਨਾਂ ਘੋੜ ਸਵਾਰਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਸੁਖ ਸੋਭਨ ਨਹਿ ਸਾਂਝੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡੇ।
ਕੀਂਅ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਿ ਕਰਕੇ ਰੂਪ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਤੂੰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੋ ਜਾਂਦੇ ਪਤ ਕੀਤੇ
ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਓ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਖੇ, ਜੀਵੇ ਜੀ ਨਹੀਂ ਸਤਿਗੁਰ ਛੱਡਣ, ਤੋਂ ਸਾਂਭੇ ਨਾਥ
ਉਹ ਜੋ ਕੇ ਹਰ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਕੀਰਤ ਕਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜੀ ਨਾਂ ਛਡ ਦੀ ਕਈ ਕੀ ਰਹਿਆਂ ਘਰਾਂ।
ਸਰ ਕੇ ਦੀ ਇਹ ਸੁਰਤੀ ਜੋ ਕੀ ਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹੀ, ਤੂੰ ਜੈਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦ ਸਕੀਂ ਜੀ ਕਰਿਗੀ।
ਜਾਣਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਪਾਸੀ ਰਾਖੇ ਦੇ ਵਿਚ ਆਏ, ਸੁੱਖੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਉਸਨੇ ਥੱਪੜ ਕਈ ਸਗਾਏ।
ਸਮਾਂ ਸਾਰ ਸੁੱਖੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਡੋਲਿਆ, ਫਰ ਭੂਗਾਤੇ ਸਾ ਏਕ ਦਾ ਸਾਧ ਪਿਤ ਇਹ ਰਤ ਕਰਾਇਆ,
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੁਖ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੀ ਪਰਤ ਦੇਖਿਆ ਸਾਥ, ਪੈਰੇ ਸਾਰ ਵਾਰੇ ਤੋਂ ਕਹਿਆ, ਸਮਰਥ ਜੀ ਬਿਨ
ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਉੱਥਾ ਉੱਥੇ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਰਾਂ ਉਸਦੇ ਸੀਸ ਉਠਾਇਆ
ਸਾਂਤਰ ਜਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁੱਛਣ ਕੀਰਤ ਗਤ ਕੀ ਭਾਈ, ਵਰਤ ਨਾਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਗਲੀ ਤੋਂ ਸਾਰ ਸਾਈ।
ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਾਰੀ ਇਹ ਕਿਸਾਨ ਆਏ, ਪੀਰੀ ਤੋਂ, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਹ ਰੂਪ ਨਗਰੋਂ ਪੀਰਨ ਪਰ ਇਸ ਜੋਗੇ।
ਸੁੱਖੇ ਸੋ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਪੱਤ ਸੁਣਾਈ, ਪੀਰਨ ਦੇ ਗੁਰ ਕਹਿਣ ਕਿ ਸੁੱਖਾ ਨਾਂ ਜਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੀ
ਉਸ ਨਾਂਦਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਜੋ ਦੀ ਤੋਰ ਰੂਪ ਡਾਂਗਾਂ ਪਈਆਂ, ਸਾਰੇ ਸੁਣਤੇ ਦੇ ਪੈਰ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਜਾਣੀਆਂ।
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖੇ ਨੇ ਸਾਰਪਰੇ ਤਕ ਸੁੱਖਾ ਤੇ ਵੈਰਾਗੀ, ਇਹ ਦਿਨਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਜੇਗੀ ਜਾਗੀ।
ਦਸਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਪਾਪੀ ਦੀ ਸਾਰਤ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਕਰਾਰ ਉਠਾਇਆ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰ ਤੋੜਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰਤ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ
ਦਾ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾ, ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਾਈ ਸਿੱਖੀ ਗੁਰਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ
ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਾਰਕ ਸਿੰਘ ਤਾਪ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰ ਸਤਾਇਆ, ਤੇ ਸਾਰੇ ਗਾ ਛੋਟੀ ਉਹ ਕਾਲ ਦੇਖੀਂ ਇਹ ਸਾਰ ਇਆ,
ਤੇਰੇ ਦਰਗੇ ਜੋਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪੀਏ ਇਹ ਗਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਈ ਦੀ ਇਹ ਸੁਖ ਜਾ ਸਾਂ ਸਕਦਾ ਇਹ ਰੂਪਨਤ ਦੀ ਕੀਤੀ
ਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਸ ਦੇ ਇਹ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕਰ ਪਾਣ, ਇਹਦੇ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਪਏ ਸਾਰ ਪੈਰ ਰਸ ਇਸ ਕਾਜ ਤੋਂ।
ਤਰਾਂ ਦੀ ਪਤ ਰਚਨਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰ ਉਸਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਾਪੀ ਦੀ ਸੈ ਸਰੇ ਹਰਨਾ ਉਸਦੀ ਪਾਣ ਸਾਜੇਗੀ,
ਸਾਰੇ ਇਸ ਤੁਸ ਕਾਰਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨੂੰਹ ਨਗਾਈ, ਕਰਮਤ ਦੇ ਸਾਰ ਪਰਤ ਸਾਂ ਦੀ ਤੇ ਕੀਰਤ ਰੱਖ ਦੁਆਈ।
ਚੌਰ ਝੁਲਾਵੇ ਉਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਸਾਰਾਂ ਪੀਰਾਂ, ਪੇ ਸੁਖ ਤੇ ਸਰ ਉਸਦਾ ਇਹ ਗਈਆਂ ਸਾਰਾ ਸੀਰਾਂ
ਗੁਰਾਂ ਇਸ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕੀ ਕਰਨੀ ਸੱਚਾ ਸਾਰ ਕਰ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਕਰਾਏ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਾਣ

ਭਾਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮਾਜ ਕਰਨੀ

ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰ ਰਹੇ ਦਾਤਣ ਕਰਦੇ, ਸੰਗਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਪੈਰ ਧਰਦੇ ਸੀ ਸੁਣਦੇ।
ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ ਇਕ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਰਤ ਸੋ ਸਪਣ ਕਰਿਆ, ਸਾਥ ਦੀਨ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰ ਜੋ ਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ,
ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕਿ ਸਾਰਾਂ ਸਰ ਤੇ ਸਾਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਾਰੇ, ਜੋ ਕਰਦੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕੇ ਰੋਰ ਇਹ ਸਾਰੇ।
ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਡ ਕਰਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਰਕ ਸਾਰ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਸਾਰੇ ਤੇਰ ਸਾਰੇ,
ਸਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤ ਭਾਈ ਸਾਰਾਂ ਸਾਰ ਸਾਰ ਕਰਮ ਹੈ, ਦੁਸਾਂ ਸਿੰਘ ਦਸਤ ਉਸੀਂ ਸਤਗੁਰ ਦਾ ਪਾਰ ਸੱਚੇ।

[illegible]

[illegible]

ਮਾਈ ਤੋਤੀ ਜੀ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ

[illegible]

ਭਾਈ ਮੰਨਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਧਨੀਰਾਮ ਦੀ ਬੇਟੀ

[illegible]

[illegible]

ਭਾਈ ਗੰਡੇ ਦਾ ਉਪਕਾਰ

[illegible]

[illegible]

ਭਾਈ ਧੰਨੇ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ

[illegible]

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜੇਠੀ ਜੋੜ ਸਮਾਗਮ

[illegible]

[illegible] ੨੨.੫.੯੧